

Chemare la neuitare!

Constantin Olariu Arimin

Chemare la neuitare – Sectiunea 1

În luna august 2004 am găsit pe internet imaginile a 74 tăblițe plumb depozitate la Institutul de Arheologie București. În cultura română, despre aceste tăblițe cu scriere getică nu s-a scris un cuvânt, fiind învăluite într-un mister absolut. Unele informații care nu pot fi dovedite cu probe, spun că după terminarea mănăstirii Sinaia în anul 1695, o parte dintre sihastrii din munți s-au retras aici, aducând cu ei și tăblițele cu pricina. O altă variantă a apariției acestor obiecte este că în anul 1875 când se săpau temeliile palatului Peleş, s-a descoperit o mare comoară formată din aproximativ 240 sau 540 de tăblițe de aur și plumb cu o scriere asemănătoare cu a grecilor antici, dar folosind și litere latine, precum și alte semne specifice numai acestor tăblițe și figuri de geți, oștiri, cetăți, simboluri divine și alte elemente care duceau la ideea clară că s-a descoperit o mare civilizație. Numai că șeful guvernului României de atunci, Lascăr Catargiu a dăruit-o regelui Carol I, care a ordonat ca tăblițele de aur să fie topite, după ce s-au făcut copii. Bănuind că valoarea lor este inestimabilă și ca a distrus dovezi ale istoriei noastre, a donat copiile însoțite de o scrisoare unde-și recunoaște greșeala, mănăstirii Sinaia! În anul 1956 puterea comunistă a confiscat de la mănăstire atât tăblițele de plumb cât și toate documentele care făceau referire la ele și totul a dispărut. În anul 1986 mai mulți cercetători din domeniul istoriei au afirmat în discuții particulare că înainte de al doilea război mondial, în subsolul actualului Institut de Arheologie din București **existau mai multe sute de tăblițe cu o scriere necunoscută**, pe care „nimeni” nu le-a cercetat! În anul 2003, istoricul Alexandru Deac a comunicat la Congresul de dacologie ținut la București, că **a descoperit în arhivele Comitetului Central al PCR scrisoarea lui**

Carol I către mănăstirea Sinaia. În prezent la această instituție ar mai exista 30 tăblițe după unii, sau 70 după alții, dar fără documente de intrare și fără a fi înregistrate în patrimoniul ei!

Din cele 74 tăblițele de plumb eu am citit 65 iar informațiile de pe ele ne arată adevărata noastră istorie privind structura de organizare a statului geților, sistemul juridic, religia lor, felul cum știau să-și apere glia străbună.

Ei își spuneau **rumuni** sau **geți** pentru că așa este scris pe tăblițe, **nu daci** cum i-au numit romanii. Și-au scris identitatea de neam cu cuvintele **rumun, riomion, ruomuon, rumuno, romuno** sau **falnici geți** și niciodată daci, iar țara lor o numeau **Sfânta Getia** sau **Gitia**. Strămoșul lor ancestrtal era **Moș Arimin**, os din care s-au tras **ariminii/armânii și rumunii/rumânii**. Conducerea neamului era asigurată de **dage balo** (adunarea neamului străbun) care alegea un **mato** (ocrotitor, conducător, părinte) ce deținea funcția cât timp era sănătos la trup și la cap. Din cei 54 de mato eu am reușit să citesc numele a 43 de conducători ai neamului strămoșesc. Pe alte tăblițe această conducere colectivă apare cu numele de **soboru, gomeți** sau **radă**. Aveau un guvern numit **agie**, în fruntea căruia era mato. Conducătorul armatei se numea **basileo**, care era ajutat de un consiliu de război numit **soto balo** (soții, însoțitorii steagului get), iar cetățile lor întărite se numeau **dabe**. Țara era împărțită în **sindii**(isprăvnicii), fiind conduse de către un **sind**. Mai departe aceste sindii erau împărțite în **cătune, sate și dabe**, iar centrul de putere se numea **dabo geto** (cetatea neamului get) care a fost la început la Sarmisetuzo, mutată pe la 380 î.e.n. la Enisala (județul Tulcea), iar pe la anul 320 î.e.n. a revenit din motive strategice la Sarmisetuzo. Sunt menționate și legăturile de sânge care formau **șatre** în cadrul unor comunități. Armata era organizată în **polcuri** și avea două corpuri distincte: **daco armosa** (armata nobililor) care pornea prima în luptă și **gloto armosa** (armata gloatei sau a poporului), care suplimenta forțele primului corp sau îl înlocuia complet. Echiparea armatei era asigurată de dage

balo, iar conducătorii corpurilor de armată erau numiți tot de adunarea neamului. Oamenii nu aveau voie să se mute dintr-un loc în altul decât cu aprobarea dabeii de care aparținea. 32 din semnele folosite în scrierea geților pe tăblițele de plumb sunt identice sau foarte apropiate cu semnele scrierii cretane liniar B din perioada 1500-1300 î.e.n. **Alfabetul chirilic** folosit de români până pe la 1870 este în realitate o parte din alfabetele utilizate de strămoșii noștri geți în urmă cu 2500 de ani. Secuții au folosit prin secolul XIII un alfabet cu 33 de semne iar 28 dintre acestea sunt identice sau asemănătoare cu ale geților de pe tăblițele de plumb. În Transilvania și Ungaria s-a folosit în secolele XV și XVI un alfabet runic maghiar, care a fost „prelucrat” tot din alfabetele geților. Gotul Wulfila a „creat” și el pe la mijlocul secolului IV e.n. un alfabet runic inspirându-se din semnele geților.

Scrierea geților mai are semne comune cu alfabetul folosit în secolele VIII - II î.e.n. în estul Spaniei (**Tartessio/Turdetano**), cu alfabetele folosite de tuaregi și libieni înainte cu multe secole de era creștină. Există asemănări uluitoare ale alfabetelor geților cu scrierea din Biblos, Mohenjo-Daro, brahmi și alfabetele folosite de sabeii în Arabia în secolele XV-IV î.e.n., cât și cele din Siberia din secolele IV era noastră. **Plutașii de pe râul Bistrița** foloseau pe la 1880 56 semne pentru crestatul lemnului. Dintre acestea 13 sunt identice cu semnele din scrierea liniar B, iar 38 sunt identice sau foarte apropiate cu semnele alfabetului geților. După mitologia greacă, hiperboreenii care locuiau la nordul Dunării, erau legați de cultul lui Apollo. **Herodot** în *Istorie* spune că aceștia aduceau ofrande templului din Delos, iar fecioarele „Arge și Opis veniseră chiar odată cu zeii”. Platon în *Axiokhos* vorbește prin gura lui Socrate, despre niște table triumphiulare de aramă cu un conținut religios aduse la Delos de fecioarele hiperboreene Opis și Hekaerge. Venirea zeilor la greci a avut loc odată cu formarea primelor structuri sociale din secolele XII-X î.e.n. în numita „perioadă obscură”. Arheologia a descoperit într-adevăr

plăcuțe de bronz cu o scriere arhaică, pe care a atribuit-o repejor vechilor greci și care a apărut la sfârșitul secolului VIII î.e.n.

Religia lor era monoteistă, având în frunte pe Sent/Sântu cu sensul de Creatorul, Dumnezeu, iar ca simbol al sacrului era **crucea cu brațele egale, liberă sau înscrisă în cerc**, cum apare deasupra ușii la primele biserici creștine din Siria și Palestina. Divinitatea activă al cultului crucii era **Zabelo**; Creatorul vieții din lumina vie a soarelui și **Suien, Zoien, Zoe** ca divinitate a renașterii vieții din așteptarea luminii morții (liniștea lunii) prin nemurire. Mai erau **dio Dionise, dio Sopio, dio Donizeto, dio Oroelio, dio Tiaz**. Fiind o religie a luptei continue dintre bine și rău, duhul răului se numea **Sotea** sau Satan. **Pământenii se nășteau din lumina vie a vieții** (lumina soarelui), dar toată existența lor trebuiau să se străduiască să facă numai fapte bune în folosul celor din jur, ca o dovadă de curățenie pentru comuniunea cu adevărata **viață veșnică** (nemurirea) ce impunea condiția de OM. Nu aveau statui, iar divinitățile lor se manifestau ca niște duhuri, entități spiritual - energetice. La naștere fiecare persoană era luată în pază de un înger, neamul get fiind binecuvântat de **oastea de îngeri (falanga)**. Nu aveau temple, ci sanctuare austere, mici troițe și bisericuțe/metocuri unde își oficiau cultul sau altare improvizate în vremuri de restriște. La naștere fiecare era botezat în religia neamului cu vin și pâine strămoșească. **Crucea a fost simbol al sacrului la neamul nostru de la începutul mileniului V î.e.n.** descoperire făcută la Gorban județul Iași, apoi la Cucuteni, iar mai multe tezaure ale geților au ca obiect de podoabă crucea înscrisă în cerc sau crucea cu brațele egale. Divinitățile lor aveau în jurul capului o aură, așa cum arată plăcuța de plumb descoperită la Romula. **Sarmis sau Armis este Mântuitorul sau Salvatorul neamului geților**, apare pe tăblițe și sub inițialele **IOI, III, II, IU sau Ili, Illo** toate având aceeași semnificație.

Tăblița 1 este prima atestare materială a

legendei nașterii Mântuitorului care se va numi mai târziu Sarmis. Sub un șopron cu o vită șezând, un copil mic ridică brațele către cer simbolizând bucuria vieții ce s-a născut. La dreapta jos, mama primește un toiag și un miel de la divinitate/marelui preot get? care are pe cap costumația religioasă făcută din blana unui lup al cărui cap este pus pe capul lui. Deasupra șopronului este figura cunoscută a lui **Iisus cu plete** și cu barbă scurtă ca semn al tinereții, imagine preluată de hagiografia creștină. La stânga imaginii este un porumbel zburând reprezentând Sfântul Duh, doi măgăruși(cum a intrat Iisus în Ierusalim) și un profil de om. În partea stângă jos a șopronului se vede o persoană șezând pe un scaun iar în mână ține un toiag. Scaunele sunt trei sugerând legenda celor trei magi. Sub imagine, în colțul stânga jos se văd stilizate imaginile pentru o șopârlă mare, un pește, o broască țestoasă, o pasăre mare care aleargă și un câine sau lup. La mijloc este un șarpe foarte lung iar lângă coada acestuia este un pătrat împărțit în nouă părți egale sugerând că este protector al vânătorilor și al învățaților.

Tăblița II povestește despre vizita lui Zamolxe în insula Samos și trecerea cabirilor la religia sfintei cruci a Mântuitorului! Pe tăblițele I și II apare semnul crucii ca simbol al sacralului și al pământului(țării) care stă sub această protecție. Geții se considerau poporul ales de Creator iar țara lor o numeau țara sfântă(dio Geta).

Creștinismul ortodox este în mare parte religia strămoșească. Multe din elementele de cult ale religiei geților dar și simbolurile religioase(crucea cu brațele egale libere sau înscrise în cerc, steaua cu șase colțuri și steaua cu șase raze) sunt păstrate din religia neamului mioritic din mileniul IV î.e.n. și care au fost duse de emeși în Sumer/Ki-en-gi de pe meleagurile noastre pe la mijlocul mileniului IV î.e.n.)

Zamolxe, Pitagora și pitagoreismul. Marele get a existat ca realitate istorică, a fost mare preot și reformator, a vizitat Egiptul, i-a trecut pe cabirii din Samos la religia crucii Mântuitorului, s-a înfruntat cu Pitagora și le-a cerut

geților să renunțe la folosirea aurului ca aducătorul tuturor relelor de pe pământ, fiind ispita diavolului. Toate aceste date sunt scrise pe tăblițele 2 și 3. Religia geților a influențat și zoroastrismul prin existența magilor perși la curtea din Sarmisetuzo în secolul VI î.e.n. cum rezultă din tăblița 5.

Iisus a fost get. La începutul secolului VI î.e.n. s-au așezat printre neamurile geților populații ale galilor/galatilor care au îmbrățișat religia crucii cu taina botezului cu pâine strămoșească și vin. În anul 279 î.e.n. aceste relații s-au stricat rău iar conducătorul geților, Biseto I a pus sabia pe gali și i-a alungat. Fiind opriți și la granița Macedoniei, au trecut Dardanelele și au întemeiat în podișul Anatoliei un stat - Galatia - care a existat până în anul 25 î.e.n. când a fost cucerit de romani. O parte din acești gali au coborât mai spre sud și s-au stabilit în anul 275 î.e.n. într-o regiune pe care au numit-o Galileea. În secolul II î.e.n. iviriții amintesc de secta esenilor/esenirnilor având centrul de cult în Galileea și care practicau o religie diferită de a iudeilor dar identică cu a geților. Începutul secolului I e.n. i-a găsit pe gali - esenii într-o aprigă dispută religioasă cu clerul iudeu. Galii cheamă în ajutor mentorii din Carpați unde își avea sediul **Frăția Celui Ales**. Este trimis Ili împreună cu o ceată de geți - tăblița 53 - pentru a înfrunta fanatismul religios iudeu. Răstignirea lui Ili, înfășurarea trupului cu giulgiu și transportarea lui până la „galii cei roșcați” din Galileea apoi drumul prin Siria Efes, Grecia și Tracia până au ajuns în Sarmisetuzo sunt povestite pe 7 tăblițe. Durerea a fost fără margini peste neamul geților.

Tăblițele sunt scrise între anii 560 î.e.n. și iulie-august 106 e.n. când statul geților a fost distrus de romani fiind ocupată partea de vest, iar țara a cunoscut un jaf fără seamăn. **Limba folosită în aceste texte de pe tăblițe este limba română veche** care se găsește identic sau asemănător în dicționarele de arhaisme și regionalisme existente în România. 79 de cuvinte se găsesc numai în eme-gi(sumeriană) fiind dispărute din româna

veche Tăblița 1 consider că a fost turnată sau trasă - cum apare scris pe mai multe tăblițe, pe la 1600 - 1500 î.e.n. pentru că de aici se trag semnele alfabetelor folosite de strămoșii noștri.

În anul 1982 am cumpărat cartea *Civilizația sumeriană* unde am găsit trei cuvinte care m-au pus pe gânduri: **da, nu și inga**. Știam că aceste cuvinte sunt specifice numai limbii române iar inga se folosește numai în nordul Moldovei și Maramureș. Am găsit pe internet în anul 2001 un dicționar sumerian-englez elaborat de J.A. Halloran din S.U.A.. L-am tradus în limba română și bănuiala mea s-a confirmat, limba sumeriană/eme-gi are aceeași rădăcină cu limba română. Am scris cu acest subiect o carte „Civilizația soarelui” publicată în august 2002. Arătam în această carte că avem 1000 cuvinte identice sau asemănătoare cu eme-gi și 1400 de arhaisme și regionalisme compuse din două sau mai multe cuvinte eme-gi. Mai arătam că denumirile activităților agricole, păstorești și de organizare socială sunt în mare parte comune celor două limbi iar creștinismul are foarte multe elemente comune cu religia emeșilor. Culturnicii de profesie au ieșit la atac și m-au făcut în toate felurile atât la TVR 1 cât și la postul de radio Iași. S-a remarcat A. Vulpe director la Institutul de Arheologie din București unde stau ascunse tăblițele de plumb ale strămoșilor noștri; I. Slușanschi director al Institutului de Lingvistică Iorgu Iordan din București și Neagu Djuvara, istoric care a trăit până în 1991 la Paris. Nu au avut reținere la limbaj spunând despre cei care vreau să se uite pe tăblițe să sunt nebuni, indivizi cu mințile rătăcite, diletanți, oameni fără conștiință dar nu au acceptat să-mi spun și eu punctul de vedere. Iar într-un acces de nebunie genială A. Vulpe spune peste tot că tăblițele de lut descoperite de N. Vlăsa la Tărtăria ar fi chiar plăsmuirea acestuia!!! Despre tăblițele de plumb ale geților spune că sunt falsurile unui geniu dar el și-a dat seama numai în jumătate de oră ! Noi trebuie să băgăm la cap că această lepădătură este un supergeniu și nu avem cum să-l contrazicem.

La sfârșitul lunii noiembrie 2002 am trimis lui **J.A. Halloran** - care se ține că este cel mai mare specialist în sumerologie - un mesaj cu 145 cuvinte comune limbilor română și eme-gi dar care nu sunt în latină. La 17 dec. 2002 îmi trimite următorul răspuns: „Most vocabulary of the Rumanian language can by derived fom Latim, modified by Slavic influences. This happened after the time of the Roman empire. So you need to reassurse me and your readers that you have avoided attaching a Sumerian etymology to any wordthat as a Latin etymology. Are you familiar with the Larin etymologies gived for most Rumanian words?” În publicația Formula As din 25 mai 2006, fiind întrebat despre legătura scrierii de la Tărtăria cu cea din Sumer, același J.A. Haloran spune: „Cum se poate explica faptul că într-o regiune din vestul României înconjurată cu nume sumeriene... , s-au găsit trei tăblițe din lut local, cu pictograme sumeriene dar mai vechi cu 1000 de ani decât cele din Mesopotamia ? ... **Asumându-vă o origine trivială, recentă, romană, sigur că acestea nu vă mai aparțin**”. Acest individ nu a căzut în cap ca să-și schimbe fundamental ideile cu privire la ce mi-a scris în anul 2002. Explicația constă în faptul că textul din fișierul Chemaie la neuitare, ajustat puțin, l-am tradus în limba engleză și l-am trimis în august 2003 către Tv Discovery, Institutul de Studii Orientale din Chicago și Institutul de Studii Orientale din Philadelphia. Englezii au răspuns că au primit mesajul meu și atât dar americanii au tăcut mâlc. Sigur acest studiu al meu a ajuns și în mâinele lui dar șmecherul a uitat să spună de unde vin ideile pentru că hoția intelectuală se practică și la case foarte mari. Se pare că i s-a zbârlit moțul către genialitate și acestui nemernic! Ghinionul lui este că nu știe cum sună limba română vorbită în graiurile noastre mioritice altfel ar pune și el de o șmecherie așa cum au făcut cei doi canadieni care și-au însușit descoperirea insulinei făcută de N. Paulescu în 1923 și cu această hoție au luat premiul Nobel iar statul român nu a spus nici păs!. Suedezii au recunoscut nedreptatea în anul 1962 la protestele unui

scoțian!!! Situația este asemănătoare cu Alexandru Odobleja și studiile lui în domeniul ciberneticii care au ajuns pe căi ocolite la Norbert Wiener iar priceputul și-a pus un moț de „prima-ntâi”!

Consider că a venit vremea ca românii să-și cunoască adevărata istorie chiar dacă mentorii culturnici dar și alte lichele urlă că tăblițele sunt niște falsuri ale lui Hașdeu, N. Densușian sau a unui geniu încă nedescoperit iar cei care vreau să le vadă de aproape sunt „nebuni, diletanți, nespecialiști, indivizi cu mintea răătăcită” și alte asemenea sofisme și finețuri academice.

Nu suntem latini, așa cum ne vor ei!

Ce știm și ce nu vrem să știm despre trecutul neamului nostru? La această întrebare vreau să răspund cu puterea adevărului. Un adevăr răătăcit, uitat, ascuns sau trunchiat de cei nevolnici sau de simbriași ai minciunii.

Arheologul american Marija Gimbutas în lucrarea *Civilizație și cultură*, București, 1989 arăta: „În mileniul al VII-lea, a. Cr. în Carpați, era o civilizație puternică, prima și singură în Europa...o societate matriarhală, teocratică, pasnică, iubitoare și creatoare de artă”. Așa gândesc unii străini despre istoria noastră foarte veche, concluzii ce au la bază dovezi arheologice de necontestat, cu o simbolistică atât de variată și de complexă care și astăzi uimește prin profunzimea lor. Dar majoritatea istoricilor români ascund acest adevăr și ne duc pe calea plâsmuirilor susținând că teritoriul carpato - dunărean devine vatră de cultură și civilizație odată cu migrarea indo-europenilor în perioada 2000 - 1200 î.e.n. Peste această găselniță au aranjat cu răbdare și tenacitate, pălăria latinității neamului nostru. Povestea șugubeată cu iz de adevăr istoric nu rezistă la o cercetare și confruntare pertinentă a dovezilor arheologice și lingvistice. Explicațiile stufoase și pline de pretenții ale adevărilor absolute nu pot arunca în uitare timpul și spațiul ca suport primar dar și final al existenței

umane. Iar pământul pe care ne-a zămislit destinul ne-a oferit atâtea dovezi ale statorniciei noastre pe aceste meleaguri, încât numai răuvoitorii pot susține că ne-au adus aici „vânturile, valurile”.

Noi am fost aici din timpurile fără început.

Geții nu sunt indo-europeni așa cum sună frumos la urechea multor dascăli ai neamului nostru. Probele arheologice ne arată că locuim aici din mileniul al XV-lea î.e.n. si trebuie să amintim substraturile așezărilor Strachina - Dorohoi si Cuina Turcului de la Portile de Fier sau cele din mileniile VIII - III î.e.n. cum sunt Criș, Gura Baciului, Valea Lupului (precucuteni), Leț, Hârșova, Cârcea, Icoana, Boian, Căscioarele, Crușova, Cucuteni, Drăgușeni, Dudești, Gorban, Gumelnița, Hamangia, Hăbășești, Hotărani, Ostrovu Corbului, Parța, Petrești, Rastu, Ruseștii Noi, Soroca, Tărtăria, Tisa, Tângaru, Turdas, Vădastra, Vidra, Vânătorii Mici. Acestea sunt vetrele veșniciei noastre știute dar ascunse în umbra unor interese meschine sau a unor ideologii deșarte. Câteva dintre ele au o importantă fundamentală în istoria si cultura noastră.

În lucrarea mea „Limba noastră-i o comoară” apărută în anul 2002 susțineam cu o puternică argumentație lingvistică si terminologie socială, că **emeșii(sumerienii) au plecat din teritoriul carpato-dunărean în Ki-en-gi(Sumer) în două valuri**. Primul a plecat la mijlocul mileniului VI î.e.n. când a avut loc potopul de la Marea Neagră iar valul doi a plecat în prima jumătate a mileniului IV î.e.n. **când începe si istoria acestei civilizații ce a marcat atât de puternic cultura lumii si în special cultura europeană, adevăr pe care nimeni nu vrea să îl recunoască**. Ei (străbunii noștri) au inventat scrisul la Tărtăria în mileniul VIII î.e.n. ducându-l în Ki-en-gi, au dezvoltat structurile sociale urbane, au creat o formă de capitalism financiar, au descoperit bolta în arhitectură, au construit primele lăcașuri de cult sub formă de cruce cu cele patru brațe egale(crucea greacă spun lotrii iar geță cum spune adevărul), cunoșteau curentul electric si făceau

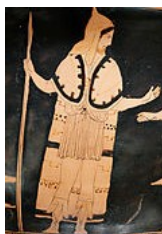
operații pe creier, au dezvoltat o societate de tip comunitar în care indivizii erau angrenați în relații specifice statului de drept modern.

Ei sunt pionierii civilizației europene !!

Neamul emeș ne-a lăsat o cultură fabuloasă! Tăblițele de lut au păstrat pentru posteritate valori spirituale care reflectă modul lor de gândire și de percepere a realității. Dar chiar dacă au dispărut, o mare parte a culturii lor a fost asimilată de cultura akkadiană și babiloniană iar limba lor a fost folosită ca limbă liturgică până în secolul V î.e.n.

Stindardul din Ur, mileniul III î.e.n. cu războinici emeș.

Orfeu și gluga(căciula) getă/tracă.

Religia lor era o religie a entităților spiritual-energetice definite prin termenul lil care semnifică vânt, suflare, umbră, spirit, creație, având și o profundă venerație pentru elementele naturii. Ei nu se închinau la statui ci aveau altare pe ultimul nivel al ziguratului iar

acolo preotul oficia ritualul religios si aducea ofrande. De remarcat faptul, că scriitorii antici referindu-se la religia geților, spun că zeii lor nu au statui, aceasta este și caracteristica fundamentală a religiei neamului emeș. Cercetarea originilor neamului emeș și a religiei lui dovedește că începând cu mileniul VIII î.e.n. în arealul carpato-dunărean existau comunități umane bine organizate, cu o religie puternică si conduse de sacerdoți. Societatea getă era foarte asemănătoare cu cea a neamului emeș pentru că ele au avut o rădăcină comună de plecare, aveau în frunte un conducător civil si un mare preot. Dacă privim cu atenție sigiliul emeș din secolul XXV î.e.n. unde apare pentru prima dată crucea ca semn explicit al sacrului și troițele maramureșene(unde trăiesc în prezent un grup de români ce își spun cu mândrie nemeș) vom observa cu uimire că formele crucii sunt identice. Iar descoperirea senzațională a crucii de la Gorban, Cucuteni și alte situri arheologice, demonstrează că noi nu avem nimic cu indo-europenii găselniță a istoricilor occidentali, iar continuitatea neamului mioritic pe meleagurile carpatine din zorii civilizației umane este marcată de alte repere temporale.

Primul rând de sus este un sigiliu emeș, cu crucea pe el ca simbol al sacrului, apoi o divinitate emeș care se uită

la o cruce înscrisă în cerc fixată pe un soclu, iar ultima poză spre dreapta este crucea cum apare în templele egiptenilor.

Rândul II este un altar descoperit la Cucuteni, jud. Iași din mileniul V î.e.n. unde se vede stilizată crucea. În muzeul de istorie din Botoșani există o farfurie cu semnul crucii desenat pe fundul din partea interioară, veche din mileniul VIII î.e.n.; urmează o cruce de pe un vas Cucuteni și o farfurie din același sit arheologic, apoi cruci cu brațele egale descoperite la Fizeșu Gherlei, folosite de geți prin secolele VII î.e.n.

Rândul III prezintă simbolul crucii înscrisă în cerc folosit pe porțile din Maramureș, apoi ca simbol al sacralului în forma copturii numită **pască** sau **Paști**, și crucea liberă pictată pe ouăle „încondeiate” pregătite pentru Paști.

Deci nimic din blăstămția iudoe-satanistă unde legământul falic se purta la gât cu mare priință iar în temple i se ridicau rugăciuni fierbinți de-ți prăjeau creierii, asta dovedind că tradiția noastră religioasă era mult înaintea apariției iudeo-satanismului, așa cum o arată atât de temeinic adevărul istoric și nu cel revelat!

Izvoarele istorice menționează prezenta apostolului Andrei în Dobrogea în secolul III... și cam atât. Dacă celelalte popoare au fost creștinate prin sabie sau ucaz, pentru noi istoria nu consemnează nimic. Am păstrat un **tezaur uimitor de cuvinte în limba veche, limba celor mulți și tăcuți, limba țăranilor vorbită de-a lungul mileniilor. Pentru a dovedi acest miracol trebuie să analizăm termenii liturgici folosiți și de creștinismul iahvist ca o reflectare în timp a mitologiei rome. Principalele mituri din Biblie; facerea universului, facerea neamului omenesc, nașterea Evei din coasta lui Adam, potopul, salvarea seminției omului de către Noe, primirea tablelor de legi de la divinitate, existența raiului, lupta cu balaurul, primul păcat, toate se găsesc scrise pe tăblițele de lut ale culturii rome. Dar scrise cu cel puțin 2000 de ani înaintea**

pretinselor texte sacre ale iudeilor. Iar în Canaan s-au stabilit o parte dintre geții care în frunte cu Tanaus și-au „vizitat” rubedeniile din Egipt în secolul XVIII î.e.n. Acest transfer cultural a avut loc în perioada deportării iudeilor în Babilon de către Nabucodonosor(580 î.e.n.) unde emegi(limba sumeriană) era limbă liturgică chiar dacă poporul ce o vorbea dispăruse ca structură politică de cca 1300 de ani. Aici spun ei că au luat contact cu această cultură fabuloasă iar o parte dintre pibegi au încercat să-si reformeze propria religie. Acțiunea a fost un eșec dar în coasta lor au apărut la începutul secolului III î.e.n. galii pe care scrierile vechi i-a numit eseni/esenieni datorită religiei lor. Istoria spune că atât Ioan Botezătorul cât și Isus Cristos au fost eseni. Așa se explică faptul că românii nu au fost creștinați prin ucaz sau sabie.

Fiecare oraș emeș avea câte o divinitate protectoare care locuia într-un templu închinat în acest sens. Eridu, cel mai vechi oraș al emeșilor avea un lăcaș de cult respectat și venerat și de alte comunități iar templul de aici s-a dovedit a fi prima construcție cu caracter religios din lume. A fost construit la jumătatea mileniului V î.e.n. Uimirea arheologilor a fost și mai mare când în stratul al paisprezecelea s-a descoperit fundațiile unui templu datat la mijlocul mileniului IV î.e.n. având forma unei nave dreptunghiulare, împărțită în trei părți. Acest sistem de construcție religioasă sună formă de cruce se găsește în arhitectura bisericilor creștine pe care șmecherii o mai numesc și cruce greacă! Dacă privim crucea de pe fundul vasului descoperit la Gorbani vedem că este o cruce cu cele patru brațe egale(pe care niște șmecheri ne-au furat-o spunând că s-a născut sub freza lor grecească!) care se găsește pe sigiliile emeș fiind simbolul cultului creștin etiopian iar în creștinismul catolic și ortodox crucea are un braț mai lung pe care se sprijină. **Asemănarea arată că religia crucii s-a născut la est de Carpați,** a fost dusă în Ki-en-gi odată cu migrarea emeșilor în această regiune, le-a legănat speranțele timp de 2000 de ani, alți 1000 de ani a fost religie și pentru seminții semite iar iudeii au

cunoscut-o în deportarea din Babilon. Pe monezile lor din secolul II î.e.n. aparea steaua cu cinci colțuri luată de la egipteni așa cum a fost și este ca simbol sacru la comuniștii iahvistului, Karl Marx. Emeșii aveau ca simbol pentru zei, steaua sub formă de disc cu șase brațe repartizate la distanțe egale sau de disc cu șase colțuri și steaua cu șase colțuri (două triunghiuri isoscele suprapuse). Cele trei simboluri se găsesc în steaua noastră cu care se colindă de Crăciun. În Tora se spune că șarpele a ispitit-o pe Eva îndemnând-o să muște un măr care era în pomul cunoașterii, păcat ce nu a fost iertat de Dumnezeu și a urmat alungarea din rai. Dar mărul este un pom caracteristic regiunilor temperate inclusiv României și nu țărilor cu climă caldă cum sunt Iraquel sau Israelul dovedind rădăcina mitului. Noi românii păstrăm și în prezent mărul ca pom sacru în colindele de Crăciun: „florile dalbe lemn de măr”, alături de brad la căsătorie și stejar la înmormântare. Trebuie precizat că religia emeșilor era monoteistă avându-l în frunte pe AN (cer, rai, înalt) ca divinitate din care au apărut ceilalți zei (spirite).

O asemănare uluitoare cu mitologia emeș și a creștinismului se găsește în religia incașilor care are în centrul pe Viracocha ca fiind Creatorul, Stăpânul Soarelui. Acesta a creat din piatră niște uriași pe care i-a trimis printre oamenii primitivi pentru ai civiliza și ajuta (mitul jidovilor de la noi!). Dar pentru că lumea s-a umplut de răutăți, acesta i-a nimicit printr-un potop imens și a salvat numai un bărbat și o femeie. Viracocha a coborât pe pământ și a creat oameni din lut care sunt străbunii actualului neam omenesc, tot el fiind părintele dinastiei regale Inca și fondatorul imperiului. **Rugăciunile erau adresate unei Sfinte Treimi și Fiului lui Dumnezeu cel care a murit, a înviat și s-a înălțat la cer fiind așteptat să vină într-o zi să salveze neamul inca și să-l mântuie.** Această asemănătoare i-a făcut pe invadatorii spanioli să-i acuze de blasfemie și să se poarte și mai sălbatic cu ei nimicind orice urmă de cult incas. Ei credeau

în reînvierea trupului și în Ziua Învierii tuturor oamenilor.

Dar la Isaiia s-au mai descoperit două tăblițe de lut ars cu semne așezate într-o anumită ordine care sugerează că este o formă de scriere simplă. Numai faptul că acești oameni aveau capacitatea de a sintetiza și simboliza ideile, este un fenomen extraordinar iar gândirea lor nu era a unor primitivi, așa cum de multe ori privim noi lumile trecute.

Tărtăria și Isaiia sunt cele două puncte unde s-au descoperit primele forme de scriere din istoria lumii iar noi ne facem că ne plouă în cap cu indo-europeni care ne-ar fi vizitat în jurul anului 2000 î.e.n și au măturat complet această cultură. Am impresia că există străini (Marija Gimburas) mult mai corecți în aprecierea trecutului nostru față de acei românași puși să umble cu șoalda prin istoria neamului. Indo-europenismul este bun doar pentru cei care refuză să accepte realitatea probelor arheologice și lingvistice sau pentru liftele care vor glorie.

Dar emegi (limba sumeriană cum au botezat-o specialiștii) are legături și cu limba ...engleză!!! Descoperirea este uluitoare dacă ne gândim că aceste civilizații nu s-au întâlnit niciodată pe drumul istoriei. Și totuși cuvintele arată că în timpurile străvechi populațiile respective au vorbit limbi foarte apropiate sau poate au avut o limbă comună. Istoria străveche a insulelor britanice este marcată de perioada megalitică când o populație necunoscută a înălțat mai multe monumente numite **henge**. Aceste construcții realizate în mai multe etape începând cu primele secole ale mileniului III î.e.n. și situate în zone deschise aveau un caracter religios iar după unii cercetători erau și centre de studiere a cerului și marchează prima manifestare a artei monumentale prin care omul se eliberează de lupta pentru supraviețuire și concepe o construcție destinată grupului social căruia îi aparține. Construcțiile în sine arată un nivel evoluat al cunoștințelor arhitectonice dovedind și existența unor structuri sociale bine organizate. Numai în insulele britanice există aproximativ 200 de construcții de tipul

henge. Pentru manevrarea blocurilor de piatră de zeci de tone din care sunt realizate aceste monumente, trebuiau să existe comunități umane cu zeci de mii de indivizi, bine organizate care să participe efectiv la dislocarea, transportul și ridicarea lespezilor. Aceste comunități nu au dispărut din istorie odată cu terminarea monumentelor. Despre constructorii lor nu se știe nimic. Deocamdată!

La mijlocul mileniului 1 î.e.n. insulele britanice au fost ocupate de triburile celților veniți de pe continent. Nu știm dacă au dispărut creatorii monumentelor de tip Stonehenge sau dacă au format structuri sociale împreună cu noii veniți. Celții au preluat aceste monumente și le-au dat o nouă viață prin religia lor condusă de druidi. Romanii ocupă insulele britanice la mijlocul secolului 1 e.n. și țin populațiile sub sabie până la începutul secolului V e.n. când le abandonează.

Am făcut acest scurt istoric să pot pune întrebarea: ce legături au existat între populațiile care au construit monumentele megalitice din insulele britanice, populația carpatică și neamul emes(sumerienii) din Ki-en-gi (Sumer)? Răspunsul este unul năucitor, cele trei populații au o rădăcină comună și ea se află în societatea mileniului VII î.e.n. din ținutul carpatic unde a fost zămislită „prima și singura în Europa...o societate matriarhală, teocratică, pașnică, iubitoare și creatoare de artă”. Iar cele 260(numai atât am scris eu în prezentul studiu dar în realitate sunt aproape 1500) cuvinte din limba engleză care se găsesc în româna veche și emegi demonstrează cu prisosință acest lucru. Fărăme din limba celor care au construit monumentele megalitice se găsesc chiar și în prezent în limba engleză iar studiul în sine este doar o mică părticică din ceea ce se cere făcut, pentru că trebuie răscolită în profunzime limba engleză veche cu dialectele ei și limbile galeză, scoțiană și irlandeză.

Studiind comparativ emegi, limba română veche și engleza, am ajuns la concluzia că ținutul carpatic a fost o vatră de migrare către alte meleaguri a unor comunități umane ce au creat culturi uluitoare acolo unde și-au găsit

vremelnicia.

Primii au plecat către sud-est, **emeșii**, pe la mijlocul mileniului IV î.e.n. stabilindu-se în Ki-en-gi unde au realizat o civilizație și o cultură unică în lume. Următorul val de migrație a fost al **albilor**(albi: veșmintele albe purtate de acest neam + on: neam, clan) către vest pe la sfârșitul mileniului IV î.e.n. și au avut ca punct final insulele britanice unde au realizat arhitectura megalitică preluată mai târziu de celți. A treia mare migrație a fost către est cu ramificare către nord-est prin nordul Chinei (civilizațiile Taklamakan din vestul deșertului Gobi și Karacum din estul Tadjikistanului) și punct final nordul Japoniei prin populația **ainu**(cunoscută în cronicile japoneze și sub numele de emiși), sud prin **rahmanii** plecați din Moldova și cunoscuți ca brahmani în India și sud-est traversând subcontinentul indian, Oceanul Pacific și ajungând pe coasta de vest a Americii de Sud unde au dat naștere civilizației și culturii **inca**. O altă migrație masivă a fost în partea de nord a mileniului IV î.e.n. în Egipt!

În deșertul Taclamakan(parte de nord-vest a deșertului Gobi) s-au descoperit mai multe zeci de mumii ale unei populații de origine europeană; un bărbat de 2 m., cu păr roșcat sau șaten deschis îmbrăcat cu o haină lungă până la genunchi de culoare vișiniu închis, pantaloni albaștri iar în picioare purta un fel de cizme. Era încins cu un brâu cu modele deosebite care se găsesc în țesăturile vechi din Europa Centrală și Răsăriteană. Și cizmele aveau modele cusute pe ele. Pe față avea pusă o pânză de culoarea hainei. Această civilizație a existat pe la 2500 - 1700 î.e.n iar ultimele rămășițe au dăinuit până în secolul VIII î.e.n. Era o civilizație cu agricultura bazată pe irigații și un comerț foarte dezvoltat cu India de vest, Mohenjo - Daro și Sumer. Țineau un fel de evidență cu ajutorul unor bile cu semne pe ele pe care le puneau în vase iar acestea aveau la rândul lor anumite semne. În localitatea Gorban din județul Iași a fost descoperit în anul 2001 un vas ce avea înăuntru o adevărată comoară; 21 de statuete cu simboluri feminine și 21 de simboluri masculine împreună

cu 42 sfere mici de lut ars. Mai erau și mici tronuri din lut ars având gravate mici semne pe ele.. În prima jumătate a secolului XX, în mai multe centre ale culturii emeș s-au descoperit mici bule din argilă care au în interior mici obiecte din argilă: conuri, piramide, pătrate, cuburi și s-au emis mai multe ipoteze privind semnificația lor; de la o simbolistică religioasă până la un sistem simplu de evidență și calcul. Aceste bule sferice provin din perioada Uruk IV(3300 - 3100 î.e.n.) și preced cu unul sau două secole apariția scrierii cuneiforme. La Nuzi, în nordul Irakului, s-a găsit un vas de argilă conținând 48 de astfel de obiecte mici, modelate iar pe partea exterioară a vasului era o listă cu scriere cuneiformă care enumera o listă de animale, tot în număr de 48. Cercetătoare Denise Schmandt-Besserat de la Universitatea din Austin (Texas U.S.A), a publicat în anul 1981 o sinteză asupra unui număr de 200 bule sferice și fragmente de bule cunoscute în revista Technology and Culture. Ea ajunge la concluzia că reprezintă preistoria scrierii și ele provin din Sumer. În realitate sistemul a fost adus de neamul emeș(sumerieni), pe acest teritoriu când au migrat din locurile de baștină, ținuturile din jurul Carpaților. Unele din micile obiecte au fost perforate (conuri, discuri, bile) ceea ce demonstrează că erau înșirate pe sfoară, procedeu găsit și la o tăbliță de la Tărtăria. Obiectele găsite în bulele sferice nu erau găurite și erau imprimate pe exteriorul acestora. În deșertul Karacum s-a descoperit o „civilizație a oazelor” care a dăinuit cam în aceeași perioadă cu civilizația din Gobi(Taklamakan) cu o agricultură bazată pe irigații și care făcea comerț cu orașele emeș și acadiene. Principalul centru era Agi Kui.

În nord-vestul Chinei sunt menționați toharii începând cu secolul IV î.e.n. populație de origine indoeuropeană, înrudită cu sacii/sciții care la rândul lor erau înrudiți cu geții. Cred că aceștia sunt urmașii vechilor populații care au trăit în mileniile III și II î.e.n. în ținuturile Taclamakan și Karacum iar în prezent se găsesc în Turkmenistan, Iran, Tadjikistan, Kazahstan, Uzbekistan.

Dovezile arheologice menționate demonstrează că în mileniile VIII - IV î.e.n. pe teritoriile din jurul Carpaților, a existat o civilizație înfloritoare, cu o religie bine conturată care a fost dezvoltată de grupurile umane ce au migrat în ținutul dintre Eufrat și Tigru dar și alte direcții (takla: vorbărie, flecăreală, a spune, a conduce, a părăsi + macan/Magan: civilizația de la Mohenjo-Daro).

Ce catastrofe au năvălit peste comunitățile carpatice, au determinat spargerea lor și răzlețirea în cele trei zări? Pentru lămurirea acestei întrebări trebuie să căutăm în umbrele timpului calea care să ne ducă spre lumină, altfel vom trăi în continuare în sminteala făcătorilor de adevăruri sacrosante. **Am făcut acest comentariu de istorie veche să arăt că noi nu suntem indo-europeni** așa cum ne dau la cap profeții neamului iar această minciună nu poate să reziste în fața probelor arheologice dar în special al argumentelor lingvistice.

Si dacă nu suntem indo-europeni atunci nu suntem nici latini. Această poveste cu pretenție de adevăr absolut s-a născut foarte chinuit în mintea reprezentanților Scolii Ardelene la sfârșitul secolului al XVIII-lea dintr-o dorință sinceră de identificare a națiunii române din Ardealul aflat sub ocupație austriacă, la tradiția veche a istoriei europene. Si pentru că în limba română există cuvinte identice sau asemănătoare fonetic și semantic cu limba latină, ei au considerat că au descoperit strămoșul lingvistic. La aceasta mai trebuie adăugat și suportul național deosebit dat românilor de sub stăpânirea austriacă care erau considerați ca un popor ieșit de undeva dar fără a se ști când și de unde. Aceste două elemente spațiu, timp au fost răstălmăcite de tot felul de minți ciuntite, năimite sau smintite **ajungându-se la monstruozități că am fi de origine slavă, sau urmașii colonilor romani amestecați cu slavi sau că suntem o populație slavă din sudul Dunării care a suferit un proces de latinizare în conviețuirea cu populația băștinașă și i-a venit un dor de ducă mai spre nord**, a pândit când Dunărea era înghețată și tulio! Asemenea

basne(născociri), susținute de istorici si lingviști români ne-au făcut la fel de mult rău ca si cotropirea gliei străbune. Perfidia manipulărilor istorice s-a manifestat foarte puternic odată cu constituirea statelor moderne pe principiul națiunii sau a națiunilor majoritare, unde teritoriul era împărțit sau rășluit după componenta etnică. Minciuna a găsit un domeniu vast de manifestare în care oricine putea contesta pe oricine sau orice iar adevărurile se stabileau în funcție de puterea si persuasiunea celui mai tare. Iar noi fiind puși de soartă, aici la mijloc de drum, ne-am aplecat sub furtuni când spre apus când spre răsărit, dar niciodată această înclinare nu ne-a adus liniște sau bunăstare.

Ca să arăt că nu ne-am schimbat limba sub ocupația vremelnică, parțială si prădalnică a romanilor așa cum îți schimbi straietele, am urmărit să demonstrez că **geții aveau o limbă inconfundabilă** dar cu unele cuvinte care se găseau în latină. Această limbă vorbită de ei, noi o păstrăm în limba veche si contemporană într-o măsură uimitoare **iar pretinsa latinizare a poporului român s-a realizat în fapt începând cu a doua jumătate a secolului XIX sub directul control al mafiei cazare** și continuă si astăzi. În susținerea celor afirmate voi apela la mai multe feluri de probe care au stat si stau si în prezent la îndemâna celor care se ocupă cu studierea originii limbii române.

Argumente istorice. Ocupația romană asupra Geției/Daciei a durat aproximativ 150 de ani si a inclus în provinciile controlate de cuceritori doar o parte din teritoriul locuit de neamul geților. Aceste zone au avut atât un rol economic cât si un rol strategic pe care romanii l-au luat în considerare mereu la împărțirea teritorială făcută de-a lungul ocupației. Se spune că în această perioadă atât de scurtă, geții ca niște sărântoci si-au lepădat limba precum o boarfă uzată si plini de dragoste pentru cuceritori au mers în castrele lor să ia lecții de latină iar cei mai grei de căpățână(comatii) erau trași de coamă. Istoria a consemnat că dragostea pe care o purtau geții

cuceritorilor romani s-a măsurat totdeauna numai cu ascuțișul sabiei iar relațiile lor au fost numai între stăpân și slugă. Răscoalele nenumărate ale geților ocupați și vizitele de lucru neanunțate ale geților liberi prin castrele romane sau peste Dunăre dovedesc că acești prădători chiar dacă aveau sub control o parte a gliei străbune nu au învins și dorința de neatârnare a străbunilor noștri, așa cum ne dăscălesc unii cu această poveste înșăilată pe sub togă despre binefacerile civilizației Romei. Romanii au urmărit să pună mâna în special pe minele de aur și argint din Apuseni care erau vitale pentru acest popor prădător și plin de aroganță. Nicăieri în istorie cuceritorul nu a venit să aducă celor cucerți flori, busuioc și ceva parale, ei au adus, crime, jafuri de tot felul, nenorociri și distrugerea unor sisteme sociale când s-a trecut la ocuparea teritoriului. Să ne amintim ce dezmăț a urmat la Roma după cucerirea Geției și jefuirea ei de tot ce se putea jefui iar noi și acum nu prididim să ne lăudăm prădătorii, o facem cu ei în orice ocazie, am făcut-o și cu turcii timp de câteva secole, ne-am mai uitat și în est 45 de ani până am amețit.

Albanezii au stat sub ocupație romană timp de 562 de ani și sub ocupație bizantină aproape 9 secole și nu s-au latinizat, nu s-au grecizat ci au rămas un popor căruia nu-i neagă nimeni originea iliră. Mai mult și în prezent ei au două dialecte deși ocuparea lor a fost totală atât sub romani cât și sub bizantini. Istro-românii, o comunitate de câteva mii de oameni emigrată din Ardeal în secolul XV în Croația sau poate o rămășiță a vechilor geți, își mai păstrează și în prezent dialectul chiar dacă numărul lor s-a redus la cca 200 persoane. Românii din Ardeal au stat sub ocupație maghiară cca 800 de ani și nu și-au pierdut limba sau obiceiurile așa cum ar trebui să fie după dogma latinității.

Lipovenii au 300 de ani de când trăiesc în mijlocul poporului român dar și-au păstrat cu sfințenie limba și obiceiurile, la fel este situația ȝiganilor cu care conviețuim de cca 600 de ani. Cel mai concludent exemplu este al

aromânilor care, deși au un dialect apropiat cu limba noastră, totuși nu și-au pierdut identitatea lingvistică și tradițiile chiar dacă conviețuim de peste 2000 de ani. Prea ne cred unii proști sau grei de cap!!

Asemenea argumente nu dau bine deloc la dogma latinității, povestea este prea străvezie ca să fie și adevărată. Dar să mergem cu pipăitul chiar în bârlogul ursului(romanilor) să vedem cum stau lucrurile la ei acasă în ciubota italică. Istoria ne spune că puterea militară a Romei s-a înzdrăvenit după mari opinteli împotriva etruscilor, triburilor samnite, celților din nordul peninsulei italiice, grecilor din sudul peninsulei, a punilor care au bătut în porțile Romei într-o vizită nepoftită. După ce-au supus toată peninsula la sfârșitul secolului III î.e.n. și nu au mai avut pe cine jefui(acesta era obiectivul oricărui război în antichitate dus pe teritoriul străin) romanii și-au înălțat ochii către răsărit și în urma unor războaie cumplite au ajuns să controleze toată peninsula balcanică până la Dunăre. Mă opresc aici pentru că atât ne interesează pe noi. Dacă sândăluța romană a pășit falnic în toată peninsula italică timp de **aproape 700(șapte sute)** de ani cât au controlat-o până la prăbușirea Imperiului Roman de Apus în anul 476 e.n., cum pot explica magiștrii noștri în lingvistică faptul că și în prezent în Italia se vorbesc **12 dialecte** iar în România(care cuprinde mare parte din fosta Getie) nu există dialecte chiar dacă a fost sub ocupație romană numai jumătate din teritoriu timp de 165 de ani.

Grija prădătorilor față de cei prădați este consemnată de istorie ca un blestem al celor neputincioși în fata violentei oarbe sau a vicleniei.

Spaniolii, după ce i-au măcelărit pe incași și celelalte popoare amerindiene le-au mai dat și o mulțime de boli care au făcut ravagii reducând populația la aproape la un sfert într-o sută de ani. Cu tot acest dezastru ei și-au păstrat limba și cultura chiar dacă de atunci trăiesc într-un mediu social străin lor. Popoarele din Africa ce au fost tratate cu o sălbăticie greu de imaginat au reușit să-și

păstreze limba si cultura în ciuda faptului că sistemul social a fost distrus în cea mai mare parte. Să facă geții excepție de la această regulă elementară a supraviețuirii în care orice supus încearcă să-si păstreze identitatea si să scape cât mai repede de stăpân? Nimeni cu mintea întreagă nu poate accepta această tâmpenie. Ei care erau cel mai numeros popor din Europa nu s-au vândut ca o turmă de oi cohortelor romane iar cel mai bun exemplu este moartea viteazului Diogio/ Decebal după zicerea romană, care a preferat să se sinucidă decât să fie circar la Roma. Dar acest blestem al istoriei ne-a făcut să avem circari printre noi si chiar la noi acasă. Cine nu vrea să gândească înseamnă că nu are cu ce să gândească și pentru o asemenea meteahnă nu va fi pus în obezi sau trimis la ocnă.

Argumente etnografice. Columna lui Traian din Roma ni-i prezintă pe geți îmbrăcați în ȋtari cu căciulă(cușmă) si cămașă lungă până aproape de genunchi încinsă cu un brâu. În picioare purtau opinci iar ca arme foloseau arcul cu săgeți si sabia încovoiată la vârf. Femeile dăce purtau cămașă lungă peste genunchi cu deschidere la gât si umblau încinse pe mijloc. **Imaginea de pe columnă este în fapt imaginea tipică a țărancei si țăranului român de la începutul secolului XX.** Dar acest port este specific si aromânilor, popor care vorbește un dialect apropiat de limba române si pe care istoria l-a consemnat foarte rar. Greu de acceptat ideea că geții au renunțat la limbă în 150 de ani de ocupație străină dar si-au păstrat intact portul timp de 2000 de ani iar în portul lor actual nu se găsește niciun element din vestimentația romanilor!

Să ne oprim asupra elementelor de vestimentație specifice celor două popoare. Femeile romane purtau în picioare: campodes(sandale ușoare pentru drumeție), coturni(botine scumpe pentru teatru si ceremonial), crepidae(botine de folosință curentă), conipodes(pantofi cu vârf ascuțit), calceus(papuci din piele de căprioară), enemides(pantofi cu vârf moale), lancia(papuci de casă), laconica(sandale pentru plimbare)

muleus(papuci din stofă brodată cu aur), peribarides(încălțăminte numai pentru nobili) saltides(pantofi ușori pentru dans) iar femeile gete purtau opinci sau umblau cu picioarele goale. **După cum se vede nu le-am moștenit nimic din vestimentație.** Si invers să vedem dacă vestimentația noastră se găsește în latină, vom constata: căciulă(pileus), călțun(caliga), cămașă(subbcula), cojoc(pelliceum), ȋtari(bracae). **Dacă nu le-am preluat portul și nu le-am asimilat cuvintele ce definesc vestimentația atunci cum susțin lingviștii că geții au renunțat la limba lor și așa, într-o sminteală generală s-au trezit vorbind latina pe coclauri.** Nici folclorul si nici tradițiile noastre nu sunt comune cu cele ale latinilor chiar dacă unii bagă în această matriță tot ce este specific și ne individualizează de alții. Dovada vine și de la tradiția mărtișorului care nu se găsește în obiceiurile romanilor dar ai noștri latiniști spun că tot de la Râm se trage și șnurulețul cu cele două buburuze. Ei știu că în siturile arheologice din România s-au descoperit mărtisoare vechi de 8000 de ani iar **tradiția acestei podoabe de primăvară o au numai românii, bulgarii, aromânii si albanezii**, adică cei care cu mii de ani formau marea familie a tracilor după vorba grecilor sau a ariminilor după adevărul tăblițelor de plumb descoperite la Sinaia. Iar bulgarii au preluat acest obicei de la geții/mesii când s-au așezat în sudul Dunării în secolul VI e.n.. Termenii noștri care definesc vestimentația tradițională sunt mult mai vechi decât cotropirea Daciei de către romani și nu au nimic comun cu limba acestor invadatori. Geții locuiau în **cătune** și **sate** fiind organizați pe **șatre** iar romani pripășiți pe la noi trăiau în **canabae** – așezări de lângă taberele militare; **vici** – așezări rurale unde anexau și cătunele băștinașilor și **pagi** – denumirea așezărilor formate din populația autohtonă. După cum se vede **nimic comun în sistemul de organizare administrativă nu am păstrat de fa acești prădători.** Dar de ce avem unele cuvinte comune fonetic si semantic cu limba latină ?

Argumente lingvistice. Ca să facem lumină în această nebuloasă a originii limbii române trebuie să vedem cine au fost latinii și originea limbii lor. Mitologia romană spune că neamul latinilor ar fi venit în Italia după distrugerea Troiei de către ahei (neam negrec) iar ei sunt urmașii troienilor. Povestea este încântătoare numai că nu a avut putere de convingere la istorici până a venit un „nespecialist” nepoftit pe nume Schliemann, care, după ce și-a otrăvit mintea cu Iliada a spus că războiul Troiei este o realitate istorică. Această afirmație trebuia verificată și dovedită cu probe. Mergând pe urmele povestirii lui Homer, Schliemann a descoperit ruinele Troiei, a crezut că a descoperit comoara lui Priam și a confirmat că Iliada trebuie privită ca o sursă de informații istorice. Și atunci de ce nu vrem să acceptăm și ideea că latinii ar fi urmașii troienilor când evenimentul este menționat cu lux de amănunte în *Iliada*.

Arheologia ne oferă probe indiscutabile că ținutul carpatic a fost locuit încă din mileniul XV iar din mileniul VII există mai multe centre de cultură a căror viață poate fi urmărită o perioadă lungă de timp. În sudul Dunării, în peninsula balcanică și Grecia probele arheologice dovedesc începând cu mileniul V, existența unor populații care practicau păstoritul și o formă de agricultură mai simplă. Peste mare, în podișul Anatoliei, cultura de la Çatal Hüyük a înflorit în aceeași perioadă. În mileniul V din Carpați până în Anatolia existau comunități umane care ne-au lăsat dovezi clare ale trecerii lor prin timp. Iar Troia a fost un centru important de tranzit între aceste două orizonturi ale lumii vechi, nordul carpatic și sudul anatolian cu Asia Mică. Troia ca centru urban a fost datat din mileniul III, a fost distrus de mai multe ori și iar reconstruit până l-au făcut cenușă aheii iar Homer a pus în versuri acest eveniment tragic lăsându-l posterității. Populația acestei zone era un amestec de pelasgi ca vechi locuitori ai Greciei, ionieni (din neamul ilirilor și al tracilor), misi, hititi poate ahei și alte seminții. Poziția geografică îi permitea să controleze comerțul dintre nord

si sud iar în jur avea un ținut foarte roditor, renumit pentru creșterea oilor și cailor. Opulenta si luxul acestei cetăți a atras poftele aheilor, care trăiau mai mult din jaf si silnicii. După ce au cucerit orașul cu faimosul „cal troian” l-au jefuit si l-au dat pradă focului iar o parte din locuitori s-au salvat plecând spre alte meleaguri si ajungând în Italia. Valurile de invadatori – ahei, eolieni si doriene – care s-au stabilit în Grecia i-au împins pe pelasgi de pe litoral în ținuturile cele mai grele vieții, în munții din nord.

În „perioada obscură” a grecilor(secolele XII – VII î.e.n.) nu se mai amintește nimic de pelasgi dar aceasta nu înseamnă că ei au dispărut sau au fost asimilați de greci. Din comercianți si pescari, pelasgii au devenit păstori în munți pe platourile aride si înalte. Pe acest teritoriu, la sfârșitul secolului V î.e.n. se formează si se consolidează statul macedonean ca o monarhie. **Macedonenii(machidonii)** vorbeau o limbă diferită de a grecilor si erau priviți de aceștia ca barbari. Filip, regele Macedonie(359-336 î.e.n.) a organizat statul si armata devenind cea mai mare putere în zonă ceea ce nu-i încânta deloc pe greci. Acesta a cerut să participe la întrecerile olimpice a grecilor din anul 340 î.e.n. dar a fost refuzat pe motiv că este barbar(străin) iar sărbătoarea este numai a grecilor. După doi ani, prin bătălia de la Cheroneea, Filip îi învinge pe greci si supune toate orașele state. Fiul acestuia, Alexandru Makidon a preluat conducerea statului în anul 336 î.e.n. si a împins granițele puterii sale până în India, fondând imperiul elenistic după urechea culturnicilor germani din secolul XIX. Capitala regatului macedonean se numea **Pela**(pel: a fi întuneca, a se murdări, a se plimba, a defila + a: a adăpa vitele, străbun, rădăcină, braț, armă, neam, clan), adică baștina păstorilor sau rădăcina neamului păstorilor. Pe același teritoriu al munților din nordul Greciei câteva secole mai târziu istoria îi menționează pe macedoromâni(machidoni) sau **aromâni**. În limba română veche cuvântul **pelag** are semnificația de întindere mare de ape, mare, imensitate si se compune din fonemele emegi(limba străbunilor

carpatici) **pel**: a fi întunecat, confuz, a se murdări, a defila, a se plimba + **ag**: a aranja, loc, parte, faimă, coastă, învechit. Acest cuvânt arată că a existat de-a lungul timpului o legătură strânsă între cei din nordul și sudul Dunării. Cum acești pelasgi erau navigatori iar țara lor(Grecia) era înconjurată de ape, cei din nord i-au reținut fonetic și semantic așa pentru că vorbeau aceeași limbă sau o limbă foarte apropiată. Dar acest cuvânt există și în latină sub forma pelagus ce semnifică întindere mare de ape, mare, largul mării. Deci cele două limbi păstrând termenul pelag/pelagus într-o formă apropiată dar cu aceeași semnificație semantică, înseamnă că au o rădăcină comună. Populația din sudul Dunării, în mileniiile V-I î.e.n. vorbea o limbă apropiată cu cea din nord pentru că pelasgii erau neamuri apropiate cu triburile carpato-dunărene, așa cum este în prezent aromâna și româna. Dar în ținutul lor de origine - regiunea muntoasă a Macedoniei, există o depresiune cu aspect de câmpie numită **Pelagonia**(pelag + on: popor, neam, a locui, rude + ia: ținut, avere, a apăra) iar în NV regiunii există o vale numită **Polag** iar pe la 1200 exista în această regiune o cetate numită **Pelag**. Aceste cuvinte arată că neamul pelasgilor nu a dispărut niciodată din sudul Dunării chiar dacă fiecare l-a botezat după timp și nărav. Ei își ziceau în epoca feudală armân(aromâni sau makidoni) iar cei din nordul Dunării își spuneau rumân/rumuni.

Cuvântul **pater**, în latină cu sensul de tată biologic dar și de seful unei familii formate din mai multe generații sau a unui clan se găsește în eme-gi sub forma **patesi** și are înțelesul de administrator, guvernator. Sensul social al termenului este cel care se îngrijește de existența unei comunități și de raporturile dintre comunitate și indivizi sau dintre membrii comunității. În quichua există termenul **depatiri** cu semnificația de responsabil sătesc ce împarte puii de lama când se întorc toamna de la pășunat. Cu aceeași semantică limba română are cuvântul **părinți** formă puțin modificată prin inversarea ultimelor silabe. Dar limba noastră are și forma de **pater** cu sensul de

nebun, violent, ȋăcnit. Ca să ȋnțelegem semnificația acestui cuvânt trebuie să umblăm puțin prin memoria istoriei si să ne amintim de năravurile si apucăturile romanilor. Ȋnnebuniți după avere si putere, au urmărit ȋn perioada lor de glorie să cucerească lumea pe care o puteau pipăi cu ascuțitul săbiei si așa nepoftiți sau arătat si la granițele Geției. După ce au supus sub jugul lor aproape jumătate din teritoriul locuit de geți, au aplicat sistematic un jaf absolut a bogățiilor inclusiv robirea populației aptă de efort fizic. Zona ocupată de romani arată clar că ȋi interesa aurul si argintul ce stătea ascuns ȋn pânțelele munților Apuseni. Pentru pretenția lor de civilizatori si apărători ai celor slabi, geții i-au considerat nebuni pe motiv că ei nu au râvnit la civilizația romană, nu au alergat după aurul si argintul lor iar ocrotirea era numai sclavie. Poate doreau să-i convingă pe geți că sunt smintiți de nu-si folosesc bogățiile atât de trebuincioase Romei pentru măceluri si orgii numite subțire „serbări ale victoriei”. Niciodată prădătorii nu au adus fericire celor prădați așa cum au pretins iar noi cunoaștem vicleșugul venit atât din est cât si din vest. Orice nepoftit ȋși arată interesul și intențiile generoase când aveai ceva pe care nu erai dispus să-l cedezi.

Mai avem noi un cuvântel pe care foarte mulți ni-l pun ȋn nas când este vorba de originea neamului si a limbii. Zice cronicarul ȋn al său letopiseț că „de la Râm ne tragem”. Eu cred că de la Râm ni se trage! Ȋn eme-gi (limba străbunilor carpatici) râm are semnificația de străin, dușman, a distruge, ostilitate, rău, necaz. Ȋn limba română există verbul a râma cu sensul a dușmăni, a face rău, a pizmui, a pune la cale o ticăloșie, a batjocori, a umbla cu vicleșuguri. Identitatea semantică și fonetică nu poate fi pusă ȋn discuție. Spun profeții ȋntru adevăruri plăsmuite că acest cuvânt vine din limba slavă si arată chiar capitala imperiului roman. Dar slavii au venit peste noi la cca trei secole după retragerea romană din Geția. Atât dispreț arată față de memoria acestui popor, care după imaginația lor bolnavă, și-a uitat prădătorul ce i-a

transformat în robi si le-a luat chiar cenușa din vatră? Noi i-am păstrat ca dușmani si oameni vicleni puși numai pe răutăți si această semnificație dăinuie si astăzi în expresia „mă râmi”. De ce nu admitem că slavii au împrumutat din limba noastră acest termen pentru că geții au intrat în contact cu romanii cu cca 500 de ani înaintea lor si i-au cunoscut foarte bine dar mai ales le-au suportat 150 de ani tirania si violenta însoțită de un jaf fără pereche.

Grecii numeau poporul de la nordul Dunării, **get**. În eme-gi există cuvântul git cu sensul de bărbat, viguros, a conduce, a stăpâni, lung, îndepărtat, vag și giti(gidi) cu sensul de gânditor, duh, suflet, a medita, a se întrista. În migrarea lor către sud triburile de greci au trecut pe la noi si ne-au găsit aici stăpânind munții si apele; eram destul de numeroși si de puternici ca să nu ne sfârâie călcâile la vederea lor. În cultura greacă, geții au fost considerați ca un popor plin de înțelepciune si cu năravul meditației, de unde ne-a rămas această meteahnă a mioriticului. În limba română avem cuvântul **getbeget** (get + be: a fi generos, a dezvălui, a arăta, a merge departe, distantă mare, sau pe + get) cu sensul de neaș, din moși strămoși, străvechi, autentic care te duce cu gândul la rădăcina străveche a neamului nostru, suntem urmașii geților, adevărați, cei din vechime.

Sunt get!, Sunt get!, Sunt getbeget! În limba română cuvântul are sensul de continuitate, din moși strămoși, de la originea neamului, adică am fost dintotdeauna geți din moș strămoș! În eme-gi **san-git**semnifică neamul conducător, neamul care stăpânește, originea neamului. În limba engleză există cuvântul **get** cu sensul de a coborî din, a deveni, a înțelege, a veni, a călători, a se împăca, a pleca si beget cu sensul de a naște, a da naștere la, a genera. Să le plesnească mintea și tot ar întrece puterea de înțelegere a celor cu căpăținele otrăvite de cultura noastră de vită latină!

Romanii ne spuneau daci. În eme-gi cuvântul **dag** are semnificația de locuință, cameră, a locui împreună,

traie, existență, adunare, cinste, respect, luminos, strălucitor, foarte vechi. Dacii/geții locuiau împreună mai multe generații ale aceleiași familii în case mari construite din lemn sau piatră. Așa s-a născut spiritul de comunitate și ajutor reciproc atât de caracteristic poporului emeș, încașilor și mediului nostru sătesc. Cum traiul troienilor(strămosii latinilor) era asemănător cu al geților pentru că erau popoare înrudite, romanii au reținut termenul de dac cu sensul de cei care locuiesc împreună, care fac parte dintr-un neam sau o familie și sunt foarte vechi. Ei îi știau pe locuitorii ținutului carpatic ca strămoși, neam din care s-a născut și stirpea troienilor cu miticul Tros. În limba română cuvântul tros are semnificația de încălțăminte săracăcioasă ce se folosește la drum lung sau de către cei nevoiași. Mai avem cuvântul troaș cu sensul de luncă sau vâlcea iar Herodot spune despre cetatea Troia că este așezată pe o luncă(troas, grecii nu aveau sunetul ș). Așa ne-au transmis ei! Să mai adaug pe Troi cu nume de familie la români foarte apropiat de numele cetății Troia, adică cea clădită de Troi. Grecii îi mai spuneau Ilion(ili: a fi bogat, a fi vestit + on: neam) cu sensul de cetatea cea bogată sau cea vestită.

Să mai amintesc aici râul Sargetia unde legenda spune că **Diogio(Decebal)** este interpretarea după urechea romanilor a cuvintelor dage balo - adunarea neamului străbun) ar fi ascuns o comoară fabuloasă. Este un râu de munte(Strei) ce curge vijelios peste stânci. (sar: pârâu, a săpa, a goni, a curge, a sări + ge: a zăgăzui + ti: înălțime, pădure + a: apă). În eme-gi cuvintele a, e, i, u, bi, pa, ri, sa, sa, su, tu, ur, za, semnifică apă, a curge, a se revărsa, care se găsesc ca terminații la majoritatea covârșitoare a denumirilor de ape din limba română. Dar să-i mai lăsăm în pace pe latini și să revenim la legătura lingvistică între limba vorbită în Troia și cea vorbită în mileniul II î.e.n. în nordul Dunării. Rădăcina trebuie căutată în emegi(limba emeșilor care au plecat în mileniul IV din arealul carpato-dunărean) și care arată că **latina este în realitate o ramură firavă a acestei limbi**

dezvoltată în condiții diferite față de limba noastră.

După ce au ajuns în peninsula italică troienii (latinii) au intrat în contact cu populațiile locale suferind influențe fonetice și semantice puternice dar mai ales influența culturii și civilizației etrusce.

Voi da în continuare exemple de cuvinte emegi care se găsesc în română și latină. Primul termen este în emegi, al doilea este în română iar al treilea este în latină, în paranteze voi trece explicațiile necesare:

a-a-a(exclamare, uimire); ah-ah-ah(exclamare, uimire); acera-aceră-acer(ager, vioi); ac-ac-acus(ac); adu-adu-addo(a aduce, a pune); aduc-aduc-adduco(a aduce, a trage la sine); agrun-agru-agri(ogor); altar-altar-altare(altar); amaru-amaru-amare(amărăciune, necaz); an-an-annus(perioadă de timp); apa-apa-aqua(apă); ara-ara-aro(a ara); arde-arde-ardeo(a arde, a străluci); aria-aria-area(arie, suprafată întinsă); asud-asud-sudo(a asuda); azil-asil-asylum(asil); aur-aur-aurum(aur);

barbar-barbar-barbarus(străin, sălbatic); bini-bine-bene(bine); bun-bun-bonus(bun); bo-bou-bos(bou);

cad-cad-cado(a cădea); cap-cap-caput(cap); car-car-carrus(car); casa-casa-casa(adăpost); cas-cas-caseus(cas); cela-celar-cela(cămară); ceara-ceara-cera(ceară); cearni-cerni-cerno(a cerne); coc-coc-coqua(a coace); cucu-cucu-cuculus(da-da-do(a da, a ceda); dac-dac-dac(dac); du-du-duco(a duce);

gena-gena-gena(pleoapă); gura-gura-gula(gură); ira-ira-ira(mânie, supărare);

lac-lac-lacus(lac); libir-libir-liber(liber); lip-lip-lippus(lip, mizerie); loc-loc-locus(loc, tinut); lup-lup-lupus(a înfuleca, lup); lut-lut-lutum(lut, argilă);

mina-mână-manus(mână); mendala-mentală-mentis(minte, a gândi); mami-mama-mater(mamă); mur-mur-morum(mură); mur-mur-murus(zid); mut-mut-mutus;

nas-nas-nasus(nas); nam-neam-natio(neam, natiune); nigru-nigru-nigrum(negru); ningi-ningi-ningit(a ninge); nod-nod-nodus(nod); nora-nora-nurus(noră); nuc-nuc-

nucis(nucă, nuc);

o!—o!—oh!(uimire, necaz); ochi-ochi-occulus(ochi);
odol-odor-odor(miros); ol-ol-olla(oală); om-om-homo(om);
orda-ord-ordo(sir, rând); os-os-os(os);

pace-pace-paco(pace); pae-paie-palea(paie); palil-
palid-pallidus(palid); pana-pană-penna (pană); par-par-
palus(par); parta-parte-partis(parte); pila-pila-pila(rotund,
ghem); pun-pun-pono(a pune); put-put-puteo(a puți);

rad-rad-rado(a rade); rara-rara-raro(rar); rapi-răpi-
rapio(a răpi); raus-rău-rea(reă, rău); ripa-râpă-ripa(râpă);
ruga-ruga-rogo(a ruga); ros-ros-russus(rosu);

sacu-sacu-saccus(sac); sar-sar-salio(a sări); salud-
salut-saluto(a saluta); sari-sari-sal(sare); saman-samăn-
semen(samăn, pereche); samana-samana-semino(a
semăna); satu-satu-sat(sat); satur-satur-satur(sătul,
săturat); sanggi-sânge-sanguis(sânge); sete-sete-sitis(sete);
sangura-singura-singuli(singur); sub-sub-sub(sub);

sug-sug-sugo(a suge); sun-sun-sono(a suna);

sede-sede-sedeo(a sedea); siti-sti-scio(a ști); susur-
susur-susurrus(susur);

tac-tac-taceo(a tăcea); taman-taman-tamen(taman);
tiamat-tiamăt-timeo(a se teme); tu-tu-tu; tulu-tuli-tuli(a
pleca, a purta); tuna-tuna-tono(a tuna); turtur-turtur-
turtur(sperios, turturică);

ucid-ucid-occido(a ucide); ud-ud-udus(umed); ulciar-
ulcior-urceus(ulcior); unu-unu-unus(unu); urî-urî-uro(ură);
ursa-ursa-ursa(ursoaică); urze-urzi-ursi(a urzi); ustura-
ustura-ustulo(a arde, a ustura); uz-uz-usus(trebuință);
ulceara-ulcera-ulcero(a fi plin de răni sau bube); zer-zer-
serum(zer).

Sunt un total de 115 cuvinte care se găsesc în forme
identice sau foarte apropiate în cele trei limbi. Dar noi mai
avem comune cu emegi încă 2861 cuvinte ceea ce
demonstrează că noi am păstrat mult mai bine cuvintele
limbii din mileniiile IV-III î.e.n. care se vorbea în nordul
Dunării și pe care au vorbit-o și emeșii timp de 2000 de
ani. Dar mai este puternicul proces de grecizare a latinei
început în secolul III î.e.n. - **care însă atunci vorbeau**

koine și nu limba lui Sofocle - și a continuat până la începutul secolului III al erei noastre. În fapt, noi cunoaștem latina clasică, o limbă șlefuită sute de ani de poeți și funcționari dar nu știm nimic de latina care se vorbea în secolul VI î.e.n. sau cum vorbea poporul roman această limbă. Un lucru este cert, latina era mai mult o limbă literară și de administrație iar fiecare grup etnic din peninsula italică își vorbea propriul dialect ceea ce a dus la existența a 12 dialecte în prezent în Italia. Dacă romanii n-au reușit acasă la ei să dea o limbă unitară după mai multe sute de ani de control absolut, este o aberație afirmația că ne-au latinizat pe noi în 150 chiar dacă au ocupat numai jumătate din teritoriul Getiei!

Un alt argument care contrazice latinitatea noastră este existența unui fond lingvistic de **aproximativ 1500 cuvinte(studiul nu este terminat) comune limbilor engleză și română**. Engleza păstrează și un bogat fond de origine celtă. Acest popor a pătruns pe teritoriul Daciei la mijlocul secolului VI î.e.n. și a trăit în înțelegere sau uneori în ciondăneli cu geții. Din aceste ciondăneli sângeroase unii celti(gali sau galați cum apar pe tăblițele geților) au coborât în secolul III î.e.n. în sud fondând în podișul Anatoliei pe malul Mării Negre un stat efemer numit Galatia, alții au fost asimilați sau și-au croit drum către ținuturile lor de baștină. Dacă ar fi fost o latinizare a geților așa cum se susține, atunci aceste cuvinte nu aveau ce căuta în limba română, logica nu înghite asemenea prăpăstii. Ca să merg și mai departe cu argumentația voi căuta la cea mai vestică ramură a celților să găsesc dovezi că nu suntem urmașii latinilor. Gaelilor sau irlandezilor cum îi cunoaștem noi, nu le suflă nimeni în ureche că ar fi altceva decât sunt - urmașii galilor/celților, dar limba lor venind din vechea pelasgă păstrează cuvinte comune sau asemănătoare cu limba română și eme-gi. Această idee năstrușnică mi-a venit ascultând baladele irlandeze de la Eurovision unde am observat inflexiuni ce se găsesc și în unele melodii populare românești. Cum o melodie este păstrată mai ușor dacă este însoțită de versuri, am

considerat că trebuie să mă uit și prin limba irlandeză. Gândul iscoditor a fost confirmat de realitate, **avem aproape 1500 cuvinte comune si cu irlandeza** ceea ce dovedește că acest neam a trăit pe meleagurile noastre înainte de a ajunge acolo unde s-a statornicit.

Cuvinte din limba română ce se găsesc în limba irlandeză și eme-gi.

altar, oltar: locul unde se aduc ofrandele sau se fac sacrificiile într-un cult religios = **altoir:** altar = **al-tar:** a îndepărta prin tăiere, a delimita, a finisa, a grava.

am: posesie, existentă = **am:** timp, vreme = **am:** a fi.

ama: zău!, chiar așa!, ce mai treabă! = ama: ori = ama: cine? pe care? ca și?

ama: mamă = amaid: femeie caraghioasă = ama: mamă.

an: unitate de măsură pentru timp = an: mare, înalt, foarte important = an: mare, înalt, An Nou, lumină, cer.

angel: înger = aingeal: înger = enger: înălțime, a delimita, de strajă, în spate, în urmă, viitor, a ajuta, a susține, a sprijini, sfârșit.

apar: vânzător de apă, sacagiu, corăbier = abar: baltă, a se împotmoli, a se bălăci = abba: lac, mare.

arde: a distruge prin foc, a lumina, a străluci = ard: felinar de noapte, cer = ar-de: a lumina, a radia.

bag: a introduce într-un spațiu închis, a reține = baig: sac, pungă, a vârî în sac, grămadă, a umple = bag: cușcă, a închide în cușcă, a apăra de, a vârî bal: balot de pânză, balamuc, scandal = ball: marfă, a murdări, a pune în ordine, vagabond, a schilodi = bal: fus, a se roti, a lungi, terminarea unei obligații, a dezlănțui un atac.

bală: fiară, monstru = balla: a împiedica, a astupa o gaură, a întări cu ziduri = bala: dușman, inamic, a se revolta, a ataca.

ban: bani, mijloc convențional de schimb făcut în trecut din aur sau argint = ban: alb, de culoare albă, om de rasă albă = ban: suport, a sprijini, pățimaș.

ban: funcție administrativă în Oltenia în perioada feudală = ban: ținut necultivat = ban: a se pleca, a se înclina, a se ploconi.

banda: ceată, fâșie, a lega, a uni = banda: ceată, a lega, a uni, bandaj = banda: grup de tineri, a sprijini.

bară: obstacol din lemn = barra: obstacol = bara: lemn, suport, a lungi, a pune, a întinde, a separa de.

barbar: persoană străină de limba, obiceiurile si locurile în care a apărut, trezește neliniște si suspiciune = barbartha: barbar = bar-bar: foarte străin.

bardăs: barză, cocostârc, pasăre migratoare care vine odată cu sosirea primăverii si pleacă la începutul toamnei = bardas: grup, burtă mare = bar-dag: a hoinări, a pribegi departe, a colinda.

barim: măcar, cel puțin, încai = barraim: a întrece, a depăși, a stabili, a lămuri, a fixa = bar-rim: tinut uscat, secetos, pustiu.

be: prost ca o oaie = be: de nefolosit, fată nemăritată = be: îngânfare, a striga, a tipa, a se afla în treabă.

bertă: țesătură groasă cu care femeile de la țară își acopereau capul si trupul = bearrtha: foarfece, croială, bucată de pânză, tăietură, a micșora = bar-tam: a alege, a examina, a aranja.

bine: plăcut, încântător, satisfăcător = binn: melodios, plăcut, atrăgător = binni: un râu plin cu peste, un râu bogat în peste.

buluc: năvală mare, grămadă, droaie, gloată, în masă, cu grămada, unul peste altul, deodată, îmbulzeală, iute, repede = bollog: pâine neagră, a hoinări = buluc, bulug: a se năpusti, a da junghiuri, a trage, a izbi, a fi nervos, musculos.

bou: mascul taurin castrat = bo: vacă, a intimida = bo: a rage, a muși, a căra.

bui: a tâsni, a da năvală, a se repezi la = bui: invidios, pizmaș, las, rău = bu(i): a fugi, a da năvală, a alerga împrejur, a alunga cu forta, a captura.

ca: prepoziție = ca: ce? pe care ? unde ? loc = ca: a tipa, gură.

cap: început, partea din față a corpului animalelor si păsărilor, partea de sus a corpului uman = cab: bot, figură, mutră, rât, cioc, plisc = cap: locul unde se concentrează gândurile, a crește atenția, a lega cu sfoară părul, a încorda nervii, conducător, cel din fruntea familiei.

cabană: adăpost simplu, locuință foarte simplă = caban: colibă, bordei = cabar: ciobănaș, strungar, stână.

cabaz: glumeț, îndrăzneț = cabanta: îndrăzneț, obraznic = caba: a tine pentru sine, a păstra, a umbla cu șiretlicuri, a trage pe sfoară.

căi: a plânge = cai: plângăreț, a plânge, a striga = ca(i): a plânge, a se strâmba.

cam: aproximare, nesiguranță, înclinare către = cam: înșelătorie, înclinare, aplecare, a se îndoi, necinstit = cam: a înțelege, a dori, a cere, a schimba.

cana: vas mic pentru băut lichide = canna: cană = cana: a tulbura, a agita, atent.

canon: chin, necaz, supărare mare, jale = canoin: chin, necaz = canon, canun: urlat, strigăt puternic.

car: mijloc de transport cu două sau patru roți folosit atât pentru deplasări cât și în lupte = carr: mijloc de transport = car: a sosi la, a trimite, a călători, a transporta.

cor: rotocol mare de fân adunat din poloage sau împrăștiat din căpițe ca să se usuce = cor: învârtire, rotire, moment, scop = cor, gur: a face o mișcare circulară, a se întoarce, a învârti la distanță, a transporta, încărcătură, legătură deasupra.

cor: ceată, cerc, horă = cor: gălăgie, a se mișca = cor, gur: cerc, a se învârti, a se pleca, a înceta, ceată.

cul: aprig, iute = cul: țință, a tăia coarneau unui animal = cul: violent, puternic.

cul: soldat, armată = cul: ariergardă, coada unei coloane de soldați = cul: a aduce, a uni, mare, apăsător, puternic, violent.

dam: specie de cerb cu coarneau late, cerb lopătar, mascul = damh: bou, mascul, taur = dam: soț, bărbat.

dam: sură mică, grajd primitiv, bordei, adăpostul unei

familii sărace = damh: asociere, frăție, aptitudine = dam: soț și soție, cei care își duc viața împreună și vor lăsa în urma lor urmași.

Dana: prenume feminin = dana: îndrăzneț, curajos, nume de clan = dana: unitate de măsură pentru distanță, marș.

dar: obiect care se dă unei persoane ca recunoștință și respect, pomeni, realizări de excepție în concepția creștină, a împărți, a rupe = dar: direcție, drum, cale = dar: a împărți, a rupe, a tăia, a culege, sticlă mică, pahar mic.

dara: greutatea ambalajului sau a recipientului în care se păstrează, cântărește sau se transportă o marfă = dara: inferior, al doilea rând, moment = dar-ra: curea, centură, cordon, pânză de legat, a lega, boccea, leac, soluție pentru o problemă.

dară: a încuviința, a accepta, a primi, soluție = dara: secundă, clipă, moment, a susține = dara: remediu.

diliman: netot, găgăuță = dileaim: a risipi, a împrăști, a dispărea = dilim: găgăuță, a aduna cu lingura.

doru: dorință puternică de a vedea sau a revedea pe cineva sau ceva drag, dorința de a face sau a asculta ceva deosebit = doru: trăire sufletească, sfoară de pescuit, = dor, dur: legătură, datorie, a întări, coardă, fir, șirag, cordonul ombilical.

dubă: pușcărie = dubh: murdar, întunecat, a șterge, a vopsi în negru = dub: a îngrămădi, a picura, a vopsi, a acoperi cu.

dur: tare, puternic, zidărie, întăritură = dur: tare, rezistent, greu de realizat = dur: legătură, zidărie, a întări, a băga.

gagic: iubit, amoret, prieten, amant = gaige: spilcuit, elegant, înfumurat = gagig: bocet, geamăt, plânset, a se jeli, a deplânge, a respinge, a părăsi.

găman: mândăcios, găucios, lacom = gamal: om prost = gamun: grăunte de chimen, a aduna mâncare.

gir: încredere, nădejde, cinste, omenie = geire: dezghețat, iscusit, deștept, perspicace, subtil = gir: curat,

ordonat, precis.

gobi: a lua, a pune deoparte, a șterpeli = gob: a sta la pândă, a vorbi de rău, a înhăța, a batjocori = gobi,gub(i): a opri, a pune deoparte, a descoperi necinstea.

gog: băiat sau tânăr prost, umil, slab de înger = gog: moale, bleg, nătăflet = gog,gug: semn, a linguși.

gui: a vrea, a face, a fi obligat = gui: cerere, rugăciune, chef, a vrea = gu-e: a acoperi, a înveli, a ascunde, a înfășura.

hudă: casă, locul de unde omul își începe ziua = huda: acoperiș, a înveli, cos de sobă = hud(a): adăpost, vizuină, zori.

hulă: blestem, înjurătură, calomnie, ponegrire, bârfă, defăimare, ocară, dispreț = hula: a asculta la, a ciuli urechea, a merge după = hul(i): a face rău, a defăima, a strica, a ruina, a face necazuri, a urî.

im: murdărie, lip, jeg, slim, noroi, tină, glod = im: unt, grăsime, a unge cu unt = im: argilă, nămol, mîl.

lac: acumulare mare de apă realizată prin îndiguire = lag: căuș, vale, depresiune, văgăună, a săpa = lac,lag: a se umfla în dimensiune, a se îngrămădi, a se aduna.

lagam: mină, galerie sub pământ protejată cu trunchiuri de copac să nu se prăbușească = lagaim: a se micșora, a se scurta, a se strânge = lagab: butuc, bloc, grămadă, lespede, dală, trunchi, tulpină.

mamăi: mamă, mămică = **mamăi:** mămică = **mami:** divinitate emes care a zămislit neamul omenesc din lut, a suflat asupra lui și i-a dat viață.

mana: belșug, bunăstare = mana: prevestirea unei bunăstări, augur = mana: pereche, a conviețui, bogăție, bunăstare.

mangar: bani, parale, avere = mangaire: vânzător ambulant, colportor = ma-ngar: încărcătura de mărfuri dintr-o barcă, avere de bunuri.

mas: popas peste noapte, găzduire peste noapte, odihnă de noapte = mas: coapsă, melancolie, oboseală = mas: jumătate dintr-un întreg, a oferi, a accepta, așezare.

mur: perete, zid = mur: perete, zid, a înconjura cu

ziduri = mur: a înconjura, a încercui, a păzi, a sfârâma.

ol: vas de lut pentru apă sau alte lichide = ol: a bea, un pahar de băutură = ol,ul: vas mare, unitate de măsură de 36 litri, bucurie.

pac: pungă în care se tine tutunul, legătură = paca: a vârî în sac, pungă = pac,pag: a ocroti, a apăra.

rac: boală gravă a cailor care se manifestă prin umflături în parte inferioară a picioarelor = raca: chin, tortură, suferință, a slei de puteri = rac,rag: a prinde rădăcini, rană adâncă, a provoca, a arde, mers legănat, a trage, gâtar, a suferi.

Râm: denumirea Romei păstrată în limba veche românească, al cărui imperiu a cucerit și distrus statul get = rim: abuz, a minți, a se întinde = rim: trupă, armată, mulțime, străin, arogant, inamic, a distruge, ostilitate, răutate, necaz, a nenoroci.

roc: soroc, haină scurtă care se poartă la tară = roc: obicei, datină, cută, a se încreți = roc,rug: a înapoia, a restabili ordinea, a plăti din urmă, a accepta.

sacu: obiect confecționat din piele, in, cânepă sau lână, în interiorul căruia se pot pune spre păstrare semințe, boabe, lichide sau bunuri de valoare = sac: sac = sa-cu: legătură, boccea, labă, mânecă.

ta: formă arhaică pentru cuvântul tată = ta: a exista, a trece pe la, a valora, a face =ta: fire, caracter, a conduce, a apuca, a sprijini, a ține, autoritate, a ține trează mintea, a sfătui, a lovi, a semăna.

tacă: tăcere, persoană care tace și este atentă, a interzice cuiva să vorbească = taca: a purta de grijă, a susține, a îndura, a tolera, a opri, a amâna, a merge țațoș = taca: a ține mintea trează, a opri, a acționa, a avea încredere în, a aranja, a începe.

tacla: discuții inutile = tacla: a discuta despre o problemă, a se pune pe treabă = tacalal: a începe, a povesti, a sosi.

tar: povară, sarcină, veche măsură egală cu 125 ocale, plută din patru table = tar: de-a curmezișul, de-a latul, peste, cruciș, deasupra = tar: a tăia, a executa, a

ieși, a delimita, a stabili, a preciza, a pune capăt la.

tur: spațiu delimitat, pachet, legătură, sul = tur: scurt, mic, incomplet, inferior, a răspunde la = tur: născut în colibă, ocol de oi, grajd, staul, a repara, a micșora.

ursan: om voinic, plin de forță = ursan: tânăr voinic și plin de viață = ur-sang: războinic, om tânăr, întâiul, în frunte, viguros, violent.

usuc: grăsimea care iese pe lâna oilor, împreună cu praful formează o substanță lipicioasă și murdară = usc: ulei, a deveni unsuros, grăsime, a păta cu grăsime = usuc; usug: murdărie, mizerie, femeie în perioada critică.

Chemare la neuitare - Secțiunea 2

Cuvinte din eme-gi care se găsesc în limba irlandeză.

abba: tată, părinte, bătrân = ab: stareț.

abgal: înțelept, priceput, renumit = abhal: renumit, deosebit de priceput la.

ah-us: a scuipa = abhus: din această parte, din această direcție.

ad: tată, străbun, chiot de bucurie, a cânta = adh: șansă, noroc, întâmplare.

adam: colonie, așezare, cătun, rechiziție, a impune, a înrola = adaim: a provoca, a îndemna, a se aprinde.

aga: coastă, versant, înapoi, după = aga: interval de spațiu sau timp.

al-du(altu): a săpa pământul = alt: șanț, canal, râpă.

a-na-am: astfel, decât, pentru ce? = anam: natură, viață, persoană.

ar: a tăia, a ruina sănătatea cuiva, a ucide = ar: a tăia, a răni, a masacra.

a-ru: a dăru, a face cadou = aru: ziua după sărbătoare.

asa: a duce, a căra, a prezenta, a suferi, a tine legat = asal: măgar.

ad(at): corp, schelet, strigăt, a tipa = at: umflătură, tumoare.

ba: arogantă, trufie, bețivan, a provoca, a învrăjbi =
ba: a lătra, gaură într-un gard ba: suflet, a dăru, a îngriji,
a păstra = ba: a tine seama de, a avea legături cu,
simpatie, boală, proprietate.

ba-ba: terci din grâu încolțit cu lapte folosit ca hrană
pentru copiii mici = bab: copil mic, prunc, minor.

bad: a transporta, a căra, greutate, a fi la o distanță
de = bad: a se plimba cu barca, a face cabotaj.

bana: a lega, a susține, a sprijini, a uni = banna:
legătură, obligație, datorie, fâșie.

bil: a se înfierbânta, a se încălzi = bille: a se giugiuli,
a se dezmierda, atenție.

cal: avere, considerație, respect, apreciere = call: a
cere, a merita, dreptate, ordine cara: a încercui, a asedia,
a acuza, a strânge = cara: susținător, apărător, tovarăș.

dal: a apăra, a ocroti, a adăposti, a transporta = dal:
ținutul unui clan sau trib.

dal: a acoperi, a se ascunde = dall: orb la, care nu
vede ceva, lipsit de rațiune.

dil: unic, exclusiv = dil: a îndrăgi, tandru, bun.

dil: singur, o = dil: drag, scump, costisitor.

dul: a ascunde, a acoperi, a apăra, a aduna = dul: a
încerca, a merge.

eg: șanț, canal, dig, a stăvili, a uda, a iriga, a cerceta
= eag: tăietură în, trecătoare, spărtură, a se usca.

ga: a smulge, a stoarce de bani = ga: nevoie,
strâmtoare, a cere, a încolți, a lipsi, criză, a pretinde.

gaba: piept, a înfrunța, a fi de partea cuiva = gabh:
primejdie, a pune în pericol, a risca, a pune în joc.

gaba-ra: cioban, păstor = gabhar: capră.

gada: in, fuior, pânză de in, rufărie = gad: șnur,
pânză, a lega cu sfoară.

gag: pană, a bate, a fixa, tărus, a fura = gag: a se lipi
de, a despica, spărgător, hot, hotie, a fura, a bate.

gagar: arie, suprafață de câmp, proprietate =
gagach: avere, posesiune, bunuri.

gal: cel mai mare fiu, mare, puternic, tare, cupă largă
= gael: irlandez.

gal: a copleși, a inunda, a înghiți = gal: putere, energie, a munci din răputeri.

gala: siloz, pivniță = gala: veselie.

gar: a primi, a adăposti, avere, a avea încredere = gar: moment potrivit, serviciu bun, a se întoarce.

gar: dimineată, lapte bătut, brânză = gar: closet cu apă, convenabil, bun.

garas: proprietate, conducere responsabilă, paie, fân = garrai: grădină.

gaz: a se certa pentru, a se înghesui, a sparge = gas: a păși cu aroganță, a urmări.

ge: vânzătoare, servitoare = ge: găscă, carne de găscă.

gilim: a dansa, a se pleca, a pleca = geillim: a se supune, a se pleca, a prezenta.

gim: alergător, mesager, a arăta, a tropăi = geim: strigăt, chiot, aclamație, a zbiera gir: jir, fructe ale fagului folosit pentru îngrășarea porcilor = geir: a îngrășa animalele, a se îngrășa.

gin: a face dreptate, demn de încredere, a dovedi o proprietate de către cineva = gin: viață, existență, ființă, prezent.

gu: a debarca, a se așeza, voce, sunet, lat, capcană = go: a ancora la țărm, a se așeza, a traversa, a bănuî.

gur: violentă, om mânios, necioplit, a da o raită, a alerga, a se grăbi = gor: atac, ardoare, efort neîntrerupt, a se înfierbânta.

hum: a se încălăiera, a se bate, a învineți, a lovi cu pumnul = hum: cuvinte grele, injurii, a batjocori.

huru: idiot, necioplit, a insulta = hurru: strigăt de provocare, sfidare.

igi: ochi, a privi, a înțelege, a avea grijă = ig: a însemna pe răboj, a creșta, a stirbi o unealtă, semn.

immin: sete, a fi însetat = imim: dușcă, înghițitură de băutură, a bea.

im-pa: pierdere, încurcătură = impi: rugămintă fierbinte, implorare, grijă.

lag: bucată, a așeza în grămadă, a se strânge la masă

= lag: mic, slab, firav, neclar.

lam: abundentă, belșug, proprietate = lam: proprietate, îndemânare, mână.

li: scandal, tăărăboi, gălăgie = li: strigăt, chiot, a striga după un hot, a ciomăgi.

lili: adiere, parfum de cedru, boare = lile: floare.

lom: a slăbi puterea, a potoli = lom: slab, sărac, a se pleca.

lu: a îngrijora, supărare, necaz, suferință = lu: mic, slab, lipsit de tărie, sărac.

lug: mulțime, a roi, a mișuna, a se îngrămădi = lug: a scoate viermii, a se târî.

mi: seară, întuneric, noapte = mi: lună.

mi-ri: furtună, furie, violentă = mire: furie, nebunie, frenezie.

nam: destin, soartă = neamh: cer, rai.

ni: prosperitate, a poseda, a recunoaște = ni: lucruri care aparțin cuiva.

pa: a cere, a cerceta, a socoti, tovarăș = pa: salariu, preț, răsplată, a purta, a duce.

ra: a veni în gând, a uimi, a cântări, a suporta, a bate = ra: grăitor, care spune mult, judecată, fanfaronadă.

re: a da naștere, a conduce, a suferi, a rezista = re: vârstă, generație, a îmbătrâni, a căsători, a aranja, a pune în ordine.

ri: conducere, a pune stăpânire pe, a sili, oraș, district = ri: rege, a domni ca un rege, sef, minunat.

sa: a mulțumi, a satisface, a fi bun = sa: destul, mulțumit, satisfăcut, suficient.

sa: lovitură, atac, a bate, a găfâi, a răni, pagubă = sa: năvală, atac, lovitură, a înjunghia, a răni, a căuta să facă rău cuiva.

sar: legume, zarzavat, marfă, a vinde, a aduce omagii = sar: marfă de primă calitate, autentic, real.

si: lovitură, a bate, a găfâi, a pătrunde = si: zor, a se repezi la, a da năvală, a grăbi.

si: trăsătură a fetei, rază, a străluci, a lumina, ușor = si: zână, vrajă.

silim: a potrivi, a îndrepta, a face bine, a duce la bun sfârșit = silim: a se gândi, a crede, a socoti, a cugeta.

sin: a iscodi, a descoase, a înțelege direct = sin: a face un semn cuiva, a arăta.

sin: a strecura, a forța, a pătrunde prin = sine: sân, vârful de munte.

sipa: cioban, păstor, păcurar, pășune, a paste = sipeir: cioban, păstor, păcurar.

sit: măsură, a socoti, a calcula, a memoriza, a face schimb = sith: liniște, calm, înțelegere, ordine publică.

te: obraz, nerușinare, a înfrunța, a răspunde la, a ataca = te: fierbinte, aprins, cu ardoare, cu mânie.

ti: rude, nevastă, trai, a locui, a se aduna = ti: locuință, a adăposti, a primi în casă.

tir: mulțime, popor = tir: țară, regiune, provincie.

tul: rezervor, cisternă pentru apă = toll: căus, văgăună, cavitate, rezervor.

ub: a se ascunde, groapă acoperită cu frunziș = ubh: a îndemna, a instiga.

ud: când? în timp ce, de la, de = ud: acolo, după, care? pe care? atât de.

ul: a înflori, mugur, bucurie, satisfacție = ull: măr.

um: a supraveghea, a îngriji, înțelept, generos = um: în jurul, lângă, aproape de, referitor la, cu privire la.

ur: a mesteca, masă, a cugeta la, inimă, suflet, ființă = ur: proaspăt, sănătos, dulce, cu lapte.

uru: oraș, piață, sat, centru administrativ, furtună foarte mare = uru: eclipsă, întunecat, confuz, a întrista.

us: a fi alături de, a merge în urmă, a reține, a lăsa pentru = us: interes, participare, folos, a interesa.

us: găscă = usc: găscă, grăsime de găscă.

Cuvinte din limba română care se găsesc numai în limba irlandeză ab: alb în istroromână și aba pentru părinte sau tată = ab: stareț abitir: distins, remarcabil, strălucit, mai bine = aibitir: alfabet.

abras: rău, sucit, mofturos = abhras: in sau lână pentru țesătură.

acru: gust specific fructelor necoapte = acra: acru
aer = aer agod: treabă, rânduială, plan = agoid:
împotrivire, dezaprobare.

aice: în apropiere de, lângă = aice: apropiere,
vecinătate.

alean: dor, durere sufletească determinată de
plecarea cuiva drag, melancolie = aillean: iubit, drag,
drăguț, scump.

alinta: a pronunța incorect, a se alipi de cineva =
ainleanta: care nu știe carte, incult, care pronunță greșit.

Ardeal: regiunea istorică din România = airdeall: a
avea grijă de, atenție, treaz.

aiste: aceștia = aiste: a face o încercare.

altă-aia: monstru, epilepsie, nebunii, toane = allta:
sălbatic, nebun, înnebunit.

arm: încheietura brațului și a genunchiului, coapsă,
armă = arm: armată, armă.

armaș: om de arme, luptător = armas: haină de
soldat.

baftă: moment favorabil, șansă, întâmplare = babhta:
întâmplare, moment, ocazie, țintă, scop, șansă.

baire: sfoară, curea, salbă de bani, talisman,
adâncime, barieră = baire: țintă, aruncătură de bani, a
vâna, a juca pe bani.

balas: varietate de rubin = balach: piatră, a căuta, a
cerceta.

Balc: numele unuia dintre întemeitorii Moldovei
feudale = balc: mulțime puternică, animal urmărit.

Baraolt: localitate în județul Harghita, situată într-o
regiune muntoasă de unde izvorăște râul Olt = baraoïd:
pantă, povârniș, înclinare, pornire, curgere, vârf ascuțit,
nu departe, în apropiere.

barcă = barc: barcă.

bască: ridicătură de pământ care proteja o fortăreață
în afara zidurilor ei = bascaim: a avaria, a distruge.

bată: cingătoare lungă și îngustă cu care se înfășoară
mijlocul sau se pune ca întăritură la îmbrăcăminte = bata:
a se lipi.

bâlbă: prostie, greșeală = balbh: prost.

bârligan: șarlatan, escroc, pungaș, nemernic =
bearlagar: ipocrit, fals, fățarnic.

beilic: casa în care erau găzduiți gratuit beii veniți de la poartă, muncă grea pe gratis, clacă, bir pentru stăpânire = beillic: gaură sub pământ, bordei.

Biertan: localitate în județul Sibiu = beartan: parcelă, lot, a împărți.

bleg: lipsit de tărie, slab, sărăcăcios = beag: lipsit de tărie, neînsemnat, slab.

blidar: dulap în care se păstrează vasele pentru bucătărie și mâncarea = bladar: a linguși, a umbla cu interese ascunse.

bliantă: lovitură dată ușor cu palma unui copil care se obrăznicește cu cineva bătrân = blianta: vârstă.

boactăr: paznic, strajă = bothar: drum, cale.

boaite: vite slabe, oameni prosti și răi = baoite: a hărțui, a da mâncare calului sau buaite: a câștiga, a-si atinge scopurile.

boască: resturile de struguri rămase în teasc după stoarcere = bosca; cutie, a închide, a strânge.

bobaru: cel care dă în bobi = bobarun: prost, găgăuță, neîndemânatic.

bologan, bolocan: om prost, netot, neghiob = bolog: scâfârlie, a hoinări, a petrece timpul trândăvind, a-si pierde vremea.

botu: a face botu, a se supăra pentru o greșeală comisă = botun: greșeală, a comite o greșeală.

brăcui: a alege ce este mai bun dintr-o grămadă, a trage pe sfoară = braca: a jefui brad: specie de conifere = brad: ladă de lemn.

Bran: trecătoare între Ardeal și Muntenia = brean: a bara trecerea, a înfunda, rău braț: unul din membrele superioare ale omului = brat: a acoperi, a semnaliza, a atârna moale, a se moleși.

bre: formă de adresare la tară = brea: arătos, prezentabil, afectuos.

brodi: a potrivi, a nimeri, a spune prostii = brod: a-si

face merite din, a se mândri cu, arogantă.

bruș: cocolos, bot făcut din resturi sau firimituri =
brus: rămășițe, resturi.

brut: efort fizic deosebit, greutate mare = bruth:
efort neîntrerupt, nesăbuit, necugetat, imprudent.

buiac: despre plante - fertil, rodnic, îmbelșugat,
despre oameni - răsfățat, îmbuibat, nebunatic, nesocotit =
buaic: culme, apogeu, a ridica în slăvi, a lăuda.

buartă: gaură, cu sens figurat lipsă de bani, pagubă,
sărăcie = buartha: necaz, îngrijorare, a tulbura, a fi
îngrijorat, a se întrista, trudă, osteneală.

bucă: îndoitură, ondulare = bucla: a încheia cu o
cataramă.

bulă: cârpă, femeie stricată = bulla: chef, cupă,
castron, farfurie de supă, a se rostogoli, a murdări.

bulibăseală: zăpăceală, încurcătură, haos =
bullabaisin: încurcătură, dezordine, învălmășeală,
zăpăceală.

bulan: vână de bou folosită în închisori pentru bătut
= bullan: bou.

bun: acțiune pozitivă, deosebit, gust plăcut = bun:
esență, cauză, forță, tel, scop, a se sfârși, început.

cablă: unitate de măsură pentru poame
corespunzătoare unei găleți, baniță = cabla: greutate mare
legată cu frânghie.

cain: a se plânge, a suferi o nedreptate = cain: a
imputa ceva cuiva, a învinui de.

camhă: stofă de mătase = camtha: a cerceta cu
atenție, a îndoii, a face nod.

campa: a face tabără, a tăbări = campa: tabără, a
așeza în tabără.

cantă: zăpăcită, aiurită, neroadă = canta: încurcată,
simplu, destul de.

cat: cuvânt cu care se alungă pisica = cat: pisică.

Călan: oraș în județul Hunedoara = callan: gălăgie,
vacarm, zarvă, tărboi.

călăi: plăcinte = collai: gras, corpulent.

căoaci: fierar = caoch: perdea de, care nu vede ceva,

fără deschizătură.

căoi: a bolborosi, a chiorăi = caoi: obicei, stare, ocazie.

căulă: plută mică folosită ca pod plutitor = caol: loc îngust de trecere peste mare.

căule: femeie rea și dușmănoasă, femeie proastă = caol: meschin, mărginit, a distruge, sărăcăcios.

ce? = ce?

ceda: a permite, a lăsa = cead: a permite, a lăsa.

ceată: grup mare, grămadă = ceadta: o sută.

ceap: apucătură, siretlic = ceap: a-si bate joc de cineva, a-i juca un renghii.

ceapane: curele de la opinci, nojițe = ceapan: picioare, a încurca, a aranja.

cear: păr, cosite, împletirea cositelor = cearr: a confunda.

ceardă: cârciumă, han = ceardai: comerciant, negustor.

ceartă: dispută, gâlceavă = cearta: dreptate, ordine, corect, în bună stare, a croi o minciună.

ceasma: plasă pentru prins peste, prostovol = ceasna: a tulbura, a agita, trudă.

chel: a fi lipsit de păr pe cap = cheal: a fi lipsit de, lipsă, vai!

ciala: îndemn adresat boilor să o cotească la dreapta = ciall: sens, a înțelege.

cinie: făcătură, vrajă = cinnim: a hotărî, a convinge, a cauza, a pune capăt la.

ciob: bucată dintr-un vas spart = giob: bucată, ciob, resturi, fragment.

ciocan: unealtă de lovit, a îngheța ciocan - a îngheța foarte tare = siocan: ger foarte puternic, vremea înghețului, a îngheța.

ciolan: os cu carne = ceolan: copil scâncind. De obicei scâncesc după mâncare.

cior: fior, tresărire, atâțare = cior: a atâța, a porni, a se impune, a da importanță.

cioros: fioros, aprig = ciarog: îmbufnat, a se aprinde

de mânie, negru de supărare.

cioru: spaimă, fior = ciorru: a tăia elanul cuiva, a scurta, a privi de sus, a privi cu dispret, a cerceta.

cire: fire de păr, smoc = cire: smoc de păr, coamă.

cios: paznic de câmp, pândar, jitar = cios: a tocmi un muncitor, recompensă.

citov: întreg, nevătămat, zdravăn = citog: mâna stângă.

cântar: instrument pentru măsurat greutatea = cuntar: tejghea, contrapartidă, prăvălie, a face cumpărături.

clab: mucos, obraznic, neserios = clab: gură cască, a striga, a fi înrăit după.

clampar: guraliv, zurbagiu, flecar, certăreț = clampar: dispută, ceartă, a se certa.

cling: sunete scoase de clopote = cling: sunete scoase de clopote.

cneaz: conducătorul unui sat sau a unui teritoriu = cneas: obraz, deasupra. Mai este termenul cneasta cu sensul de cinstit, integru, sincer, de treabă, nobil.

coardă: funie răsucită din plante lungi cu care se leagă căpițele de fân, parte componentă a arcului de aruncat săgeți, șnur, sfoară groasă = corda: sfoară, șnur, coardă de arc, a lega cu sfoară, a încorda un arc.

coiman: prostănac, nătărău = coilean: persoană proastă și înfumurată.

coimăni: a se osteni din greu, a fi cu mare grijă = coimead: supraveghere, grijă, care tine, a păzi, a apăra.

colb: strat de praf sau nisip fin = colbha: strat de piatră, a forma un strat.

corcan: copac scorburos și bătrân, vită bătrână = corcan: vas, oală, a doborî.

corn: partea osoasă de pe capul vitelor care era folosită și ca pahar pentru băut = corn: subțire și răsucit, mers legănat, gălăgie, a rostogoli un butoi, a curge, cupă.

cos: a coase, a cosi = cos: a lua în mână, a conduce, familie.

cotu: articulația mâinii care se sprijină pe ceva =

cothu: suport, sprijin, rezemare.

creatură: ființă, om = creatur: creatură, ființă, marionetă.

credeam: credință, încredere, respect = creideamh: credință, încredere, cinste.

cultuc: pernă mică, sac mic pentru piață = cultaca: rezervă, cumpărătură, măsură.

cumas: stofă scumpă folosită pentru hainele boierești = cumas: putere politică, posibilitate, iscusință.

dadă: mătușă, femeie în vârstă căreia îi porți respect = dada: titlu de respect, plin de lapte, a hrăni cu lapte, părticică.

Dan: prenume masculin = dan: destin, soartă.

Didina: prenume feminin = didine: adăpost, protecție, a apăra, sanctuar.

doină: melodie tristă ce evocă unele fapte din trecut = doineann: plâns puternic, a chinui sufletul, a rezista unei furtuni.

doine: cântece triste cu subiect din lumea satului si prezintă fapte trecute = duine,daoine: viața omului, existență, prezent, bărbat, sot, omenire, colectivitate, suflet, personificare, ființă, libertate, tânăr, bătrân, cântec, muzică populară.

doini: a cânta doine = duinni: a depăși tristețea, a învinge melancolia.

Doman: râu si munte în județul Caras-Severin = domhan: lume.

dona: a ajuta pe cineva la nevoie, a da cu titlu gratuit unui nevoiaș sau unei instituții = dona: sărman, nefericit, nenorocit.

Dorna: râu si munte în județul Suceava = dornan: cap, a sparge.

doru: stare sufletească ce exprimă o dorință pentru ceva sau către cineva, alean, nostalgie, melancolie = doru: legătură gingașă, a uni privirile, a se lumina, a înveseli, a face să scânteieze ochii, a se aprinde.

dos: ascuns, ferit de vedere, chiulangiu ca în expresia „dai dosu” = dos: trântor, a lenevi, a tărgăna.

dram: puțin, mărunț, cu măsură = dramh: înghițitură, dușcă.

drăcoi: diavol, om rău, vrăjitor = draoi: vrăjitor, scamator.

dres: a repara, a îndrepta, a se întoarce la = dreas: a se întoarce, a se învăța, a se strica, a-si îndrepta atenția, întorsătură.

Drislea: localitate în județul Botoșani = drisle: a dispărea, a pieri, a înceta.

Dunăre: fluviu = dunaras: a insista cu putere, a se întări cu propriile forte.

durd: viguros, plin de energie, puternic = dord: viguros, energic, puternic.

durlă: om nepăsător, fire, nepăsare = dulra: fire, fel, caracter.

iad: rădăcina răului absolut = ead: bănuială, invidie, ură, ticăloșie.

Ianca: localitate în județul Galați = eanga: trecătoare, defileu, a însemna pe răboj iască: specie de burete care era folosită la aprinderea focului cu amnarul = easca: ușor, natural, repaus, repede, iute, isteț.

faide: folos = faide: lung, a întinde, care se oprește.

fai: stofă de mătase neagră cu fir gros, tafta = fai: voce, a plăti, a exprima.

fain: subțire, de calitate aleasă, frumos, elegant, bun = fainne: a răsuna de, a vibra de, a împodobi cu inele, cercei.

faiere: muștrări aspre, frecuşuri = faire: a sta la pândă, a trezi, vai!, ocară, a face de rușine, a batjocori.

fală: trufie, dispută fără rost = fala: a invidia, a găsi de obiectat, a avea necaz pe cineva, a supăra.

falsă: mincinoasă, contrafăcută, neadevărată = falsa: fals.

falsar: plăsmuitor de acte false, de semnături false = falsoir: înșelăciune, fraudă, escroc, a înșela, a umbla cu escrocherii.

fară: neam, clan, gintă, soi = fara: a conduce, a însoți, a urma, a fi împreună.

fee: zână = fea: fag, pădure de fag.

fie: fică, fată = fi: a țese, a urzi, a lucra la război.

fig: smochină = fige: smochină.

file: pagini dintr-o carte sau caiet = file: poet.

finie: legătură sufletească dintre fini si nasi = finne: bun, frumusețe, sinceritate, relație directă.

fior: stare sufletească, emoție, teamă = fior: natural, neprefăcut, adevărat, sincer.

fior: jneapăn, ienupăr = fior: a potrivi, formă, a îndrepta.

floru: emoție puternică, tresărire = floru: a produce un efect, a se preface că.

fret: șnur din mătase folosit ca podoabă vestimentară = firead: panglică de mătase dau de bumbac.

fire: caracter = fire: sinceritate, onestitate, cinste, adevăr.

fiu: copil, persoană străină foarte apropiată datorită meritelor sale = fiu: valoarea unei persoane, merite.

flanea: pulover gros de lână purtat la țară, flanelă = flainin: flanelă.

floc: smoc de lână sau de păr = flocas: smoc, floc.

forăi: a sforăi, a respira zgomotos = foras: josnic, simplu, necioplit, inferior.

fosăi: copil mic care doarme si respiră profund = fos: odihnă, somn, a dormi.

fostă: trecută, de asemenea = fosta: de asemenea, adăugat la, în legătură cu.

fuga: a pleca pe neașteptate, a alerga = fogha: alergare, grabă, fugă, a năvăli, a se repezi, a ataca brusc.

fugar: persoană care rezistă la fugă, a sta ascuns = foghar: sănătos, teafăr, solid.

fulangiu: individ care se fofilează și nu vrea să facă treabă = fulaingim: a trece cu vederea, a tolera, a admite, a suporta.

furcă: unealtă agricolă ce se folosește la mănuitul si depozitatul păioaselor = forc: furcă, a mânui cu furca.

fustan: fustă mare = fostan: legătură de pânză, bandă, fâșie, a lega, a se căsători.

fustar: persoană care se tine după femei, fustangiu = fustar: a se agita, pripă, a zori, alergătură.

gagiu: tânăr cu ifose, tânăr îngrijit = gaigiul: îngrijit, dichisit, sclifosit.

Galda: localitate în județul Alba = gallda: străin, neapartinând de geaba: fără rost, degeaba = geab: a trăncăni, flecăreală.

ger: frig foarte puternic = gear: tăios, aspru, înverșunat, pătrunzător.

ginim: a descoperi, a pune la cale ceva, a ochi = ginim: a da naștere la, a genera, a stârni, a pricinui.

gleb: prenume = gleibe: pământ, ogor.

guanga: gânkanie, bondar = gunga: a se micșora, a se scurta, a se da înapoi.

habar: rost, cunoștință, socoteală, rezultat = habha: a opri, a aprecia.

haiste: casă rămasă neterminată = haiste: cuiabar, a începe o construcție.

hală: om mândăcios, mândău, flămând = halla: casă, cameră de folosință comună.

iar: după, pentru că, așa, ulterior = iar: după, după ce, ulterior, către, spre.

idenie: încercare = ide: soartă, destin.

închin: rugăciune, respect, cinste fată de, admirație = inchinn: minte, inteligentă.

încredere: cinste, onoare, respect = inchreidte: credibil, de crezut.

ioc: nimic, de fel, nu există = ioc: a se lecu, a vindeca, plată.

iongar: băiat tânăr, ajutor de miner care curăță locul de muncă = iongar: lângă, a strânge puternic.

Ion: prenume masculin = ion: curat, natural.

iotă: nimic, câtuși de puțin, deloc, ioc = iota: uscat de sete.

laba: partea de jos a piciorului de la om sau de la animale = lapa: laba.

lac întindere de apă stătătoare = loch: lac.

ladar: tâmplarul care face lăzi = ladar: polonic, cofă,

lopățică, fărăș, căuș.

lăpăi: a lovi cu laba în apă = lapa: a lovi cu laba.

leapa: a se juca în apă, a lăpăi = leapa: albie de râu.

leagăn: scrânciob, dispozitiv care se balansează sau se învâртеște în cerc = leagan: a trânti la pământ un om, a doborî un copac, cădere bruscă, a se rostogoli.

larg: întins, spațios = learg: câmpie, spațiu mare, lărgime.

leasă: împletitură de nuiele ca un grătar pe care se usucă legume sau fructe = leasu: a îmbunătăți, a conserva, a pregăti.

lin: apă care curge liniștit, pantă domoală = lin: baltă, porțiune largă și liniștită.

lin: jgheab de lemn în care se calcă strugurii = lin: băltoacă, a sfărâma, a se scurge.

liopă: lovitură dată cu palma = liopa: lovitură, obrăznicie, a lovi.

oc: spațiu precizat = log: loc, parte, piață, loc potrivit.

macră: carne fără grăsime, carne fragedă = macra: tinerețe, tânăr.

maslă: cele patru culori ale cărților de joc, a trage pe sfoară = masla: insultă.

miara: a fi uimit, a fi tulburat = meara: neliniste, nebunie, nesiguranță.

merli: a păți ceva rău = meirleach: răufăcător, răsculat, a se răscula.

milă: compasiune, înțelegere pentru suferința altora = mile: milă.

mili: a fi cuprins de milă, a se îndura, a se înduioșa = mili: paloare, suferință.

mârlan: necioplît, bădăran, topârlan = murlan: necioplît, bădăran.

mârlă: om răutăcios și sucit, cărpănos = mirle: plin de noduri, a se ghemui.

nasc: a aduce pe lume un copil = nasc: căsătorie, legămînt, datorie, a se lega.

neata: formă de respect folosită la țară = neata:

drăguț, simpatic, curat.

nod: a avea nod în gât, a respira sau a vorbi cu întreruperi = nod: suspin, oftat.

nod: nod la plante sau nod de funie = noda: nod, legătură, a înnoda.

olog: persoană neputincioasă, persoană bătrână = olog: măslin.

păgân: necredincios, musulman = paganach: păgân, necredincios.

pas: trecătoare, defileu, a merge = pas: defileu, loc de trecere, a înainta.

pleasc: a plesni, a se sparge, a crăpa = pleasc: a plesni, a se sparge, a crăpa.

plod: rod, mulțime, grămadă = plod: mulțime, gloată, a se îngrămădi.

poc: lovitură, poceală = poc: lovitură, a bate.

polog: mulțime, grămadă = pollog: grămadă de peste.

puca: femeie sau fată cu purtări rele, a hoinări = puca: urmă, suflet, a umbla.

put: a puți, a-si da aere, iz, miros greu = puth: a puți, a-si da aere, iz, miros greu.

rabă: câștig, profit = rabach: risipitor, a risipi, răpcâni: scârtâitul ușii deschisă si închisă repetat, a intra si a iesi mereu din casă = rabhcanai: cântăreț de balade, cel care repeta la fiecare casă aceleași cântece.

răcan: pui de broască, broască tânără care orăcăie toată ziua, recrut = racan: a face tărăboi, plimbare cu barca, ceartă.

repăd: plec grăbit până la, dau o fugă = reabadh: galop, a fugi, a tâșni, a smulge, a da buzna.

Reghin: oraș în județul Mureș = righin: rezistent, durabil, trainic.

roată: dispozitiv circular anexat la unele mecanisme care ajută la deplasare = roth: roată.

Rona: localitate în județul Maramureș = ronna: picurare, curgere. rost: ordine, a aduce, folos, a socoti = rosta: a persifla, săpuneală, a râde de.

roz: culoare de roșu deschis = ros: trandafir, roz.

rudă: prăjină, par, drug, proțap, oiște = rud: lucruri, obiecte, unelte.

ruga: a cere, a dori, a insista, a vrea = rogha: a vrea, a cere, a alege.

rui: roșcat, cu barbă roșie = rua: rumen, rumenit la foc.

ruptă: desprinsă din, sfărâmată, desfăcută = roptha: brânci, lovitură, a izbi, a băga sat: plin de, sătul = saithi: sătul de, plin de.

sailă: însăilare, îmbinare grosolană a două pânze = seala: îmbinare, încheietură.

scafă: unealtă de tâmplărie = srafa: a rade de coajă, a juli, a coji un lemn, cuțit.

scandal: ceartă, gălăgie, balamuc, tîmbălău, tîrăboi = scannal: scandal.

scandalos: certăreț, gălăgios, agresiv, guraliv = scannalach: scandalos.

seamă: aminte, atenție, socoteală = seam: a țintui privirea, a întări o părere.

searbăd: livid, palid, sec, slab, acrit = searbhan: amărât, posac, sec, acru.

sia: strigăt cu care se dă unei ambarcațiuni, comanda de mers înapoi = sia: distantă, mai depărtat.

seacă: a se usca, a dispărea apa, „ger de seacă pietrele” „este un ger de te seacă” = seaca: ger, chiciură, a îngheța, temperatură sub zero grade.

slad: resturi de la borhot = sladai: firimituri, a apuca, a lua de la.

slană: slănină afumată și păstrată agățată într-un spațiu aerisit = sleanna: a agăța, a străpunge.

slănină: grăsime de porc tăiată în bucăți lungi sărată și afumată = slanaim: a conserva alimente prin afumare, uscare.

slim: strat de murdărie de pe pielea nespălată, de pe hainele purtate îndelung sau de pe obiectele folosite mult = slim: unsuros, gras, uleios, lustruit, lucios.

slim: strat subțire de aluviuni după ce fertilizează

solul = slim: subțire, mic, neînsemnat, neîndestulător.

smead: cu fata negricioasă si palidă, om slăbit si chinuit = smeadar: nenorocire mare, a sufla greu, a găfâi.

smugă: murdărie, mizerie = smuga: lichidul ce curge din nas sau bot.

snagă: putere, nărav, dorință = snag: a întrerupe vocea cuiva, a adopta un obicei, a prinde o melodie.

snapan: hapsân, lacom, zgârcit, șarlatan, potlogar = snapanna: a lua de la, înșfăcare, a smulge, a înșfăca.

soba: construcție specială într-o casă în care se face focul = sioba: țâșnitură de flăcări, a împinge, a stârni.

sodal: ucenic, calfă = sodar: mers grăbit, a învăța, a arăta, a fugi.

sonc: schilod, șchiop = sonc: ghiont, a lovi cu cotul, a face atent la.

soncăi: a schilodi, a deplasa un obiect = soncail: a da ghionti, a lovi cu cotul, a face atent la, a împinge cu cotul, cotitură. soran: țesătură groasă lucrată grosolan = soran: mulțime de păduchi.

sorean: peste mic si iute care trăiește în apele dulci = soran: mulțime de păduchi.

spagă: mită = spaga: pungă, bani, avere, recompensă în bani.

spartă: străpunsă, găurită, distrusă = sparrtha: cui, a străpunge, a găuri.

spin: ghimpe = spion: spin, ghimpe.

sponci: puțin, cantitate mică = sponc: scânteie, licărire, strop, obiect mic.

spor: pornire, creștere, înmulțire = spor: a stimula, a îndemna.

stat: trup, condiția fizică a unui individ = stat: stare, condiție, situație.

stol: masă = stol: scăunaș, taburet.

straie: îmbrăcăminte, vesmintele care erau primul indiciu din ce zonă venea persoana respectivă = strae: a colinda, a umbla, a hoinări, rătăcit, a cutreiera.

sugaci: bețivan, pilit, cherchelit = sugach: cherchelit, afumat, vesel.

sui, suim, suite: a se cățăra, a se cocota, a urca = sui, suim, suite: a se cocota, a se urca, a se așeza pe.

sula: obiect lung și ascuțit din metal sau lemn care se folosește la găurit = sula: dinainte, în față, înaintea.

taifas: discuție, analiză, cercetare = taifeach: analiză, cercetare.

taifet: taifas = taifead: informații date cu privire la, reputație, a tine minte.

tain: porția de hrană pentru un animal pe o zi, obligația proprietarului de animale de a plăti în alimente către cioban sau văcar, pășunatul oilor sau vitelor = tain: iarbă, a mâna vitele, a pășuna.

tal: porțiuni de pământ arabil, parcelă = tal: recoltă, producție, venit.

talam: cameră de dormit, pat = talaim: a ascunde, a se feri, a dosi.

talán: termen depreciativ pentru un cal bătrân și slab, gloabă = tallann: toană, supărare, stare trecătoare.

taman: tocmai, în special, mai ales, numai ce, chiar așa = tamall: a așeza la intervale, răstimp, intervale de timp, distantă.

tană: pâclă, ceață = tanai: subțire, transparent, a se rări, a atenua.

tapă: creștătură în copac, tăietură la capătul unui lemn pentru a se îmbina cu altul = tapa: forță, activitate.

tarbă: femeie ușuratică, a trata cu dispreț, a batjocori, pungă = tarbh: mascul, de necrezut, absurditate, greșală de interpretare, speculant la bursă.

tarla: suprafață agricolă cultivată delimitată de drumuri sau alte culturi = tarlu: încrucișare de drumuri, confluentă.

tarlan: persoană care păzește o tarla = tarlaim: a se întâmpla, a risca, a merge în întâmpinarea cuiva, a înfrunta, a sfida.

tarpan: cuțit mare cu care se taie trestia = tiarpan: povară mare dusă în spate.

tatu: tatăl tău = tathu: a se uni, împreunare, a se împreuna.

tăgârtaci: intrigant, sucit, a căuta nod în papură, priceput la toate = tagarthach: isteț, a găsi repede răspuns, priceput.

tăgârta: a se agăța de cineva, a târî = tagartha: a se adresa, a trimite la, a se referi la, a face aluzie la.

tănăi: nătărăi, tonți, prosti = tanai: superficial, slab, descărnat.

tăsca: a păcăli, a înșela = tasca: a răspândi zvonuri despre.

tătân: tată = tathan: unire sau împreunare fizică.

tâlc: înțelepciune, putere de convingere, exemplu de urmat = tailc: convingător, de neînvincis, adevărat.

târgălău: târg mare, mulțime mare de oameni adunată la târg = tiargalai: primul cumpărător, a cerceta, agent comercial.

teacă: obiectul în care se păstrează sabia sau pumnalul, parte din lujerul fasolei unde sunt boabe = tiacha: raniță, sacoșă.

teamă: frică, emoție = teamh: încălzire.

teas: cuvânt cu care se alungă găștele sau ratele de pe baltă, a repeta același lucru = teas: persoană cicălitoare.

teasac: cuțit mare cu care se taie porcii = teasai: cu sânge rece, a se mânia, calm, a fi stăpân pe situație.

tontu: prostănac, diliu = tiontu: a se învăț, a i se face greată, a se răsturna, interpretarea unui gest.

toir: băț, a supăra = toir: urmărire, a căuta, a urmări un scop, a cere.

tolbă: traistă mică, buzunar mare, pungă mare din piele pentru săgeți = dolba: proeminent, umflat.

trasnaie: necaz, supărare, belea = trasna: necaz, supărare, înșelătorie, fraudă.

trăsnim: mințim, contrazicem = trasnaim: a nega, a contrazice, înșelătorie.

trăda: a înșela încrederea cuiva, a se vinde dușmanului = tradalai: a specula bunătatea cuiva, a profita de.

trii: trei = tri: trei.

troiene: acumulări mari de zăpadă datorită viscolului
= troime: greutate, apăsare, copleşire, inerție.

tron: scaun mare pe care stătea domnitorul = trom:
mai mare, persoană mai în vârstă, respectată.

tron: ladă mare în care țăranii își păstrează diverse
obiecte = trom: greu, mare, încărcat, adânc, acoperit tulă:
cărămidă din pământ groasă, nearsă, chirpici = tulach:
dâmb, movilă.

tulca: tradiție de Anul Nou de a se merge cu capra la
casele oamenilor = tulc: a cânta la un instrument, a purta,
a bucura.

turnam: a turna, a curge dintr-un vas = turnamh:
cădere de apă.

tinti: a ochi, a lovi cu ceva = tinti: furios, violent, a
lua foc.

urla: a striga, a răcni = urlar: a trânti pe cineva la
pământ, a învinge, a reduce la tăcere, a băga în groază.

urlă: tub gros din ceramică pus la ieșirea din horn
care protejează să nu curgă apa de ploaie în vatră sau să îl
distrugă, burlan = urla: parte de jos a unei streșini de paie
pe care se scurge apa.

ura: strigăt de victorie = urra: forță, putere,
rezistentă.

Sunt 79 cuvinte comune limbilor română, irlandeză și
eme-gi, 88 cuvinte comune eme-gi și limbii irlandeze și 292
cuvinte comune limbilor română și irlandeză. (Studiul final
cuprinde 290 cuvinte comune limbilor română, irlandeză și
eme-gi, 205 cuvinte comune numai irlandezei și eme-gi și
978 cuvinte comune numai limbilor irlandeză și română).
Pentru asemenea argumente este imposibilă proba
contrarie. Toți cei care s-au chinuit să ne tâmpească,
invocând deducții savante și principii sacrosante privind
transformarea cuvintelor latine în varianta românească, îi
sfătuiesc, dacă mai au un minim respect pentru limba ce o
vorbesc, să consulte dicționarele lui A. Deimel (1925-
1950), B. Landsberger (1937) și J. A. Halloran (1996), altfel
vom vorbi vorbire și vom citi în stele. Ca să le îngheț
mintea nărăvașilor am să le dau încă cinci exemple de care

se face multă paradă când apare vreun cârcotaș. Cuvântul gula(gu: gât, a băga, a înghiți, a mânca, a bea, mișcare ritmică + la: abundentă, poftă, a întinde, a așeza, a atinge) în emegi înseamnă a înghiți, a mânca, a mesteca, larg, mare iar în latină gula înseamnă gâtleej, gât și numai figurat gură. În limba română veche există cuvântul guleai – scris pentru prima dată la Vinča în mileniul VIII î.e.n. – cu sensul de invitație la o gustare, a gusta din bucate, a mânca. Noi folosim pentru acest sens cuvântul gura, care nu există în latină iar în emegi are semnificația: a striga, a tipa, a râde cu hohote, a trăncăni, a face zgomot(gu: gât, a băga, a înghiți, a mânca, a bea, mișcare ritmică + ra: a suna, a impresiona, a face zgomot, a îndruma, scandal) de unde se vede preocuparea urmașilor troienilor pentru agoniseală și îmbuibare iar noi pentru visare și trăncăneală, deprindere care și astăzi ne bântuie existența mioritică. Latinii aveau cuvântul buca cu sensul de obraji sau gură. Noi avem bucă pentru una din părțile curului și buca+ta: parte dintr-un întreg; buca+te: produse agricole adunate în hambare dar și mâncare pregătită. Tot aici mai putem adăuga buca+tarie: locul unde se ținea bucatele sau se pregătea mâncarea și în+buca: a băga în gură, a mușca. Dacă cuvântul buca venea în limba română din latină atunci trebuia obligatoriu să aibă și sensul sau sensurile din această limbă dar el în limba română are sensuri diferite rezultate din articularea unor prefixe sau sufixe la rădăcina amintită. Este limpede că cuvântul nu este venit din latină ci invers, el a ajuns în această limbă odată cu migrarea mioriticilor carpatini în peninsula italică după catastrofa de la Santorini la mijlocul secolului XVII î.e.n. Să mai amintesc aici că dialectul friulan care se vorbește și acum în Italia are câteva sute de cuvinte comune cu limba română și care nu se găsesc în latină! După afânta dogmă a îndrăciților nu merge așa ceva, ia vedeți cum o învățați! În eme-gi avem bu: a smulge, a tăia din, a rupe, mâncare + ka: gură, a striga. Cuvântul ulcior are în eme-gi ulciar cu sensul de veselie, a bea la un ospăț, a petrece (ul: vas, măsură, bucurie, veselie + ciar,sar: mulți, a amesteca, a

merge, a aluneca, a se trânti) iar în latină este urceus cu sensul din limba română. Cuvântul apa în emegi: țeavă din argilă arsă prin care trece apa, apă care curge, lac, mare (a: apă + pa: șanț, canal mic, a curge, a se întinde, a cuprinde sau abba: lac, mare), în limba română îl păstrăm identic fonetic și semantic iar în latină avem aqua. Acest termen în emegi are sensul de apă plină cu pești (a: apă + qua: peste), dovedind că cele două limbi s-au format în zone de relief diferite, româna la deal și munte, unde apa curge în șuvoaie iar latina la șes unde apele erau pline de peste. Cuvântului eme-gi uztura nu i se cunoaște sensul dar este folosit lângă un cuvânt care are semnificația de a sări în apă de pe un dig. Am considerat că este corect să fie tradus prin iritație, zgaiabă, usturime, arsură(uz,us: coastă, pantă, a rezista, a îndura, a chinui + tura: copil, a face baie, a lovi, a răni, durere) și am avut în vedere situația neplăcută când se sare în apă cu burta pe luciul acesteia, atunci da fericire!. Cuvântul din limba română ustura nu mai are rost să-l comentez. În latină există termenul ustulo cu sensul de a arde. Aceste exemple arată că faimoasa regulă a trecerii sunetului l din latină în r în limba română este o poveste care trebuie scoasă din cultura noastră.

Să adăstăm puțin asupra termenilor de armân(aromân - machidon), cei din neamul nostru care locuiesc în sudul Dunării, atâția cât mai sunt și rumân, așa cum își spuneau cei din nordul fluviului. Armân = ar: a răsună de, a chema, tânăr, a radia, drag, scandal + min: partener, asociat, familie, mamă iar rumân = ru: treabă, a munci, gospodărie, a fi egal, bogăție + min: partener, asociat, familie, mamă. Cei doi termeni au în comun sintagma „min” ce arată o legătură de rudenie bazată pe originea comună dintr-o mamă foarte îndepărtată păstrând în sensul profund urmele societății matriarhale. Si în prezent în Moldova în mediul sătesc se folosește pentru mamă cuvântul „mâni” ca în expresiile mâni-ta sau mâni-sa. Latina, pentru mamă are sintagma „mater” dar și termenul „mamma” cu sensul de țâță, sân. Dacă răscolim

puțin memoria, descoperim că în timpurile foarte vechi fetele se căsătoreau de la 14-15 ani iar venirea sarcinii nu o găsea pregătită biologic pentru alăptare. Această situație era rezolvată de o altă femeie din clan care dădea sân copilului până se adapta la mâncarea obișnuită, noi am păstrat obiceiul prin folosirea doicilor. Termenul de mamma din latină nu a fost pus niciodată în legătură cu mama din limba română deși sensurile lor profunde sunt aceleași – cea care are grijă de un copil foarte mic. Să sar pârleazul până la cei mai vestici vremelniciți din spița noastră – irlandezii – să-i chem în ajutor. Au cuvântul mama cu sensul de sân, suflet, inimă, terci, mamai(identic cu cel din Moldova) cu sensul de mămică si mammo cu sensul de bunică. Să mai dau câteva exemple năucitoare despre aceste cuvinte. Cuvântul mamă în emegi ama, ma, mi, mu, dam(soție), mami; în română: oama, îma, ma, mama, mami, muma; în etruscă: ama, puia; în engleză: ma, mamy, mummy, mamma, dam; în franceză: maman (ma +man); în checea: mama și pentru cuvântul tată în emegi: a, pa, papa, patesi, ta, tucu, tete cu sens de om bătrân; în română: ta, tata, tucu, tete cu sens de tată, bunic, om bătrân; în engleză: pa, papa, daddy; în franceză: papa; în latină: pateru și în checea avem patiri(conducătorul unui sat). Hai să le punem și lor de o latinitate!

Am arătat la început că avem legături foarte vechi cu populațiile care au construit monumentele megalitice din insulele britanice. Alegerea a fost făcută special pentru că nimeni nu spune că limba engleză este o neolatină, dar tot așa nimeni nu știe că această limbă păstrează în haina ei comori de cuvinte care vor uimi lumea. Cuvintele din engleză care se găsesc în română și eme-gi dovedesc faptul că la sfârșitul mileniului IV î.e.n. sau începutul mileniului III î.e.n. din regiunea Carpaților a avut loc o puternică migrare spre vest până în insulele britanice. Iar aceste grupuri sunt făuritorii numeroaselor henge din ținutul britonilor. Toții cercetătorii britanici sunt de acord că monumentele megalitice în frunte cu cel mai cunoscut – Stonehenge – au fost ridicate de o populație necunoscută

care a dispărut. Unii presupun că aceste grupuri ar fi venit din peninsula Iberică. Lewis Spence în lucrarea „The Mysteries of Britain; Secret Rites and Traditions of Ancient Britain” Londra 1928, la pag. 27 afirmă că Britania a fost invadată de „oameni veniți din Ungaria și Transilvania care trăiau în civilizația bronzului și mânuiau o secure dublă de luptă cu două tăișuri”. Transilvania și Ungaria făceau parte din teritoriul locuit în acele timpuri de neamul ariminilor geți sau strămoșii lor. Aceste probe arată că cei care au ridicat monumentele megalitice nu au dispărut ci s-au amestecat cu noii veniți galii(ceții) pe care mai târziu i-au cucerit romanii. Trebuie să arăt că druzii considerau stejarul ca arbore sacru, semnificație pe care o are și în prezent la români, folosindu-se la înmormântări. Dar toate aceste monumente au avut atât un scop religios închinat cultului soarelui cât și unul de cercetare și stabilire a mișcării acestuia dar și a lunii. Sunt formate dintr-un terasament în cerc de 28-33 m în interiorul căruia sunt înfipti mai mulți de stâlpi de piatră, lemn sau piatră și lemn, formând două sau mai multe cercuri concentrice. Au o cale de acces care traversează cercul exterior sau se oprește la mijlocul acestuia în fața unei pietre plane unde se puneau ofrandele. Această structură se găsește și la sanctuarul - calendar get/dac din munții Orăștiei. Este un terasament în formă de cerc cu diametrul de 29 m. pe marginea căruia se găsesc 180 blocuri de andezit de 45 cm înălțime. În interiorul acestuia este alt cerc format din 210 stâlpi paralelipipedici. Cercul al treilea este format din 84 de stâlpi din lemn iar în interiorul acestuia sunt 34 de stâlpi așezați sub formă de potcoavă unde se află vatra sacră. Asemănarea cu sanctuarul de la Stonehenge este uimitoare. Chiar denumirea de Stonehenge care înseamnă pietrele spânzurate dar după unele legende, pietrele care suspină(Stanehenge cum este scris în cronicile vechi) te pun pe gânduri! Stane înseamnă piatră, termen identic cu stane al nostru iar henge este apropiat de regionalismul românesc hânci: a suspina, a ofta. Folclorul englez păstrează dansul Morris foarte asemănător cu călușul

nostru ceea ce dovedește originea comună din ținutul carpatic. Iar costumația acestor dansatori este foarte cunoscută pentru orice român cu mintea acasă, dovedind că în Anglia au fost și mulți legionari din Țata Sfântă Getia care după ce au terminat milităria s-au stabilit acolo! Ca să nu fiu uituc am să amintesc și câteva cuvinte ce se găsesc în limba franceză cu corespondență directă în emegi, primul termen va fi în franceză cu pronunțare și scriere: o(eau-apă) = o(apă curgătoare, a pluti pe apă); achite(acquitter - a achita) = achita(depășirea unei situații deosebite); di(dire - a zice) = di(a aprecia, a decide); amer(amar) = amaru(supărare), an = an; liber(darnic, generos) = libir(stăpân pe el); eg(apă în occitană) = eg: a uda, a iriga, a adăpa vitele; papa(tată) = papa(tată). Ideile prezente sunt dezvoltate în lucrarea Dicționarul nemuririi ce așteaptă să fie tipărit pentru a dovedi că nu suntem urmașii Romei, ci facem parte dintr-un popor mult mai vechi înrudit cu multe din vechile populații ale Europei ce fac parte toate din grupul lingvistic arimin(cei de-o mamă). Am folosit acest termen pentru limbile care se vorbeau în mileniile VII î.e.n. - I e.n. în insulele britanice, teritoriul Frantei, peninsula iberică, Italia, ținutul carpatic și ramificațiile lui către sud-est și est până în America de Sud.

Si cum orice treabă anevoioasă are un început voi scoate în față câteva cuvinte din quichua, limba administrației imperiului incas unde se găsesc similitudini uimitoare cu limba română și emegi demonstrând originea lor comună.

aillu: gintă, clan, neam, obște, seminție. La noi consider că nu trebuie să mai spun cum stăm cu alu sau ai lu din vorbirea populară iar în emegi alu este un adjectiv pentru animale care arată că aparțin de o anumită rasă.

aka: băutură fermentată, a bea o băutură fermentată = acra: gustul unor băuturi realizate prin fermentare, sau sucul unor fructe = aca: creștetul capului, a bea, voce, a face a avea un efect, porție.

allpa: teren agricol fertilizat cu găinat de guano și

care are o culoare alb-cenușiu = alba = aldu: a săpa pământul.

bara: unitate de măsură = bara: iaz, băț lung si gros, a opri = bara: a înainta, a distribui, popas, locuință.

cacic: căpetenie, cel care îți conduce viața, seful unui aillu = gagic: cel care îți conduce sufletul(c trece în g cum se întâmplă de multe ori în emegi), Cacica localitate de unde se extrage sare = gagig: a se jeli cuiva, a fi trist.

calancha: nume incas = calancia: nume românesc de familie.

camara: grânarul unei provincii cu sensul de provizie sigură = camară: loc de depozitare sau de păstrare a proviziilor alimentare = gamara: cereale, a pune, a îngrădi, a încuia, a închide afară.

capac: bogat, superior, rege, luminat, înțelept, învățat, generos, cel care are grijă de alții = capac: deasupra, sus = capa: suflet, inimă, a fi de partea cuiva, a liniști + cu: a întemeia, a socoti, hrană, avere, nobil, strălucitor.

catu: târg, comerțul incas se desfășura în piețe amenajate sau în spatii special construite = catu: nivelul unei construcții, a căuta, a cerceta = gadu: a rupe, a distribui, a merge pe jos, a se întâlni, a vorbi despre.

catu illa: spiritul negustorilor. In emegi illa: cărăuș, a transporta, a fi mare, a fi bogat, personificare, a radia.

chanca: trib războinic neincas renumit pentru violenta si viclenia lui = cianca: sarpe veninos = cianga: captiv, prizonier.

chimpo: numele unei regine care cultiva soiuri alese de porumb si ardei iuti = câmpu: suprafață întinsă destinată culturilor agricole = cân: a semăna + pu: teren.

chonta: mâner de lance din lemn = ciontu: crâmpei dintr-o bucată mare, a tăia = ciun: a prezenta + ta: a pipăi, a vătăma.

chuqui: ploaie, a picura = chicu: puțin, câte puțin, a chicura - a ploua mărunț = chic: mic, puțin, a fi epuizat chunu: cartof deshidratat, uscat la soare si la frig = ciung: fără un braț = ciun: a se ofili, a se învechi, a da.

cira: a coase = cir: ață subțire, fir, cira - a însira = cir: a lega, a fixa, a întări.

collca: depozit mare, locul unde sunt păstrate bunuri si în jurul cărui mișună mulți de oameni = colcăi: a fi plin de, a mișuna, a se agita, a vui = colca: a fi atent, a se pregăti de drum, începutul unei acțiuni.

conci: vârf, înălțime = conci: coc = con: scară + ca: casă, podoabă.

cori: aur, care era adunat din apa râurilor de munte unde se găsea sub forma unor grăuncioare mici = cori: bube foarte mici care apar uneori pe trupul copiilor = cu: metal prețios, aur + ri: a turna, a aduna, a curăța, a câștiga, a fi mândru.

curaca: conducătorul unei văi montane = coraca: a supraveghea o persoană bolnavă = curaca: a inspecta, a supraveghea.

Cuzco(Qosqo): capitala imperiului incas, construită pe versantul unui munte care parcă stătea agățată de înălțimi = cosca: pisică sau coscă: coajă = cus: piele de animal, a se ascunde, a fi lipit de + ca: cătun, oraș, casă, cartier, defileu.

hacha: un fel de satâr = hac: crengi tăiate mărunț pentru foc, surcele = ha: numeros, a aduna, a avea voie + cia,sa: a tăia.

haili: refren ritmat în cântecele incase = haili: refren de cântec = hili: farmec, a încânta, a fermeca, atracție.

hatha: castă, familie, neam, proprietate = hat: delimitarea unei proprietăți, răzor = hata: a radia, scandal, a sterge.

hatun: mare = hăt: întins, mare = hat: înălțime mare, a pune, a înconjura.

huara: sort primit de tineri când ajungeau la maturitate si aveau dreptul să închege o familie = hora: dans la care participau tinerii ajunși la maturitate = hura: neam, vită, obicei, a trage ușor, a opri, a striga, a străluci, a conduce.

hunu: cea mai înaltă căpetenie militară neincasă = hunu: violent, sălbatic, nimicitor = hunu: a rupe, a despica,

a distruge.

hucha: sărac si orfan de părinți, prezentă nedorită, cel care nu are educația părinților si face numai neazuri = hucia: a alunga sau a fugări o pasăre, om fără căpătâi + hucia: a fi mânios, nesăbuit, sălbatic, violent.

huanca: piatră de hotar, încălcarea hotarelor era la incasi foarte aspru pedepsit = huanca: femeie rea care îi vânează greșelile, persoană rea si pățimașă = hu: persoană + anca: hotar, limită, a măsura, oprire bruscă.

huata: loc unde se leagă(prinde) ceva, căpăstru = hoata: femeie care umblă cu furatul și este prinsă = hu: persoană + ata: a face o faptă rea.

Huiana: Inca, tatăl lui Atahualpa si Huascar = Huianu, Huina: nume de familie la români = hu: persoană + i: a stăpâni + ana: lumină, cer, rai, a fi mare.

iaili: cântece cu caracter păstoresc sau agrar = iaili: refren care se găsește în cântecele păstorești interpretate de Felician Fărcaș = ia: a fi plăcut + ili: bucuros.

Inca: conducătorul incașilor = inca, inga: adevărat, așa este = inga: egal, la fel.

inti tain mii: sărbătoare incasă în care se aducea ca ofrandă soarelui primii știuleți de porumb ajunși la maturitate. Expresia în limba română este întâi tain mii cu sensul de respectarea unei obligații în natură stabilită anterior.

jaili: cântece cu caracter religios sau militar = jali: stare psihică ce arată tristețe, supărare, necaz, dor, nostalgie.

quena: naiul incas cunoscut pentru melodiile pline de tristețe = chin: suferință, tristețe. o chemare a amintirilor sau caina: a deplânge = chin: suferință + a: rezultat, strămos.

quipu: sistem de evidentă si de însemnare a evenimentelor care se ținea cu ajutorul unor sfori de diferite culori pe care se făceau noduri. Prin acest sistem se urmărea codificarea unor imagini si fapte trecute = chipu: imagine, făptură, înfățișare = chip: a lega, a liniști, a controla, meșter foarte bun.

quichua: limba oficială vorbită în Tahuatinsuyu (imperiul incas), era una din cele 12 ale clanurilor incase si semnifica lăminat de soare, sănătos, frumos, vale sau trecătoare protejată. Acest termen a fost impus de spanioli pentru că incasii foloseau expresia „runasimi - graiul omului” = checea: covor de pânslă lucrat în mai multe nuanțe care se folosea si la învelit noaptea, nume de persoană = checi: neamul celor numeroși, pretutindeni, pătură, broboadă, a lega, a uni.

llama: animalul specific Anzilor folosit la transport, pentru lapte si lână, era șansa supraviețuirii unei comunități în caz de secetă și era sacrificată ca cea mai prețioasă ofrandă. În româna veche nu există acest cuvânt, dar l-am găsit identic fonetic și semantic pe tăblițele geților. Lama: înger păzitor, spirit feminin al destinului, respect social.

Machu Pichu: oras incas descoperit abia în secolul XIX si construit pe versantul unui pisc de munte = maciu: măciulie de măciucă, umflătură; picu: ascuns, care nu se vede, mic.

mama: cea care este binecuvântată de divinitate să dea naștere, soție = mama = mami: spirit emeș care l-a făcut pe om din lut si a suflat asupra lui cu viață.

mana: noroc, vigoare, belșug = mană: belșug în toate = mana: izvorul belșugului, soț, soție, pereche, a locui împreună.

marcă: proprietate, domeniu, teritoriu. Termen care se găsește fonetic si semantic în limbile anglo-saxone.

mita: relații de întrajutorare reciprocă între familiile unui aillu în efectuarea muncilor agricole, realizarea teraselor sau a canalelor pentru irigații = mita: sistem de relații care urmăresc ocolirea legii chiar dacă este un abuz = mitu: a elogia, a pipăi ușor, a mângâia, jignire.

moya: locuri de pășunat = moina: teren cultivat si lăsat pentru a deveni pășune = mu: an, a cultiva, a apărea, a crește + inu: paie, iarbă, pășune.

montana: pantele estice de mare altitudine din munții Anzi = montana: localitate în munții Apuseni (Rosia).

mullu: scoici marine aduse ca ofrandă. Acest cuvânt există în etruscă identic fonetic și semantic.

oca: cartof, marfa cea mai comercializată la incași, principala sursă de alimentare = oca: măsură pentru greutate egală cu cca un kilogram, conținutul acestei măsuri = oca: a mânca cu lăcomie, a fura, a lua cu forța.

pacha: locul îngrijit de om pentru a fi folosit, care aparține lui, folosire liberă și liniștită, a pune în ordine, a aduce liniște, natură liniștită, bucurie = pace: liniște, stare de echilibru = pace: a se potoli, a se liniște, a se așeza, a conduce, a cerceta.

pachacuti: rege incas, cataclismul, transformatorul cultural, creatorul.

pachamanka: expresie cu care se invitau la masă. În limba română se folosește „a mânca în pace” cu același sens.

phathiri: mai marele dintr-o comunitate care desparte turmele de lama și trece puii de lama ajunși la maturitate la turma de adulți. În emegi patesi era seful unei comunități iar la latini pater avea sensul de tată biologic dar și seful clanului.

Paullu: fratele lui Manco Inca, conducător incas.

purej: conducătorul unui aillu (clan) = puriu, purie: cărunț, bătrân, tată (termen vechi) = pu: suflet, putere + ri: a conduce + u: bărbat, a impresiona.

puric: care fuge repede = puric: parazit care sare foarte repede = pu: a tâșni + rig: a căuta, a înhăța, a smulge, a ucide.

ricu: suveran, rege = rigă: rege = rig: a supraveghea, a păzi, sceptru, armă, a se înclina, a se documenta, a cerceta.

runa: bărbat, om = Rona: localitate în Maramures. În emegi ru: semen, a fi capabil, rang social, egal în funcție, bogăție + na: om în viață, om prezent.

saya: jumătate de provincie, fiecare provincie era formată din 2 saya care erau solidare la plata birurilor și efectuarea corvezilor, proprietate, domeniu, tinut = saia: cusătură superficială a două bucăți de pânză, țesătură

subțire de lână sau bumbac sau îmbrăcăminte confecționată din această țesătură, adăpost provizoriu pentru vite și capre, unelte și nutreț, gard improvizat în jurul adăpostului pentru vite, podul grajdului folosit ca depozit pentru nutrețul vitelor = sa: legătură, ață, a lega cu sfoară, a strânge laolaltă + ia: mână, avere, opus.

sapsi: proprietate, domeniu, muncă făcută împreună de toți membrii obștii = săpsi, zăpsi: a prinde de veste, a băga de seamă, a prinde pe cineva că face ceva în ascuns, a observa.

sapai: cultivarea pământului = sapa: a lucra pământul cu sapa, a face un șanț = sapa: a face un șanț.

suyu: tinut, regiune muntoasă, provincie, sarcină dată în timpul unei misiuni = suiu: - a urca, a executa o acțiune urcând = su: a ocupa în sus, a aluneca, a se urca + ia: mână, a deveni alunecos, pietriș, stâncă.

taclla: săpăligă mică = tacla: vorbă fără rost, a te afla în treabă, trâncăneală pentru a omorî timpul = tac: a izbi, a pătrunde, a zori, a apuca + la: tânăr, a așeza.

tambo: depozite regale sau obștești, amplasate de-a lungul drumului și care erau folosite de armată, de curierii regali sau în caz de cataclisme naturale = tambă: vițel slab, animal prăpădit, om prost = tam: credincios + bo: a transporta.

tarapuntaes: nobil, trimis regal, cinul clericilor ce proveneau din neamul lui Inca = tarabostes: nobili geți din rândul cărora proveneau și preoții - informație nedovedită de tăblițele de plumb.

tempu: unitate de suprafață considerată suficientă să hrănească o familie fără copii pe timp de un an = timpu: noțiune care exprimă scurgerea vremii = ten: a domoli, a ușura, a răcori + pu: izvor, a tâșni, început, inimă. Și neamul emes avea un asemenea sistem de protecție socială a indivizilor.

Titu: numele unui conducător incas (Titu Cusi).

tucui: cel care are grijă de toate = tucu: părinte, tată = tucu: rude, bun, a înveli uacaili: a plânge = uacai: plânsetul copilului foarte mic, a plânge ca o broască = ua:

cântec de leagăn, a trezi din somn + ca: gură, a tipa + i: a plânge, lacrimă.

uchiu: ardei iute = uiu!: expresie rostită când mănânci ceva iute = u: strigăt + ciu: mâncare, legătură, a pune.

urinsuyu: jumătatea de sus(urin în emegi: drapel, deasupra, sânge, neam).

urma: numele unei regiuni renumită pentru cultura porumbului si ardeului iute = urma: semne lăsate pe pământ de către un animal, om sau rădăcinile plantelor din arătură = ur: gaură, scobitură, a șterge, a săpa + ma: a se fixa pe.

uru: trib de pescari ce locuiește pe niște insule plutitoare formate din trestie, de pe lacul Titicaca. În emegi uru: a păzi, a se osteni, a lega, a prinde, puternic, priceput.

wallasi: strămosi = valahi: denumirea românilor din Muntenia și Moldova.

warawara: luminos, strălucitor = vara: anotimpul călduros si plin de soare sau Varvara: protectoarea minerilor care lucrează la temperaturi ridicate.

zara: porumb la maturitate ce are culoarea galbenă ca a soarelui= zare: depărtare = zara: rază de lumină, legătură, snop.

Sper că nicio minte zglobie nu-i va face pe incași indo-europeni sau latini, dar cine știe ce le mai trăsnește prin cap specialiștilor în făcături!

Ultima lucrare(pe care eu am folosit-o din plin), Dictionar de Arhaisme si Regionalisme, realizat de Gh. Bulgăr si Gh. Constantinescu-Dobridor si apărut în anul 2000 la editura SAECULUM I.O. contine 34.750 cuvinte, o comoară fără egal pe care o elimină din cultura română cei care au adevăruri gata făcute. Din acest număr impresionant de cuvinte numai câteva zeci pot fi regăsite în limba latină clasică(nu discut despre nebuloasa numită latina populară) în forme apropiate și numai unul(ursa) este în formă identică. Dictionarul latin pe care l-am folosit

În cercetarea mea are numai 7350 cuvinte, mult prea sărac pentru bogăția vocabularului vechi românesc. Latina clasică, timp de mai multe secole a suferit o șlefuire continuă, ajungând o limbă a literaților și a funcționarilor publici și fiind străină în parte sau în totalitate multor popoare pe care Roma le-a adus sub controlul ei. Nu suntem urmașii latinilor pentru că cele 2936 cuvinte identice sau foarte apropiate fonetic și semantic care se regăsesc în limba română veche și emegi și 4407 arhaisme și regionalisme formate din cuvinte emegi la care mai putem adăuga cca 3000 cuvinte din limba curentă formate în același mod, toate acestea anulează cele 552 cuvinte latine găsite de mine în limba română. Precizez că nici jumătate din numărul de 552 cuvinte nu se găsesc identic în limba română fonetic și semantic. La aceste argumente mai adăugăm 260 cuvinte care se găsesc în limba engleză, română veche și emegi și cca 1500 cuvinte comune numai limbilor română și engleză, cuvintele irlandeze comune cu româna și eme-gi iar ca moț sunt cuvintele quechua. Așa de puternic am fost latinizați că limba română a păstrat cuvântul dava cu sensul de reclamație, plângere, femeie rea, cârcotașă. Dar dabele erau centrele politice și sociale ale geților unde se judecau pricinile grave și se hotărau treburile importante pentru întreaga comunitate. Aceste cetăți aveau și rolul de centre de schimb a bunurilor care prisoseau. Cine vreau să știe limba care a vorbit-o poporul român de-a lungul timpului până la începutul secolului XIX trebuie să o caute în dicționarele de arhaisme și regionalisme și nu în limba latină clasică sau în afirmațiile unor înțelepți care nu pot dovedi nimic din ceea ce spun!

Cuvinte latine care se regăsesc în formă identică sau apropiată fonetic și semantic în limba română. Am folosit Dicționarul latin -român apărut în anul 1966 la Editura Științifică care are 7350 cuvinte. În partea stângă a semnului egal este cuvântul latin iar după acest semn se află cuvântul românesc sau explicația în limba română.

a = a; ah = ah; acolo = acolo; acclaro = a arăta clar; acclinis = rezemat, sprijinit, înclinat; accolo = a locui în preajmă, acolo; acer = ager; acus = ac; addo = a aduna, a aduce, a pune: adduco = a trage la sine, a aduce; adiutor = ajutor; adsterno = a întinde la pământ, a asterne; adstringo = a lega, a strânge; aer = aer; afflo = a inspira, a primi, a afla; albus = alb; allego = a alege, a primi; amare = cu amărăciune; amarus = amar, trist; anguste = strâmt, îngust; angusto = a îngusta, a micsora; animal = animal; annato = a înota către; annus = an; annuus = anual; appareo = a apărea, a se arăta; aprilis = luna aprilie; aratio = aratul pământului; arcano = pe ascuns, cu arcanul, cu japca; arcus = arc, armă, curcubeu; ardeo = a arde; area = arie, suprafată întinsă; argentum = argint; arma = arme; aro = a ara, a brăzda; asper = aspru; asylum = loc de scăpare, azil; attat = vai!, atât!; attendo = a fi atent, a observa; attente = cu atenție; attentus = atent, econom cumpătat; attingo = a atinge; audio = a auzi, a asculta; auratus = aurit, acoperit cu aur; aurum = aur; ausculto = a asculta; autumnus = toamnă;

barba = barbă; barbaria = barbarie, sălbăcie; barbarus = străin, barbar, sălbatic; bene = bine; blande = măgulitor, blând, lingusitor; bonus = bun; bos = bou, vacă; bracatus = îmbrăcat în nădragi; bruma = iarnă; bucca = obraji, gură, a îmbuca;

cado = a cădea; cepa = ceapă; calco = a călca cu piciorul; caldus = fierbinte, cald; callis = cale, cărare, potecă; campus = câmp; canalis = tub, canal; canis = câine; canto = a cânta; cantus = cântec; capra = capră; caput = cap; carnis = carne; carrus = car; casa = colibă, bordei, adăpost; caseus = cas; castro = a castra; cauda = coadă; cela = cămară, celulă; celo = a celui, a ascunde, a însela, a acoperi; ceno = cina, a mânca, a lua masa; cera = ceară; cerno = a cerne, a observa, a deslusi; certatio = ceartă, dispută; cervus = cerb; chorda = coardă la un instrument; chorea = horă, dans; cicută = cucută; cingo = a încinge; cingulum = cingătoare, chingă; circus = cerc; clare = clar; coacervo = cociorvă, unealtă pentru adunat

jarul la cuptor, a aduna grămadă; collinus = colinar; colloco = coloca, a plasa banii într-o afacere; coma = coamă, plete; comatus = pletos; computo = a calcula, a socoti; coqua = a coace, a fierbe; cornu = corn; cornum = coarnă; cornus = arborele de corn; cos = cute, gresie, coasă; costa = coastă; credo = a crede, a se încrede; cresco = a crește; crista = creastă; crucio = a chinui; crudelis = crud, violent; crudus = crud, necopt; crucis = cruce, răstignire pe cruce; cuculus = cuc; culmen = culme, vârful; cum = când?, în ce fel?; curatio = curătenie, îngrijire a trupului; curto = a scurta;

dator = dăător; dense = dens, des; detono = a tuna, a detuna; digitus = deget; directe = drept; do = a da; dormio = a dormi; draco = balaur; duco = a duce; dulce = plăcut, dulce; duo = doi; duro = a dura;

facere = a face; fames = foame; farina = făină; femina = femeie; fenum = fân; fera = fiară; ferrum = fier; fetura = fătut; figo = a înfige; filia = fiică; filius = fiu; filum = fir; floccus = floc de lână, smoc; floris = floare; focus = vatră, foc, flacăară; fraga = fragi; frater = frate; frico = a freca; frigo = a frige; frigus = frig; fructus = fruct, roadă; fuga = fugă; fugio = a fugi; fulguro = a fulgera; fulgur = fulger; fumo = a fumega; fumus = fum; funalis = funie; fundus = fund; funis = funie; fur = fur, hot; furca = furcă; furia = furie; fusus = fus;

gallina = găină; gelu = ger; gemo = a geme, a suspina; gena = pleoape; gener = ginere; genu = genunchi; gula = gură, gât; gusto = a gusta; gustus = gustat, gust;

hei! = hei!; herba = iarbă; heredis = herede; heri = ieri; homo = om; hospita = oaspete, gazdă; humeo = a fi umed; humilis = umil; humilitas = umilintă;

illacrimo = a lăcrima; illumino = a lumina; impingo = a împinge; impugno = a împunge, a ataca; incepto = a începe; inceptum = început; incingo = a încinge; incipio = a începe; inclinatio = înclinare; inclino = a înclina; inde = inde; inno = a înota; insula = insula; intra = înăuntrul; intro = a intra; inumbro = a umbri; ira = ira, mânie;

iracundia = iracandia, mânie; iubeo = a dori, a declara; iugo = a înjuga; iuratus = care a jurat; iuro = a jura;

lacrima = lacrimă; lacrimo = a lăcrima; lacteus = de lapte; lacus = lac; lana = lână; large = belsug, larghete; latratus = lătrat; latro = a lătra; latro = lotru; latus = latură; laudo = a lăuda; lenis = lin; liber = liber; libero = a libera; lignum = lemn; ligo = a lega; lingo = a linge; lingua = limbă; lingula = lingură; lippus = lip; locus = loc; locustă = lăcustă; longus = lung; lumen = lumina; luna = luna de pe cer; lupus = lup; lupa = lupoaică; luteus = lutos; lutum = lut;

macero = a măcina, a chinui, a tortura; maius = luna mai; malleus = mai, ciocan, topor; mamma(tâtă, sân) = mama; manica = mânecă lungă; manus = mână; mare = mare; margino = a mărgini; marginis = margine; marito = a mărita, a căsători; massa = masă, grămadă; mater = mamă; medulla = măduvă; mel = miere; mendacium = minciună; mentis = minte; mensura = măsură; menta = mentă; meritum = merit; merula = mierlă; meus = al meu; mica = mic, firimitură; milium = mei; miratio = mirare, uimire; miser = mizer, sărac, nefericit; miseria = mizerie; mola = moară; mollesco = a molesi; mollio = a înmuia; mollis = moale; mons = munte; montana = montana; morior = a muri; mors = moarte; mortuus = mort; morum = mură; mugio = a mugii; mugitus = muget; mulgeo = a mulge; mulier = femeie; multum = mult; murus = mur; murmur = murmur; murmuro = a murmura; musca = muscă; muscus = muschi; mustum = must; muto = a muta; mutus =

naris = nară; nascor = a se naste; nasus = nas; natio = natiune, neam; nato = a înota; nebula = negura; nedum = necum; nigrum = negru; ningit = ninge; noctu = în timpul nopții; nodo = a înnoda; nodus = nod; nomen = nume; nos = noi; numero = a număra; nurus = noră; nucis = nucă;

obliquus = oblic, piezis; obligo = a obliga; occido = a ucide; occupatio = ocupa;

occupo = a ocupa; octo = opt; oculus = ochi; odiosus

= odios; odor = odor, miros; oh! = oh!; oleum = oloi; olla = oală; ordo = ord, sir; os = os;

paco = pace, liniste; palea = paie; pallidus = palid;
palma = palmă; palus = par; panis = pâine; parens =
părinte, strămosi; paries = perete; partis = parte; partio =
a împărți; pasco = a paste; pascuum = păsune; passus =
pas; pastor = păstor; pacis = pace, liniste; pectus = piept;
pedica = piedică; pelagus = pelag; pellis = piele; penna =
pană; perdo = a pierde; pereo = a pieri; pila = pila; pinus
= pin; placo = plăcut; plango = a plânge; plene = plin;
plumbum = plumb; podagra = podagră; pomarium =
pomărie, livadă; pomum = pom; pono = a pune; pons =
punte; popa (cel care face jertfele) = popa; populus =
popor; porcus = porc; porta = poartă; portio = portie;
porto = a purta; pote = a putea; praeda = pradă; primus =
primul; probosus = a probozi; prosto = prost; prunum =
prună; prunus = prun; pugnus = pumn; pullus = pui;
pungo = a pune, a întepa; puteo = a puti; puteus = put;
putridus = putred;

rado = a rade; ramosus = rămușor; ramus = ramură;
rancidus = ranced; reparo = repara; repens = răpezime;
rapio = a răpi; raro = rar; rea = rea; rideo = a râde; ripa =
râpă; risus = râș; rodo = a roade; rogo = a ruga;
rosmarinus = rozmarin; ros = rouă; rota = roată; roto = a
roti; rotunde = rotund; rotundo = a rotunji; ruina = ruină;
ruinosus = ruinat; rumino = a rumega; rumpo = a rupe;
rupes = râpă; russus = roșu-închis;

saccus = sac; sagitta = săgeată; sagitto = a săgeta;
sal = sare; saline = salină; salio = a sări; salis = salcie;
salto = a dansa, a sălta; saltus = salt; saluto = a saluta;
sanguis = sânge; sarcina = sarcină, boccea; sat = sat,
destul; satur = sătul; saturo = a sătura; scio = a ști; scrofa
= scroafă; securis = secure; sedeo = a se dea; sedes =
sedă; semen = samăn; semino = a semăna; septem =
sapte; serum = zer; seu = sau; sex = șase; signum = semn;
singuli = singur; sitio = a fi înșetăt; sitis = sete; socer =
socru; socrus = soacră; somnus = somn; sono = a suna;
sonus = sunet; sorbeo = a sorbi; sorbitio = sorbitură; soror

= soră; sors = sort; sortitus = sortit; spartgo = a sparge; spatha = spată; spica = spic; spina = spin; spuma = spumă; spumousus = spumos; spurco = a spurca; spurcus = spurcat; st! = sst!; statura = statură; stela = stea; stellatus = îstelat; sterno = a asterne; stinguo = a stinge; stirpis = stirpie; sto = a sta; stomachus = stomac; stringo = a strânge; sub = sub; stupro = a stupi; subiratus = supărat; subtus = supt; sudo = a asuda; sudor = sudoare; suffero = a suferi; sufflo = a sufla; suffulcio = a sufulca; sugo = a suge; surdus = surd; susurro = a susura; susurrus = susur;

taceo = a tăcea; tacite = tăcute; tamen = taman; taurus = taur; tegula = tiglă; temeritas = temere; tempus = timp; tendo = a întinde; teneo = a tine; tergeo = a sterge; termino = a termina; testu = test; tilia = tei; timeo = a se teme; tingo = a întinge; tondeo = a tunde; tono = a tuna; tonsura = tunsoare; torqueo = a toarce; tortor = tartor; tortus = tort; totus = tot; traho = a trage; tremo = a tremura; tremor = tremurare; tres = trei; trudo = a trudi; truncus = trunchi; tu = tu; tuli = tuli; turba = a turba; turbate = turbat; turbo = a tulbura; turma = turma; turtur = turturea; tussio = a tusi; tussis = tuse; tyrannis = tiranie; tyrannus = tiran;

uber = uger; udus = ud; ulcus = ulcior, bubă; ulcero = ulcera (a fi plin de răni); ulmus = ulm; ultimus = ultim; umbra = umbră; umbro = a umbri; umbrosus = umbros; una = una, împreună; unda = undă; unde = unde?; ungo = a unge; unguis = unghie; unus = unu; urceus = urcior; uro = ură; ursă = ursă, ursoaică; ursus = urs; ursi = a urzi; urtica = urzica; ustulo = a ustura, a arde; usura = uzură; usus = uz;

vaca = vacă; vadum = vad; vae! = vai!; valles = vale; vas = vas; velo = a înveli; vena = vână; venator = vânător; venatus = vânat; vendo = a vinde; venenum = venin; venia = voie; venio = a veni; verbum = vorbă; vermis = vierme; verres = vier; vespa = viespe; vicinia = vecinătate; vicinus = vecin; video = a vedea; vidua = văduvă; vindico = a vindeca, a scăpa; vinum = vin; vipera = viperă; virga = vargă; viridis = verde; vis = vis; vita = viață; vitellus =

vitelus; vitis = vită; volo = a voi; vocis = voce; vulpes = vulpe; vultur = vultur;

Suntem din același neam cu emeșii (sumerienii)

Civilizația emeș(sumeriană) a marcat foarte puternic civilizația lumii și importanța ei, alături de civilizația egipteană este fundamentală în evoluția civilizației europene și a celei din vestul Orientului Apropiat. Emegi(limba sumeriană) a fost limbă liturgică în Mesopotamia până în secolul V î.e.n. chiar dacă structurile sociale și politice ale emesilor erau dispărute de mai bine de 1300 de ani! Pentru a arăta și cu dovezi arheologice faptul istoric de netăgăduit că emeșii/sumerienii au plecat din toriștea carpatină iar spiritualitatea noastră este păstrătoare a celei din mileniul IV î.e.n., voi pune alături câteva din aceste simboluri și mărturii materiale: pomul vieții sau al cunoașterii binelui și răului, vasul cunoașterii sau al înțelepciunii cerești, pasărea măiastră sau fenixul cum l-au botezat grecii și simbolul Fiului Omului sau al Luminii, lira, zgripturoiul, toate având pe plaiurile mioritice o vechime de peste 8000 de ani.

Rândul 1 de sus în jos, în partea din stânga avem Pomul Vieții folosit ca semn grafic în scrierea de la Turdaș și Vinča(mileniul VIII î.e.n.) apoi una din tăblițele

descoperite la Tărtăria(6250 î.e.n.) unde o capră sau un țap, stă cu picioarele din față pe ramurile Pomului Vieții sau al Cunoașterii Binelui și Răului. Poziția verticală este întocmai cea reală, atunci când caprele se ridică pentru a ajunge la frunzele unor copăcei. Urmează două fotografii ale unui obiect descoperit în Ki-en-gi/Sumer pentru același simbol, unde un țap/capră de aur stă cu picioarele din față pe vârful copacului. Dacă Pomul Vieții la Turdaș și Vinča are șapte ramuri, raportându-se la calendarul agrar-pastoral, pe tăblița de la Tărtăria cât și statueta din Ki-en-gi/Sumer copacul are nouă ramuri, arătând că obiectele făceau parte din panoplia religioasă fiindcă ei mai foloseau un calendar astronomic și astrologic cu săptămâni de câte 9 zile. Imaginea din dreapta de culoare verde închis este după un sigiliu emeș de pe la mijlocul mileniului III î.e.n. și are ca simbol tot Pomul Vieții dar cu șase ramuri în sus, la care trebuie adăugat vârful și două ramuri cu mici fructe stau atârinate în jos. El este păzit de două divinități care au fiecare în spate câte un șarpe ce stă înălțat pe vârful cozii.

Rândul II din stânga, prima fotografie prezintă Pomul Vieții așa cum a fost desenat pe un vas ce a aparținut filistenilor în secolele XIV-XII î.e.n. apoi două imagini din Egipt cu Pomul Vieții cu câteva secole mai devreme. De reținut că pe una din poze copacul are șapte ramuri, iar de cele două părți sunt desenați câte trei țapi care se urcă unul peste altul către vârf. Pe cele două laterale sunt doi pești, arătând zodia peștilor când a fost zidit neamul get, Neamul Scoborător din Zei și implicit neamul omenesc. Mai departe avem Pomul Vieții sau Mărul Roșu după unele mituri de-ale noastre, așa cum l-au văzut grecii când vânjosul Hercule a venit la furat merele de aur păzite de balaurul Ladon. Ultima imagine spre dreapta este menora așa cum au luat-o ei în secolul II-III î.e.n. de la esenii de la Qumran fiindcă până atunci aveau o menoră numai cu trei brațe cum apare pe monedele bătute de regișorii Iudeei în acele vremuri.

Rândul III, prima poză este un covor din Modova unde apare ca motiv Pomul Vieții dar într-o viziune mai

aparte. Pe trunchiul pomului apare romburi ca simbol al creației divine - cele două triunghiuri ale Maicii Pământului și Tatălui Ceresc lipite pe orizontală - are numai două ramuri, însă în vârful lor este crucea la fel și în vârful rombului. Deci nici urmă de legământ mozaic sau iudeo-satanist ci numai curat mioritic. Următorul covor - o carpetă din Oltenia - prezintă Pomul Vieții cu șapte ramuri iar pe trei dintre ele este așezată o pasăre mai mică, adică un ulieș sau șiomuleț. Pe ramura din mijloc este o pasăre mai mare care seamănă cu pasărea măiastră și cu Pasărea de Lumină sau a lui Dumu-zi din mitologie emeș(rândul 4 prima imagine). Următorul covoraș este tot o carpetă din Oltenia, unde Pomul Vieții are șapte ramuri mari și două mai mici la fel ca pe sigiliul emeș din primul rând. Dar este foarte important că rădăcinile copacului sunt înfipite în vârful unei piramide, așa cum apare în mitologia noastră piramida de lumină care se ivește la 6 august pe vârful Toaca din Ceahlău. Și aceste imagini dovedesc faptul că mitologia noastră este veche de peste 7000 de ani și nu avem nici în talpă, nici în cot cu făcăturile sataniștilor mozaici și a leprelor iudeo-cretine. Pe ultimul covor din dreapta - provenit din Basarabia secolul XIX - Pomul Vieții are șapte ramuri, dar pe cea din mijloc este și simbolul zidirii lumii(rombul), iar tulpina lui iese din Vasul Cunoașterii. În interiorul acestui vas - cu culoare mai închisă - este prezentat simbolul Fiului Luminii așa cum apare și la Vinča!

Rândul patru, este o imagine simbol cu mitul lui Dumuzi(Fiul Luminii) din teologia emeș unde în centru se înalță la cer Pasărea Măiastră sau de Lumină, cum se vede și pe covorul de mai sus, având aproape Vasul Cunoașterii sau Înțelepciunii Cerești. Alături am pus o harpă emeș și lira la care cânta Orfeu pentru a dovedi și pe această cale originea carpatină a civilizației emeș. Lângă Orfeu sunt felurite animale și arată simbolistic rolul cântărilor divine la zidirea lumii văzute, adică și a animalelor, că s-a făcut în armonie și iubire pentru viață și zidirea de început. Ultima imagine din dreapta este a plăcuței de plumb descoperită

la Romula, secolele III î.e.n. unde pe una din fețe apare Vasul Cunoașterii însoțit de fiecare parte de câte un cocoș.

Rândul cinci, este imaginea după un sigiliu emeș tot de la mijlocul mileniului III î.e.n. unde Pomul Vieții este înconjurat de Vase ale Cunoașterii ca dovadă a rostului înțelepciunii cerești în zidirea celor văzute și nevăzute. Spre dreapta este fotografie unei măști de preoteasă descoperită la Agighiol și datată pentru secolul IV-III î.e.n. La gât are un colier cu vase ale cunoașterii ca dovadă a relației speciale cu înțelepciunea cerească. Rabinii purtau la gât un colier cu 12 legământe din aur spre a arăta tuturor de unde le vin lor revelațiile ca udul Talpei Iadului. Apoi este o statueta descoperită la Cârna(secolul XV î.e.n.) plină de simboluri, unde apar două coliere ale vaselor cunoașterii, iar lângă ea este o statueta descoperită la Gobekli Tepe(mileniul XII î.e.n.) cu un personaj masculin – poate preot care are la gât tot două coliere sub forma a două linii groase frânte. La dreapta este imaginea unei preotese descoperită în Takla Makan care poartă la gât tot două coliere iar pe haine se văd patru zvastici. Pe cap duce Vasul cunoașterii asemănător cu cel descoperit la Romula.

Rândul șase, este tot o copie a unui sigiliu emeș unde se vede barca solară formată dintr-un balaur uriaș care duce două divinități iar în mijloc este un fel de taur cu cap de om, având deasupra Vasu Cunoașterii asemănător cu cel găsit la Romula pe malul Dunării în județul Teleorman. Un animal fabulos asemănător(zgripturoi) este gravat pe tezaurul descoperit la Sânnicolaul Mare realizat pe la anii 260 ai erei noastre, când regatul de vest al neamului get era condus de către Regalian. Ultima imagine din dreapta este a unor zgripturoi de pe tăblițele de plumb descoperite la Sinaia, despre care este deocamdată interzis a se vorbi în cultura românilor!

Rândul șapte, arată vechimea și originea steagului geților. Prima fotografie din stânga este un fragment de pe un ou emeș care are sculptate pe mai multe registre mitul facerii lumii cu multe figuri și un text scris în cuneiformă, unde balaurul uimește prin asemănare cu steagul

strămoșilor mei geți! A doua poză este de pe un sigiliu emeș cu cei doi balauri, apoi steagul get așa cum este pe columna lui Traian și statueta numită Glicon, descoperită la Constanța fiind datată pentru secolul II î.e.n.

Rândul opt, prima imagine este de pe un vas de lut descoperit la Vința, mileniul VIII î.e.n. unde apare simbolul Fiului Omului, ca o unire dintre Tatăl Ceresc și Maica Pământescă, trimis pe pământ pentru zidirea celor văzute și călăuzirea neamului omenesc în izbăvirea vieții de muritor și întregirea acestuia în veșnicie. Lângă ea este același simbol dar făcut pe ouă închistrite (încondeiate) din zilele noastre realizate de femeile din Bucovina, adică la o distanță în timp de X milenii, aceste fotografii vorbesc fără putință de tăgadă despre continuitatea noastră neîntreruptă pe toriștea carpatină. Dacă am fi aduși de la mama dracului așa cum mânâncă din closet cu gura plină leprele cazare și altele de prin vecini, nu puteam avea și reproduce aceste comori uluitoare de spiritualitate teozofică! Imaginea din dreapta este a unui covor din Basarabia (secolul XIX) care are ca motiv Pomul Vieții. Dacă pe cei doi Pomi ai Vieții de pe laterale au imprimate pe vasele cunoașterii două rânduri de zigzaguri, pe cel din mijloc sunt imprimate două mici mogâldete care aduc cu prima pereche de oameni zidită de Tatăl Ceresc, ducându-și existența din darurile Pomului Vieții dar și cunoașterea le vine toată din cea cerească a Ziditorului.

Chemare la neuitare – Secțiunea 3

Prestigiul extraordinar al culturii emeș/sumeriene a fost recunoscut chiar de cuceritorii akkadieni și ulterior babilonieni care au folosit această limbă în oficierea cultului religios. Traducerea limbii sumeriene s-a făcut cu ajutorul „dicționarelor” paleoakkadiene și paleobabiloniene, limbi semite și înrudite între ele, care au încercat să transpună într-o structură semită o limbă aglutinantă. Aceste limbi nu aveau sunetele „ce”, „ci” și au fost transcrise prin sunetul „še”, „și” așa cum fac cei din Muntenia când vor să-i zeflemească pe moldoveni „pi

șentru", corect „pi centru” cu „ce” moale; vocalele ă, î au fost transcrise prin a, i.

Vocala „o” din emegi, a fost transcrisă totdeauna în vocabularele semite în „u”. Limba română veche surprinde trecerea vocalei u în o ca în cazurile dubă(dub: a bate cu putere , a lovi, a pune + a: braț, forță putere) dobă, tobă sau durni(dur: locuință + ni: gazdă, persoană, a se învârti, a se răsuca) dorni, dormi. De reținut că și în prezent arabii(urmașii semiților) care au studiat în România pronunță consoana p ca b(bobor - popor), ă ca a(masea-măsea), î ca i (când-chind). Limba emegi nu avea consoanele f, v, j, t sau nu au reușit semiții să le redea în dicționarele lor. Consoana „b” de multe ori devine „p” și invers, fenomen întâlnit și pentru „d” înlocuit cu „t”, „g” înlocuit cu „c”, „z” înlocuit cu „s” sau „ș”. Fenomenul este asemănător dacă s-ar încerca transcrierea limbii chineze cu alfabet latin.

Scrierea sumeriană este în cele mai multe cazuri monosilabică(aglutinantă), puține cuvinte sunt compuse din două sau mai multe silabe. În limba română prin unirea a două sau mai multe monosilabe a limbii vorbite în mileniul VIII - III î.e.n. au rezultat cuvinte noi dar cu sensuri apropiate sau identice monosilabelor inițiale. Un cuvânt(fonem) se putea citi în mai multe feluri, („sug” se poate citi: ciug, ciuc, ciog, cioc, sog, soc) sau se scria în mai multe feluri dar avea același sens(sopârca: a linguși, a umbla cu șmecherii, se poate scrie „su+par+ca”, „sub + ir + ca” sau „su + bir + ca”). Emesii aveau obiceiul să nu mai scrie ultima(sau ultimele două) literă așa cum fac oșenii în vorbirea lor curentă.

În partea stângă a lexiconului se găsește cuvântul din limba română iar după semnul (=) urmează cuvântul emeș cu sensurile aferente. În paranteza rotundă am pus sunetul care nu a fost scris în textele emeș. În paranteza pătrată am pus cuvântul din limba engleză cu explicația aferentă. Unde am considerat că traducerea semită a modificat sunetul original am trecut termenul propus de mine și ulterior termenul cunoscut de sumerologi. Cuvintele emegi

au mai multe înțelesuri ajungând să treacă de 250 pentru expresia „me” și același sens poate fi explicat cu mai multe expresii(putere = a, su, usu). Sunt convins că sensul multor cuvinte a fost influențat de traduceri succesive(emeği; akkadiană, babiloniană, germană, engleză, română) și consider o mare datorie a statului român să dispună măsuri care să ducă la o implicare majoră a persoanelor interesate din România în descifrarea tăblițelor de lut care poartă scrierea emegi. Precizez că s-au descoperit până în prezent cca. 100000 tăblițe de lut cu scriere emegi dar nici jumătate nu au fost descifrate iar pentru scrierea veche pictografică dificultățile sunt și mai mari, termenii fiind foarte greu înțeleși. Consider această greutate explicabilă pentru un străin de această limbă dar nu și pentru cel care stăpânește foarte bine limba română veche și are o minte isteată, liberă de orice dogme preconceptionale privind originea neamului și limbii noastre.

Neamul emeș(sumerienii) când au plecat din ținutul actual al României nu au lăsat în urmă o imensă pustietate. Au mai rămas destule comunități care să-și continue existența milenară. În regiunea Oaș(Us) din nordul României există o comunitate rurală de indivizi ce-și spun cu mândrie nemes. Ei nu se amestecă prin căsătorie cu ceilalți săteni, se consideră că aparțin de vechi familii boierești, de neam mare, sunt oameni de încredere, sunt foarte chibzuiți în acțiunile îndeplinite și sunt foarte demni. Mai există termenii a nemeși cu sensul: a boieri, face pe cineva boier, a înnobila; nemeșie: rang social, clasa nemeșilor; nemeșug: nemeșie, calitatea de nemeș, totalitatea lor. Chiar dacă timpul ne-a despărțit de peste 5000 de ani, noi românii mai păstrăm vechile tradiții și obiceiuri.

Cuvântul hora are sensul de a dansa în cerc iar în eme-gi cuvântul hura are sensul de neam, vită, a conduce, a învăța, a se opri. Chindie este denumirea unui dans iar la emesi ki-e-ne-di are sensul de a dansa, a bucura pământul. De Anul Nou în Moldova se umblă pe la casele oamenilor

cu dansul căluțului care începe cu expresia „hop zurzur” iar emesii au ambele cuvinte hup: acrobat, a sălta, a sări și zur-zur: a se zgudui, a se clătina.

Ținutul locuit de emeși se numea Ki-en-gi. În limba română avem cuvântul chingi (cu primul i pronunțat mai lung) cu sensul de bucată de lemn lungă și îngustă care se fixează pe un alt lemn cu rolul de a-l întări, folosită în special la schelele din construcții, fâșii de pânză sau piele din hamul cailor, prinsă de hloabe și folosită pentru protecția abdomenului la cai, fâșie de pânză sau piele folosită pentru fixarea șei, cingătoare de pânză groasă folosită pentru protecția abdomenului la femeile însărcinate sau la oamenii care fac efort fizic deosebit. Toate sensurile se pot reduce la următoarele: a apăra, a proteja, a susține, a ocroti. Mai există expresiile: „a tine în chingi” - a constrânge, a controla, „a lăsa din chingi” - a lăsa liber, „a-l tine chingile” - a fi sau a se simți în putere, a fi în stare = Ki-en-gi: teritoriul pe care mai târziu semiții l-au numit Sumer, era apărat natural la est și vest de fluviile Tigru și Eufrat, la sud de mare iar în nord au construit mai multe ziduri de apărare. Limba engleză păstrează aceste sensuri prin cuvântul king.

Sângi: element care a stat la baza constituirii clanurilor și a ginților având un strămoș comun = sang-gi: persoană care aparține prin naștere aceluiași grup, a-și avea originea, a se trage din, a fi uniți, cel mai de seamă, prima categorie, prima clasă socială. Sang-gi își spuneau emeșii și termenul a fost tradus eronat după descifrarea tăblițelor de lut prin „capete negre”, corect ar fi neam ales, neam civilizator sau neam nobil. Limba care o vorbeau se numea eme-gi cu sensul de limbă a neamului conducător, limbă aleasă sau oficială. Ei își numeau țara Ki-en-gi cu sensul de ținutul neamului înțelept sau a demnitarilor de sânge nobil. Un alt termen folosit pentru poporul emeș este sang-gig tradus gresit tot prin „capete negre”. Termenul gig are sensul de trist, slab, negru, sumbru, pagubă, boală, dar și frumos, civilizator. El este păstrat în limba română cu sensul de val de pânză. Intr-

adevăr emeșii de cele mai multe ori purtau pe umăr o pânză care era înfășurată pe trup, ceea ce-i făcea să se deosebească de semiți care umblau cu bustul gol. Tot noi păstrăm termenii: gigat(gig: tristețe, suferință + at: schelet, slab) cu sensul de slab, subțire și gigăt(gig: bucurie, mândrie + at: tată, chiot, a striga, a cânta) cu sensul de vioi, mândru, demn iar pe tăblițele geților am găsit cuvântul gig cu sensul de frumos, chipeș, mândru, nobil. Irlandezii au cuvântul giogadh cu sensul de a scoate strigăte ascuțite, a chiui. Este o certitudine că gig trebuie tradus și prin mândrie, demnitate, civilizator, nobil, adică poporul mândru, poporul ales sau civilizator. Prin repetare, cuvântul gi a ajuns gig(gi: om tânăr + gi: nobil mândru, civilizator, aparține prin naștere grupului) și poate avea în eme-gi sensul de neam ales, popor civilizator, popor nobil. Limba română mai are cuvântul gigia cu sensul de tânăr frumos și plin de farmec, drăgut, vesel(gi: tânăr + gi: nobil mândru + a: odraslă, urmaș) care vine în sprijinul ideii arătate mai sus. În limba irlandeză există cuvintele gig, gige și giga cu sensul de chicoteală, ciripeală, a încuraja, a se hătjoni, a radia, a străluci de bucurie, a batjocori, a lua peste picior, a sfida și care păstrează ambele sensuri din limba română pentru gigat ceea ce confirmă o traducere incompletă a cuvântului gig din eme-gi. Tot în irlandeză mai sunt cuvintele gigea și gigi cu sensul de chicoteală, veselie, distracție identic cu gigia al nostru. Limba română veche mai are cuvântul gigă ce este un dans englezesc(jig) dar și irlandez executat cu vioiciune și veselie, melodia după care se execută acest dans. Un popor plin de veselie și vioiciune așa cum erau emeșii nu putea fi negru în suflet sau la minte așa cum sunt leprele care încearcă de vreo 150 de ani să-i facă pe emeși de neam semit și strămoși ai buricaților lumii. Dacă ei nu aparțineau rasei semite iar statuile îi prezintă cu părul subțire, pieptănat cu cărare pe mijloc și legat în coadă la spate(cum poartă părul și în prezent călugării români sau cum purtau moșii) consider că este o greșeală traducerea „capete negre” și trebuie înlocuită prin poporul ales, poporul civilizator. În raport cu

vecinii semiți, ei erau cu adevărat un popor civilizator. Este inadmisibil ca limba unui popor să fie aleasă, a nobililor, a conducătorilor iar poporul să se numească „capete negre” de parcă iar fi potopit râia sau lepra pe toți. Trebuie să arăt că termenul gi poate fi tradus și prin a strânge părul, codite de păr. Deși au dispărut ca stat în secolul XVIII î.e.n., învingătorii lor semiții, le-au cultivat limba și religia până în secolul VI î.e.n. dovedind imensul prestigiu de care se bucura cultura emeș. Iudeii, în captivitatea din Babilon –poveste inexistentă istoric ci numai în revelațiile lor – când și-au prelucrat propriile mituri și legende au preluat din „cultura caldeeană” miturile iudaismului inclusiv mitul „poporului ales” pe care l-au folosit cu foarte mare abilitate în epoca modernă. În sudul Irakului există în prezent un grup etnic ce își spune emeci, fiind majoritari dar fără drepturi politice. În urmă cu 4500 pe același teritoriu a locuit neamul emeș(se poate citi și emeci) – o ramură a strămoșilor noștri carpatici – care vorbea o limbă numită eme-gi.

Să repet emes, eme-gi, emeci. Fantastic! Emesii au traversat istoria și ne sunt contemporani! Dar istoria le-a făcut o mare nedreptate prin Jules Oppert în anul 1855 când a botezat acest popor necunoscut cu numele de „sumerieni” dintr-o interpretare eronată a termenului de Sumer folosit de akkadieni pentru teritoriul dintre Tigru Euftrat și Golful Persic. Poporul care locuia acest teritoriu se numea emeș sau sang-ngi iar țara lor se numea Ki-en-gi, termenul de Sumer fiind specific culturilor semite care au preluat cultura emeș. Nimeni nu s-a gândit că muncitorii care participau la săpăturile arheologilor erau urmașii celor care au creat acea cultură fabuloasă a emeșilor(sumerienii), și care fără să știe participau la descoperirea propriului trecut! În Consiliu de Administrare al Irakului din anul 2004 exista un reprezentant cu numele de Bara-lulu. Numele este fără discuție emeș și poate fi interpretat prin conducătorul neamului străbun. Canalul Um Kasr este tot o denumire emes(um + kas +ri) cu sensul de râul care curge dirijat. Dacă dispărea poporul care a

creat aceste structuri fonetice, astăzi nu le mai auzim. Trebuie cercetat acest domeniu pentru a aduce adevărul la lumină.

Sângi: figurativ cu sensul de suflet, fire, fel, caracter, conștiință, mentalitate ca în expresia „sânge rău” care semnifică om parșiv, suflet rău, suflet parșiv, caracter pervers. Se mai folosește și înjurătura „sângili mă-ti” cu sensul de blestemat să fie neamul care te-a zămislit și te-a format ca om = sang-gi: suflet rău, persoană închisă în sine, familie blestemată, reputație proastă, individ periculos. Trebuie arătat că în limba quechua(limba folosită de incași) sango semnifică suflet.

Arhaisme si regionalisme din limba română care se găsesc în emegi în formă identică sau foarte apropiată:

abur: evaporarea apei prin fierbere sau datorită temperaturii ridicate = ab-ur: vase pentru fiert.

aburi: a supune unei atmosfere încărcate cu abur un aliment uscat pentru a-si recăpăta frăgezimea, a crește umiditatea într-un spațiu închis pentru realizarea unei băi de abur = a-buru: a deschide aripile, a se înălța a ieși, a se desfășura.

aceră: a avea nădejde la, a aștepta să, a tinde spre, = aceră,a-se-ra: lamentație, a invoca ceva, a se plânge.

achita: cu sens figurativ de a ucide = a-chi-ta: a distruge, a zdrobi.

aciua: a așeza, a pune în ordine, a pune la locul lor = aciue,a-su-e: a atinge, a așeza, a pune în ordine, a arunca, a face.

acusica: expresie ce arată că o acțiune se va desfășura imediat = acusica,a-gu-zi-ga: imediat, devreme, dimineața.

adapa: a duce animalele să bea apă, a da apă vitelor = adapa: primul om în mitologia emes, ieșit din marea primordială.

adă: acțiunea prin care unei persoane i se cere să transporte sau să miște ceva = a-da: a trimite, a duce

afară, a tipa.

aduc: a duce, a căra = a-duc,a-dug: a iriga, a îndeplini, a căra cu ulciorul.

aldui: a binecuvânta = al-du(i): a insista, a dori, a cere, a da un sfat, bucurie.

alean: dor, întristare, suferință = al-la-an: stejar, unul din arborii folosiți de români la ceremoniile de înmormântare.

amaru: stare de spirit care exprimă disperare, neputință, decădere psihică, nenorocire de proporții abătută peste o persoană, grijă profundă purtată mereu în suflet, distrugere, jale, chin fizic sau psihic = a-ma-ru: inundație, catastrofă datorată unor revărsări de apă, prost, necopt la minte.

amus: groapă sau puțină cu apă si var pentru argăsit piele, argăseală = amas: stână, târlă de vite, adăpost provizoriu.

angara: obligații numeroase, treburi de rezolvat = a-nga-la: sac din piele pentru făină, a transporta provizii de făină.

antal: butoi mare de stejar, poloboace, măsură de capacitate de 50 vedre = an-ta: înalt, mult, până la, deosebit de mare.

apa: elementul vital al vieții, lichidul care ocupă 70% din suprafața pământului si este principala componentă a corpului omenesc = a-pa: țeavă făcută din argilă prin care trecea apa sau berea consumată la diferite evenimente inclusiv funerare, apa care curge.ara: începerea muncilor agricole odată cu afânarea pământului prin distrugerea crustei tari de la suprafață si îndepărtarea buruienilor. În comunitățile agrare această acțiune constituia o sărbătoare deosebită la care participau toti membrii. Se alegea cel mai bun gospodar din comunitate si el avea cinstea să iasă primul la arat. Sărbătoarea avea si un profund caracter religios pentru că simboliza împreunarea cerului cu pământul si renașterea unui nou ciclu al vieții. Însămânțarea brazdei avea rolul unei fecundări magice pe care omul o intermedia între cer si pământ si asigura

continuarea vieții. Acest obicei se mai păstrează în forma lui arhaică în Maramureș prin obiceiul tânjalei = a-ra: a pune sământă, a face praf, a distruge, a însământa, a străluci, a radia, simpatic, clar, neted, a lăuda.

arde: purificare prin foc, jertfirea unor ofrande pe altar prin ardere = ar-de: a lăuda, a străluci, a arde cu flacăra, drag.

arzu: termen vechi cu sensul de jalbă, plângere, rugămintă scrisă pentru rezolvarea unei situații nefavorabile = a-ra-zu: petiție, persoană care se roagă, rugămintă, ritual, a informa pe cineva.

asu: bun, cel mai priceput, înțelept = asu: doctor, înțelept.

asud: a transpira datorită unui efort susținut, expunerea corpului la temperaturi ridicate care generează transpirație = a-sud: a mișca cu energie și prin repetare, amiază, odihna de amiază, a sorbi, a lua, a pune.

ased: a pune într-o anumită poziție un obiect sau o persoană, a se așeza = a-sed: apă răcoroasă, apă rece, apă liniștită.

atac: acțiune violentă, reprimare, pregătirea unei asemenea acțiuni prin unire sau aliere = a-tah, a-dah: aliere, unire, ajutor, acțiune în forță, rezistent.

azil: loc de refugiu pentru bătrânii fără adăpost, a oferi unui străin necăjit un adăpost = azil: bucurie, fericire, mulțumire.

ba: negare, refuz, împotrivire = ba: a provoca, a învrăjbi, a dezbină, a prezice, arogantă, trufie, a desfășura.

bal: balot de marfă = bal: a transfera, a preda, a ceda, a rezolva, scadentă.

bala: monstru, fiară = bala: ostilitate, a răsturna, dușman, a distruge, raită, a se întoarce, a dezlănțui un atac.

ban: echivalent convențional în relațiile de schimb de mărfuri sau servicii, subdiviziune a leului, „banul este ochiul dracului” = ba-an: suport, sprijin, a susține, fioros, impetuos, pătimaș.

bandă: fâșie, bandaj, a lega = banda: a sprijini, a susține, a lega, a uni.

bară: mocirlă, baltă, smârc = bara: a inunda, a umple cu vârf, a se revărsa, a se răspândi, a dispărea deasupra, a fi întins.

barac: câine flocos si cu mustăți mari = barac, barag: viziună, a cuibări, haită.

baragă: lup în fruntea unei haite care prin urlete dă semnalul de atac asupra prăzii si o hăituiește pentru a o împrăștia, taurul din fruntea cirezii care poartă clopotul pentru a-și anunța prezenta, om sau copil cu gură mare = barag: a împrăștia, a răspândi, a întinde, conducător, adunare, cuib, viziună, droaie.

barbarie: acțiune violentă a unor persoane împotriva altor persoane si care are ca scop distrugerea unor construcții, a unor produse, a unor culturi si livezi sau masacrarea oamenilor si animalelor prin foc si sabie = barbar-ra: flacără, vâpaie, a se dezlănțui, a face târăboi repetat, a aduce mereu nenorocire.

bă: formă de adresare către o persoană = ba: persoană în viață.

bălăcăi: a se bălăci, a lovi apa cu palmele = bal-aca: a turna, a cădea în torente, a se revărsa, a se roti, a se învârti.

bănicior: baniță, unitate de măsură de 10 litri = băncior, bansur: recipient, a împărți, măsură de capacitate de 10 litri.

bătătură: suprafața de teren a curții împrejmuită cu gard pentru a tine închise păsările si animalele mici, degradarea pielii prin desprindere si formarea unor bășici dureroase sau întărirea foarte puternică a pielii care provoacă dureri persistente = ba-ta-tur: acestea sunt mici, scurte, de mică întindere.

bir: impozit principal perceput în statele feudale române de la țărani si meșteșugari, care de multe ori era luat prin violentă si cazne de tot felul = bir: a împărți, a împrăștia, a da peste cap, a pedepsi, a se răzbuna pe, a agita, a omorî.

bâz: sunetul scos de insecte sau de albine la urdiniș, vorbitul în șoaptă = biz: a ciripi, a bâzâi, a zumzâi, a murmura, a șopti.

bâr: interjecție cu care oile sunt îndemnate la drum sau să facă alte mișcări cerute de cioban = bir: echipa care mână oile.

bâra: a bodogăni, a cicăli pe cineva, a enerva, a se certa = bi-ra: amestecat, năucit, a amesteca, a zăpăci, a aiuri.

bolund: persoană cu tulburări psihice de comportament, persoană care are ieșiri necontrolate ce demonstrează labilitate psihică, persoană care trebuie supravegheată și protejată = bulung: nevinovat, a hrăni, a ocroti copilul.

borî: a vomita = boru, buru: a vomita.

bou: taur castrat folosit ca animal de tracțiune = bou, bu(u): a rage, a mugii, a transporta, a îndemna, a trage, a duce.

bu: a buhăi, a lînge = bu: a pune pe cineva să urle sau să plîngă.

buhu: o stare de spirit ce arată nesiguranță, ca în expresia „i-a mers buhu” = bu-uh: a tremura, a se teme, a-și fi frică.

bui: a da năvală, a se repezi la = bu(i): a se repezi la, a da năvală, a alerga împrejur, a alunga cu forța, a fugi, a captura.

buli: a păți ceva neplăcut = bul(i): nenorocire, lovitură, a bate, a fugi, a da năvală, a blestema, a provoca.

buluc: năvală mare, grămadă, droaie, totu deodată, gloată, în masă, cu grămadă, unul peste altul, deodată, îmbulzeală, iute, repede = buluc, bulug: a se năpusti, a da buzna, a da junghiuri, a trage, a izbi, a fi nervos, a grăbi, vânjos, musculos.

bura: a ploua mărunț și des = bu-ra: a uda repede, a stropi.

bure: vas de lemn pentru băut apă, scafă, băț cu care se măsoară laptele în șistar = bur(e): castron de lut ars, vas, a mânca.

but: coapsa unui animal rumegător, bucată mare de carne = but: sold, călătorie, copac cu umbra groasă.

cac: a se ușura, excremente = cac: curbă, a se îndoi, a se așeza, dop, genunchi.

cadă: butoi mare cu un singur fund, de formă conică ce se folosește numai în poziție verticală pentru borhot de fructe sau zdrobirea strugurilor pentru vin = cada, gada: a avea, a fi plin, a duce, a purta, a transporta, așeza, încărcătură.

cade: a se cuveni, a merita, a potrivi = cad(e): a se alipi, a strânge, a prinde.

caduc: gol, acțiune ratată = ca-duc, ca-dug: măsurarea sau socotirea mărfii pentru calculul profitului sau impozitare.

cal: animal domesticit de om în diferite zone ale lumii si folosit pentru călărie si transport, se folosea mai mult la parade si la călărie = cal: puternic, viguros, iute la fugă, animal călărit de om, a încăleca.

cala: partea de jos a unui vapor unde se depozitează mărfurile = cala: groapă pentru provizii prevăzută cu acoperiș si ușă de intrare, pivniță pentru cereale.

cale: drum, potecă, soluție într-o dispută verbală, fel de a acționa = cala: a se îndrepta spre, tare, rapid, a evalua, a socoti.

calga: locțiitor, urmaș = calga, galga: sfat, consultație, respect, a tine seama de.

calici: a nenoroci, a aduce suferințe fizice, a lovi = ca-li-ci, ca-li-gi: a înconjura, a asedia, a zăvorî afară, a trage cu putere.

calie: ființă închipuită, invocată de copii când se scaldă în râu pentru a rezista ca ea la frig = ca-li-e: strigăt puternic, bucurie mare, a chema, a ruga, a fi încântat.

cana: cep, slăvină, pipă, orificiu făcut într-un butoi si prevăzut cu un dispozitiv care reglează debitul vinului si trebuie mânuit cu mare atenție = cana: îngrijorare, neliniște, a fi agitat.

canoni: a umili, a chinui, a disprețui, a căzni, a munci

din greu = canone,ca-nun-e: strigăt de disperare, urlet, răcnet.

capan: om în slujbă mare, om cu influență = capa,gaba: trufie, a fi de partea cuiva, coșul pieptului, suflet, inimă.

car: unitate de măsură utilizată în Moldova în evul mediu când se expediau pentru export produse agricole (peste, grâu, secară) avea cca 900 kg. = car: unitate de măsură egală cu 909 litri, cât se aprecia că se poate transporta în condiții normale cu un car cu patru roti tras de boi.

cara: a transporta, a duce, a primi, a trimite, a da, a mâna, a călători în afară, a face = car: chei, port, a primi, a trimite, a da, a mâna, a călători în afară, a face, a transporta, a scoate la pășunat, a jefui, a scăpa, a ieși, a evada, [carat: cărat].

carar: hotărâre, rezoluție = caras,garas: decizie, hotărâre, oracol, conducere.

cară: : peste mic si foarte vioi din apele stătătoare, zvârlugă = cara: a captura, a prinde, a se zvârcoli, îndigui, apă.

casa: adăpostul omului = cas(a): cătun, zestre, cartier nou al unui oraș, casă de afaceri.

casto: bine, potrivit, atrăgător, potrivit la gust = casto,casdu: băutură dulce.

cata: acțiune prin care se caută, se cercetează sau se pregătește ceva = ca-ta: a prinde, a lua, a apuca, a face.

cei: a cere = cei,se(i): a se înfierbânta, ardoare, zel, a se uita la.

celar: odăiță, căsuță, bucătărie, cămară, ascunzătoare = cela,se-la: a căra grâul la hambar, a duce grâul, a vântura grâul.

celui: a ademeni, a amăgi, a înșela = celu(i),se-lu(i): plantă cu miros plăcut, coriandru, porție de mâncare, miros.

celula: loc de detenție sau de execuție = cilula,ci-lul-la: loc pentru execuții.

cer: universul de deasupra noastră = cer, ser: a

străluci, a radia, a lumina.

cercală: unealtă de pescuit în formă de sac, crâsnic de mână = cercal,se-er-ngal: a fi puternic, a fi priceput, a prinde.

cercu: figură geometrică ce definește rotunjimea perfectă, formă de dans prin învârtire în cerc, formă de păstrare a legumelor sau fructelor uscate prin înșiruirea pe o sfoară și legarea capetelor = cercu,se-er-gu: o sfoară lungă plină cu fructe uscate și capetele legate între ele.

certa: a cere socoteală, a ataca, a fi violent, a porni război = certa:ser-da: atac, agresiune, crimă, blam, acțiune punitivă.

ceu: oală pentru mâncare = ceu,su: mână, braț, a așeza, a pune, a înmâna, a împărți, a împrăstia pe jos, popas, a fi egal cu.

cier: semn, creștătură, răboj = cier,se-er: a fi obligat, a trebui, a fixa, scandal.

cil: animale cu părul gri, culoare în trei peri = cil,gil: întunecat, a se murdări.

cilibiu: elegant, frumos, frunțaș, nobil = cilib: stea, soartă, noroc, șansă.

cilic: mărgelile lucitoare = cili: cununa miresei, a lega, a dansa, dansator.

cin: clan, neam, organizație = cin,gin: a dovedi o proprietate de către cineva, a întări, credincios, a confirma, de nădejde.

cioacă: cârlig care ține un obiect legat de altul, scoabă, cârlionț = cioaca,su-aca: a face captivi, a înșfăca, a face prizonieri.

ciob: parte dintr-un vas de lut care a fost trântit la pământ și spart = ciob,sub: a arunca afară, a azvârli, a trânti la pământ.

cioban: vas de lemn pentru băut apă, scafă, bure, băț cu care se măsoară laptele în șiștar = ceban,se-ba-an: o măsură pentru peste sau pentru alte alimente.

ciochină: cârlig purtat la brâu de oamenii de la munte și folosit la diferite activități = ciochin,su-chin: seceră.

cioci: a se chercheli, a se îmbăta = cioci,sus: a da peste cap, a merge în patru labe, a împrăştia pe jos, a deveni trist.

ciocoroi: cârlig de fier cu coadă de lemn cu care se agată lemnele plutelor = ciocor,sucur: suliță, a străpunge cu lancea.

ciolă: minciună = ciola,su-la: leneș, a lăsa buza în jos, a înfrunța, obraznic, rău.

ciop: trunchi de copac, arbore doborât = ciop,sub: a trânti la pământ un arbore, a transporta, a scoate, a tăia.

cior: fior, frică = cior,sur: a trece ca fulgerul, a izbi, a izbucni, sălbăticie, violentă, cruzime, înverșunat, a fi înfuriat.

cir: fir, ață subțire, puțin = cir,sir: a lega, a fixa, a întări, a fi obligat, a decide.

cita: semn făcut de oameni la măsurarea unui loc = cita,sita: măsură, număr, a socoti, a face schimb cu voce tare.

citi: a se concentra în efortul de citire, a descifra sensul unui mesaj = citi,gidi: a se întrista, a se încrunta, eclipsă.

ciubăr: vas de lemn cu două toarte de cărat apă, lapte, struguri = ciubar,su-bar: a scăpa de, a trage, descoperit, deschis.

ciuc: târnăcop, cioacă = ciuc,sug: a separa, a repartiza, a delimita un teren.

ciuci: a se așeza pe vine, a se ciuci, a se stârci, a se ghemui = ciuci,su-gi: bătrân, gârbov, aplecat, vechi, îndoit de spate.

ciuciu: jgheabul de la fântână pe care curge apa, jgheabul teascului de vie = ciuciu,susur: grătar pentru cuptor prin care curge cenușa sau grătar pentru fript carne prin care se scurge zeama.

ciud: minune, uimire, fermecare = ciud,sud: cruce, a ruga, a implora, a uimi.

ciudă: stare de nemulțumire, de revoltă = ciuda,su-da: a înarma din vreme, braț și antebraț, ca unitate de măsură - cotul.

ciuha: momâie, sperietoare acoperită cu zdrențe = ciuha,su-ha: tâlhar.

ciula: a disprețui, în bătaie de joc, nimic = ciula,su-la: leneș, trândav, paralizat.

ciunga: persoană fără o mână = ciunga,su-nga: mâna mea.

ciupă: apă caldută în care fac baie copiii mici, vasul de lemn în care fac aceștia baie = ciupa,su-ba: a dezbrăca, a dezlega, gol, neîngrijit, a arunca.

ciupeli: a jumuli o pasăre, a smulge părul de pe porc, a șterpeli = ciupela,su-pe-el-la: a mânji, a fi corupt, a fi necinstit.

ciura: a cerne cu ciurul, a mișca cu mâna pentru a trece prin ciur, a mărunți cu ajutorul ciurului = ciura,su-ur-ra: mărunțire, măcinare, răzuire făcută cu mâna.

ciurdă: turmă, cârd, ciopor, adunătură = ciurdu,sur-du: paznic.

ciuruc: lucru fără valoare, om care nu-i bun de nicio treabă, vrednic de dispreț, lucruri mici = ciuruc,surug: cos mic.

cius: cârcă, spate = cius.sus: a răsturna, a merge pe jos, a îmbrăca, a căra.

ciutac: prost, stângaci, nătăfleată = ciutac,su-dag: a hoinări în jur, a umbla.

ciutuc: coadă de mătură folosită si pentru descântat = ciutuc,sutug: colibă unde se fac ritualuri pentru purificare.

cizi: o pasăre de baltă, scatiu = cizi,gi-zi: o specie de trestie.

chelar: cămară în dosul casei țărănești sub care se află pivnița = chi-la: pivniță de cereale, siloz, a potrivi, a cântări.

cheri: a muri, a pieri, a îngropa = chi-ri: a scurma pământul, a executa, a închide gura cuiva, a vătăma, a strânge.

cheritu: om slab si neputincios, om mort = chiritu, chiri-du: a doborî, a răpune, a pune jos, a se stinge, a înțepeni.

chersă: livadă, zarzără = chiri-za: livadă, fructe, belșug, proprietate, plăcere.

chezap: care arde, care distruge = chi-zah: loc sacru unde se ard jertfele.

chezasu: persoană care garantează moral cu averea sa pentru o datorie făcută de altul, zălog, ostatic = chiza-su: a aduce omagii de departe, a transmite respect.

chicior: picior = chicior,chi-sur: a lăsa urme, groapă, cavitate în pământ.

chidă: negura de pe munți, buștină, chiciură, promoroacă, ciorchine = chi-de: a îngropa, a cufunda, a acoperi, a aduce.

chil: țeavă de răcit la alambic, dispozitiv de scurgere = chi-la: a observa, a fi atent la, a potrivi, a îndrepta, a lua în seamă. [keel: a răsturna, partea unui nave care stă în apă, a arunca pe spate].

chila: veche unitate de măsură pentru cereale, în Muntenia era egală cu 680 litri iar în Moldova era egală cu 430 litri = chi-la: a cântări cereale, a compara, a trage la cântar, pivniță de cereale, depozit, a potrivi, a îndrepta.

chili: a trage la măsea, a bea zdravăn, a umbla în patru labe din cauza băuturii, om beat = chili: a se murdări până sus, a încurca, a distruge, a se culca, a se întinde de-a curmezișul, a merge de-a curmezișul.

chingă: bucată de lemn lungă si îngustă care se fixează pe un lemn cu rolul de a-l întări, folosită în special la schelele din construcții = ching-nga: a construi, a clădi, a înălța, a face, a da în primire.

chinui: a necăji, a supăra, a umili, a tortura, a depune un efort fizic foarte mare, a merge greu, a desfășura o muncă grea = chin-ni: ordin, poruncă, a pune la treabă, a pune la grea încercare, muncă istovitoare, a se crispa, a înainta cu greu, a împinge ceva greu, a supăra puternic, a căuta, a cerceta, a alunga.

chiot: a chiui, a striga, a țâpuri, a hori = chiot,chi-ud: a primi o răsplată, a da o recompensă, ținut pustiu.

chip: imagine, statuie, fată, înfățișare = chip,chib: cel care știe să le dea chip, cel care știe să meșterească

obiecte din aur.

chirăi: a plânge, a striga, a se văicări, a se jeli, a geme = chiri: rugămintе fierbinte, implorare, a se uita spre.

chisa: a sfărâma boabe sau semințe, a nivela un teren plin de bolovani rămași după arat, a sparge pietre mari pentru a forma un prag cu ele = chi-sa: musculatură, putere fizică, forță, postament.

chisal: om care părăsește greu curtea pentru muncă, om leneș = chisal: stăpânul ogrăzii, curte sau ogradă.

chisâm: obligație în bani si în natură dată de țăranul clăcaș proprietarului, în locul zilelor de muncă la care era obligat = chisim: a băga în grajd, a băga în țarc.

chisai: pământ gras, cleios, cu care se lipesc casele, lut = chisa(i): pământ uscat, a se întinde, a face bine, a mulțumi.

chisă: motiv ascuns = chisa: a ascunde, a înveli, a acoperi, a înhăța.

chiser: cerc de nuiete pus între leucă si căpățâna osiei pentru evitarea roaderii lor, îngrăditură de nuiete care protejează = chi-ser: gard, zaplaz, ocol, a se apăra, îngrăditură, țarc, limită.

chită: grijă, dorință imperioasă, gând rău, ciudă, necaz = chi-ta: pământ, jos, inferior, a umili, a degrada, a batjocori.

chitus: ascuns, pitit, tupilat = chi-tus: loc, a pune, loc ascuns, a așeza.

chiud: fire dușmănoasă = chi-ud: ținut pustiu, loc ostil si plin de primejdii.

chiuz: curea, verigă pentru legatul hadaragului(bățul gros și mobil) cu bătătorul(dârja)u) îmblăciului cu care se bătea grâul, fasolea si mazărea pe tarla = chiuz, chius: pământ pregătit din timp, pământ nivelat.

cocon: odraslă de domnitor sau boier, copil mic = cocon,cucu(n): nobil, plăcut, grăsuț, drag, a crește, a socoti, a întemeia.

codi: a fi timid, a fi cu băgare de seamă = codi,cud(i): a se preface că nu cunoaște, a înceta, a separa de, a înjura.

codru: bucată de pâine, hartam = codru,cuduru: borne mici din piatră, de forma unui peste care delimitau proprietățile.

colbu: praf, nori de praf, a răscoli pământul până iese praf, brățară, inel din nuielușă de salcie = colbu,gul-bu: a smulge, a distruge, a răscoli, crâng, nuiiele, un fel de pădurice, a dezrădăcina.

coli: oameni care nu fac nimic, leneși = coli,cu-li: vas din argilă pentru bere, prieten, partizan, susținător, a chefui.

consânge: rudă din partea tatălui = consange,cun-sang(e): a face parte din, a pune bazele unei familii.

copcas: persoană care pescuiește la copcă, animale care sar când fug = copcas,gub-cas: herghelie de cai, alergare nebună.

coraca: angină, boală ce necesită supraveghere = coraca,cur-aca: a supraveghea, a fi atent la, a privi, a observa.

corăi: a croncăni, a chiorăi, a ghiorăi, a ghiorțai = corai,gu-ra(i): a croncăni, a scoate sunete, stare de nemulțumire.

cordi: a întreține relații sexuale extraconjugale, a viola = cordi,cur-di: a spune vorbe dușmănoase, a pregăti ceva rău.

coroi: hot de codru, tâlhar = coroi,curu(i): a spiona, a sta de pândă, a descoperi, a urmări, a se feri, pază, a fi atent.

corzi: figurativ, a urmări destinul cuiva = corzi,cur-zi: soartă, ursită.

cos: obiect confectionat din nuiiele, trestie, papură sau piele cu care se cară sau se păstrează diferite produse = cos,cus: burduf, a ascunde, a se mări, a acoperi cu piele, dulce, plăcut, a îngrășa, a se mări, grăsime, untură, miere.

cosi: bătaie puternică, a aduce mare suferință = cosi,cus(i): devastare, distrugere, a smuci, a tulbura, piele, bici din piele.

cotac: pâlc de pădure = cotac,gu-tag: lizieră, a rupe, a pătrunde în, a tăia.

cotarlă: câine vagabond, javră, potaie, copil neastâmpărat, om bătrân și rău = cotarla,gu-tar-la: a coafa (chelfăni) părul într-un anumit fel, a lega un animal de coamă, a lega de după cap, a prinde sigur.

cucură: tolă pentru săgeți, parte a plugului care răstoarnă brazda = cucur,gu-gur: a strânge, a colecta, a recolta, cos.

cudi: cuvânt cu care se alungă pisica = cud(i): a întrerupe, a înceta, a ieși, a separa de, a înjura.

cul: aprig, iute = cul: violent, puternic.

cumit: calitate = cumud: calitate deosebită a făinii de grâu.

cungiuri: a ocoli, a coti după = cungiuri,gu-ngiri: deschizătură în zid, a sări în apă, încălcare, restricție, oprire.

cununie: unire simbolică, căsătorie religioasă, a pune pe capul cuiva o cunună de flori, a împodobi, a încânta = cunune,gu-nun-e: a fi încântat, a fi fericit, a împodobi, strigăt puternic de bucurie.

cupi: a coase cu împunsături rare strângând ața, încreți = cupi, cub(i): împletitori de rogojini și coșuri, rogojini din trestie.

cura: a scopi porcul, a prăpădi, a pierde pe cineva, a se descotorosi de cineva, a scăpa = cura,gur-ra: a răsplăti, a alege, a răspunde la, a replica, a declara, la întoarcere, la înapoiere, a alege, a răspunde, a răsplăti.

curcus: fruct, rod = curcu: dar, belșug, cos, a culege, grămadă, a arunca.

curm: a cresta, a lega strâns cu o funie = cur: a strânge puternic, a cresta, a însemna pe răboj, a ușura, a alina.

cusai: a gusta, a bea puțin = cus(a): alimente, dulce, plăcut, grasuț, a da.

cutumă: tradiție, legea locului, normă socială sau juridică ce se transmite prin viu grai = cutumu,gu-tumu: a chema, a striga, a transmite, a duce mai departe.

da: a fi de partea cuiva, apăra, a confirma = da:

drum, a oferi, a fi de partea cuiva, a confirma, a apăra, a proteja.

dac: denumirea romană a locuitorilor din arealul cuprins între Nistru, Tisa, Dunăre și Marea Neagră = dac,dag: existentă în comun, viața de zi cu zi în aceeași locuință, cameră, adunare, asociație, a locui, a trăi, a aduna, strălucitor.

Dacia: denumirea antică a teritoriului României, locuința vechii populații construită din lemn în care trăiau mai multe familii. Aceste adăposturi erau amenajate pe poziții ușor de apărat și aveau palisade înalte din lemn și pământ = dac-cia,dag-gia: margine a orașului, margine a ținutului, a găzdui, a primi oaspeți, loc întâri, a împrejmui.

dalba: deosebită, frumoasă, albă, flori de primăvară = dal-ba: dintre frumuseți.

dam: specie de cerb cu coarnele late, cerb lopătar, mascul = dam: soț, bărbat.

dambla: paralizie, acces de furie, năbădăi, poftă, pasiune = dam-ab-ba: bocitoare, a plânge, a regreta, a jeli, a se mutila.

dara: greutatea ambalajului sau a recipientului în care se păstrează, cântărește sau se transportă o marfă = dar-ra: curea, centură, cordon, pânză de legat, a lega, a fixa, a atașa, balot, leac, soluție pentru o problemă.dereg: a repara, a pune la loc,, a face ordine = dirig: adăugire, necaz, a descoperi, supărare, osteneală, a mișca, a întrece.

dert: tristețe mare, mâhnire = dir: mâhnire, necaz, osteneală, a fi întristat.

di: îndemn pentru cai să pornească la drum = di: a se mișca, a fugi.

dibă: butuc, obezi, falangă, dispozitiv de lemn de ținut prins un vinovat (de gât, de mâini sau de picioare) = dib(a): fiare, cătușe, a tine, a opri, a prinde, a captura, a lega, a fixa, a fi obligat, necaz, supărare, a încălca, a trece.

die: îndemn pentru cai să pornească la drum = di-e: a conduce.

diliu: persoană cu idei și comportamente specifice numai ei, ușoară sminteală = dili: singur, unic, exclusiv.

dirigui: a conduce, a se ocupa de o actiune = dirig(u): dincolo de, adunare, osteneală, a fi cel mai, a întrece, superior.

dobor: a trânti la pământ, a omorî, a vâna, epuizare fizică = dubur: a scoate untul din lapte, a plânge, a tăia, a trânti jos.

dogor: căldură mare care dă o stare de oboseală = dogor, dug-gur: a şedeja jos, a se odihni, a se apleca.

dogi: a avea doagele desfăcute, a se deforma, omul care are vocea groasă, a produce o crăpătură uşoară într-un vas de lut = dogi,dug(i): vas, urcior, a vorbi, a cerceta, a îndeplini, a face.

domolu: om echilibrat, om aşezat = dumu-lu: om cu prestanţă, om respectat.

dondăni: a mormăi, a vorbi pe înfundate, a flecări = dondani,dum-dam(i): a mormăi, a se plânge, a bodogăni.

dor: dorinţă puternică de a vedea sau a revedea pe cineva sau ceva drag = dor,dur: legătură, datorie, a întări, coardă, fir, amuletă, şirag, cordonul ombilical.

du: ordin pentru a transporta ceva, a căra obligatoriu = du: a umbla, a merge pe jos, a căra, a duce, a purta, a transporta.

dubă: tobă, instrument de percuţie care scoate sunete prin lovire = dub(a): a hurui, a bubui, a bate, a se mişca în cerc.

duc: a deplasa ceva către o destinaţie precisă = duc: a lua, a şti, proprietate, creditor, a avea, a prinde, a tine, a primi.

dudui: a îmboldi, a îndemna, a goni = dudu(i): a procura, a aduce, a goni, a hăitui din, a lua, a se repezi la, a azvârli.duh: entitate spiritual-energetică care defineşte existenţa ca trăire a gândirii si nu ca plăcere a materiei. Are semnificaţii religioase, în domeniul gândirii (om de duh-om cu un spirit ales, cultivat) dar si în domeniul social (duhovnic-sfătuitor, generos, cel care vrea binele celor din jur) = duh: deschis, darnic, sincer, blând, a desface, a lămuri, a înfrumuseţa, a se arăta, a răspândi, a acoperi, a ierta, liber.

duium: mulțime, grămadă, greutate, sarcină, lucru, treabă = du-lum: povară, greutate, grămadă, sarcină, treabă, lucru.

dura: a construi, a zidi, a pune temelie pentru o construcție = dur(a): legătură, zidărie, a întări, a înșira, a băga.

durdur: a certa o persoană pentru fapte inexistente sau pe care nu le-a săvârșit ea, bătaie de joc, necaz, supărare, manifestare agresivă în discuții = dur-dur: a trăi, a locui, a șede, a întrerupe, a interzice, a ocupa.

dusu la: deplasarea unei persoane către o anumită destinație = dusu la: a căra cu coșul, a ridica, a înălța.

e: de la verbul a fi, arată existența = e: a ieși, a exista, a apărea, a trimite, a fi sau a deveni vizibil, a răsări, a crește.

eden: raiul în creștinismul catolic = eden: stepă, câmpie, ținut pentru creșterea vitelor de-a lungul râurilor și a canalelor de irigație pe malurile cărora se găsea o vegetație foarte bogată.

edinet: oraș în nord-estul Basarabiei = edin-na: stepă.

elan: avânt, energie, cutezanță, temperament, siguranță în acțiune = elang: elan, temperament, fire, avânt, cutezanță.

eral!: expresie care semnifică supărare mare = er-ra: a boci, a plânge.

es: denumirea populară a orașului Iași, capitala Moldovei 321 de ani = es: altar, sărbătoare, bani, a unge, a mirui, a face.

garanta: a asigura de reușita unei acțiuni sau cinstea unei persoane, a confirma roade deosebite față de lucrările agricole făcute = garanta,ga-ra-an-da: roade deosebite, recoltă deosebită, rod bogat.

gardină: scobitură la capătul doagelor unde intră fundul butoiului = garadin: grămadă, a strânge, a lega, a pune la un loc.

găti: a se împodobi, a pregăti ceva de mâncare = ga-ti: a trăi, a realiza, a face, a duce o anumită viață, a se întreține.

gelep: cireadă, turmă = gelep, gilib: servitor, seară, a alerga, a lega, ocol, a merge după, a se murdări peste tot, a se culca.

geme: a scoate sunete înfundate de oboseală sau de durere = geme: femeie care naște. Femeile nășteau așezate pe un scaun cu o gaură mare în mijloc.

ger: porc necastrat = gir: a se învârti, a da o raită, a se uni, deasupra, rotofei.

gig: jeg, stare materială mizerabilă a unei persoane sărace = gig: închis, brun, negru, sumbru, rău, ignorant.

gigar: rău, care face numai necazuri și aduce pagubă = gig-ngar: a fi mânios pe, supărare, nedreptate, pagubă, mizerie.

gin: vin, zeama de struguri pusă în butoaie pentru fermentat din care rezultă o băutură alcoolizată. Pentru obținerea mustului, strugurii se fac terci într-un butoi prevăzut în partea de jos cu un orificiu unde se introduce o bucată de stuf pentru scurgere = gin: trestie, a stabili, a întări, a concentra, demn de încredere.

gina: vină, fapte asumate = gi-na: acceptare, recunoaștere, a consimți.

gir: încredere, nădejde, cinste, omenie, onestitate = gir: curat, ordonat, precis.

gâs: penis = ngis: penis.

gâtar: funie pună în jurul gâtului animalului și de care se leagă = gu-tar: a lega un animal de după cap, a lăsa urmă, a tăia.

gâtlan: gât, a-și da importanță, a face gât, a se impune = gitlam: iubit, logodnic, amant, primul gospodar, primul care cultivă pământul. Această tradiție a primului plugar se păstrează și în prezent în Oaș prin obiceiul tânjalei.

ghili: a spăla, a se pregăti pentru petrecere = ghili, gili: a se murdări, a lega, a se pleca, a dansa, a se apăra de.

ghindar: pahar mic pentru băuturi spirtoase = ghindar,chi-in-dar: gaură, fisură, vas mic, pahar mic pentru spirtoase.

ghindă: fruct al stejarului, oval si foarte lucios = ghinda,chinda: bărbier, emeșii își rădeau capul si fata de păr si aveau o fizionomie ovală a fetei.

godi: a-i cânta miresei cântece de rămas bun = godi,gu-di: a chema, a spune, a zice, a opri, a atrage, a dansa, a pleca.

gog: băiat sau tânăr prost, tont, umil, slab de înger = gog, gug: semn, a linguși, tăciune aprins, fier înroșit, sabie.

gogi: a fi bolnav, a boli = gogi,gug(i): menstruație, semn, sacrificiu.

gorun: arbore din specia stejarului, considerat cel mai falnic dintre foioase, fructul (ghinda) este foarte hrănitor pentru animale, crește în regiunile de deal, este unul din arborii sacri la români alături de măr si brad, la înmormântare se fac coroane de ramuri verzi de gorun = gurun: fructe, rod, a face semințe sferice, a împodobi, înalt, mare, care urcă spre cer.

gudă: grijă, atenție, conducătorul flăcăilor în noaptea de Crăciun care umblă pe la casele sătenilor, prezentând tradițiile legate de acest eveniment, sunt îmbrăcați special si practică anumite dansuri = guda: vesminte îmbrăcate de preot pentru a aduce ofrandă zeilor, ritual de purificare, cel care miruiește.

gui: a vrea, a face, a fi obligat = gu-e: a acoperi, a înveli, a ascunde, a înfășura.

gura: organul omului cu care se emit sunete si se realizează vorbirea; gura! cu sensul de a întrerupe râsul, gălăgia, chiuitul, strigătul = gu-ra: a striga, a tipa, a chiui, a rage, a muși, a râde cu hohote.

gurăi: sunete scoase de porci când dorm sau când le este frig, sunete scoase de păsări caracteristice speciei lor = gu-ra(i): a sforăi, a sfârâi, a tipa, a scoate sunete.

guri: a se urca, a se sui = guru: a se înălța, legătură deasupra.

gurita: a fi de partea cuiva, a-i umbla gura ca o

meliță, expresia „ai o guriță” = gu-ri-ta: a fi de partea cuiva.

guse: partea din față de la păsări unde se adună mâncarea = gu-se: a se strecura de-a lungul, a fi de altă parte.

guz: guzgan, șobolan = guz: a scrâsni din dinți, a turba, a se dezlănțui la, a tăia, a prinde strâns, lung, aspru, păros.

ha: termen cu care se adresează unei persoane cunoscute, bre, fă = ha: a avea voie, a avea îngăduință, a permite, desigur.

haba: mersul pe mâini și pe genunchi la copiii mici care se lasă și cu răni = haba: rană, durere, a se necăji, supărare.

hal: situație proastă, inconștientă = hal: frică, a înspăimânta, prezicere, fugă, direcție necunoscută, a merge pe jos.

halbi: rămășițe de mâncare, lături = halbi: rece, amestecat.

hali: a mânca repede, a înfuleca, a hăpăi = hal(i): porție, bucată, a împărți.

hap: medicament, leac cu gust sau miros neplăcut = hap, hab: a mirosi rău, rășină, amărăciune, durere, rană, a se prăpădi.

har: dar divin sau răsplată divină acordată cuiva ca un semn de bunăvoință, ca o favoare deosebită, gratie, favoare, hatâr omenesc, milă, îndurare, îngăduință, beneficiu, folos, mulțumită, slavă, rost, rânduială = har: a forma un cerc în jurul, timbrul vocii, a răsună de, a chema, a face să sune, a înlănțui, a uni, a se lega, cerc sau spirală de crengi sau metal prețios care poate fi purtat ca inel sau brățară.

hara: a lălai, a spune vrute și nevrute după un pahar de băutură = hara: gură, a vorbi fără rost, vas cu gura largă.

harhar: stăpânul absolut, cel care vrea să controleze tot și urmărește activitatea și existența fiecăruia = har-

har: a limita mișcarea, a lega cu lanțuri, a robi.

hasură: rogojină = ha-su-ur(a): rogojină, împletitură din papură sau nuiele.

haz: rost, siguranță, certitudine = ha-za: a tine, a apuca, a prinde, a păstra.

he: locurile de lângă casă, clădiri, dependențele unei gospodării, uneltele agricole = he: abundentă, belșug, avere.

hi: a fi, a exista, a locui într-un loc = hi: a pregăti, a se amesteca, a confunda.

hie: treabă, seamă, lipsă, nevoie, trebuință = hia: a putea, a avea voie, a avea îngăduință, numeros, divers, amestecat.

hără: mătreața oilor si vițelilor, umflarea urechilor acestora, păduche de vită, mătreața omului, tărâță, boală de piele, rapăn = hir(a): a produce, a scoate la iveală, a da naștere, a strânge, a stoarce, a întinde, a se scurge.

hlizi: a zâmbi si râde mult, a se holba, a se hârjoni, a cocheta = hili-su: plină de chemare, ispititoare, atractivă.

ho: oprește!, stai!, a striga = ho,hu: persoană, a rupe, a sparge holă: javră, potaie, câine vagabond = holă,hula: a vorbi de rău, a face necazuri.

hop: a umbla bezmetic = hup: inimă, mijloc de pădure, toi al nopții.

horă: oraș, dans în cerc = hora,hur(a): neam, a trage ușor, a rezista, a desface.hu!: strigăt de protest sau nemulțumire = hu: individ, mulțime, a fi prezent, a rupe, a distruge, a închiria, om slab.

huci: pădure odrăslită mică si deasă, crâng, rediu = huci,hus: sălbatic, a tăia, înfricoșător, a aranja, a potrivi, a ciopli.

hui: a răsuna, a vui = hu(i): păsări, a cânta, a ciripi, a răsuna.

hulă: surpătură de deal sau de munte, drum care urcă pe o coastă piezișă = hul-la: rău, stricat, a distruge, a ruina.

huli: a blestema, a înjura, a ponegri, a ocări = hul(i): a face rău, a defăima, a strica, a ruina, a face necazuri, a

urî.

hulub: porumbel = hu-lu-ub: porumbel, turturică, porumbel sălbatic.

hurui: a învărti râşniţa în gol, fără seminţe pentru măcinat = huru: a mânui, a trage uşor, a pisa, a măcina, a zdrobi.

husa: a acoperi, a proteja, a ascunde vederii, a feri de = husu: sale, spate, muşchi, spinare, dos, coapsă, vechi, înapoi.

i: strigăt de uimire, supărare, necaz = i: strigăt de durere, necaz, supărare.

ia: de la verbul a lua, exprimă un îndemn, darul sau bunul ce se dă cu mâna = ia: cinci, adică cinci degete de la mână.

Iasi: oraş în centrul Moldovei istorice si capitală pentru 321 de ani, oraşul celor sase coline = ias: sase.

ic: până din metal sau lemn pentru crăpat lemne, găvozd, ţintă = i-cu: unghi ascuţit, înclinare, pană.

ici: aici, loc precizat unde se finalizează o acţiune = ici,igi: ochi, a privi, a se uita, a înfrunta, aspect, privire, înainte, a vedea, a înţelege, a consulta, a aprecia.

ie: da, asa e! = i-i: a da de, a zări, a lăsa, a trimite.

ie: a da, a lua = i-i: a se ridica, a ieşi afară, a trimite, a da de, a lăsa.

iesire: locul pe unde se poate evacua un spaţiu închis, plimbare = e-sir-ra: pe stradă, a merge pe stradă, plimbare.

ii: a merge, a se duce = i-i: a trimite, a conduce afară, a lăsa.

im: murdărie, lip, jeg, zoioşie, slim, noroi, tină, glod = im: argilă, nămol, mâl.

im: măsură pentru cereale = im: măsură pentru capacitate.

ima: a murdări, a mânji cu noroi = im-ma: murdărie puternică, a dăinui, a tine.

ima: a întina cu vorbe, a înjura, a batjocori = imi: minciună, a înjosi, şiretlicuri, respiraţie agitată, a ocoli, a

rezista.

imas: pășune, locul unde pasc vitele si oile si se stabilește stâna, toloacă = imas: stână de oi sau de vite, staul.

in: plantă textilă recoltată si prelucrată manual, datorită scurtimii fibrei se toarce mai greu = in: paie, fibră.

inca: iaca, adevărat, asa este, întocmai = inca,inga: iar, la fel, egal, întocmai.

inga: iată! iacă! iacătă! uite! adevărat, asa este, din nou, iar = in-ga: la fel, egal, iar, din nou, a se repeta, a confirma ceva.

inima: casă a sufletului si conștiinței în sens religios, centrul vital al manifestărilor umane conștiente = inim-ma: cuvânt, vorbă, promisiune, a expune, a stăpâni, jurământ, aventură amoroasă, legătură, neliniște, a cuceri, a face din.

iti: a se ivi numai cu capul, a se arăta puțin, pentru un moment sau pe furiș, a se uita la ceva pe furiș sau pe fugă, a arunca o privire fugară si curioasă, a se zgâi = iti: lună, clar de lună, a apărea încet, a se ivi, a lâncezi.

iz: miros deosebit, neplăcut, gust neplăcut = iz,i-zi: lemn, mirosul specific al lemnelor arse, boare, duhoare, amar, aspru.

izi: a construi din pământ un dig pentru dirijarea apei sau pentru acumularea ei = i-zi: val, a ridica o movilă, a trage, a descărca, a ondula, a face, a șerpui.

izi: a mânca = izi: foc, căldură mare, fierbințeală rezultată de la mâncare.

înger: ființă supranaturală cu aripi înzestrată cu calități deosebite de bunătate si frumusețe socotită ca un mediator între credincioși si Dumnezeu. Ca protector al individului el vine la naștere prin botez si îl veghează toată viața = inger,enger: înălțime, a delimita, de strajă, în spate, în urmă, în depărtare, tel, scop, tolerantă, viitor, a ajuta, a susține, a sprijini, sfârșit.

îngeri: ființe supranaturale din religia creștină,

protectoare a individului de la naștere până la moarte care călăuzesc destinul = (î)ngiri: a căuta un refugiu, drum cale, direcție, cruce, sclipire, a usura, a alina, a lumina.

îngespa: femeie pusă pe ceartă, înfierbântată, pornită cu scandal = (î)ngespa: a arunca cu bățul, a lovi, a răni.

îngie: a învia = (î)nge: a ajuta, a reveni, a mișca, putere divină, cult, a spune.

îngie: cu sens figurat a primi taina botezului, a aparține unei comunități ce se află în relație cu divinul = (î)nge: responsabilitate, apartenență, putere divină, oracol, cult, a ști, nostru, noastră. a sta întins, a se ghemui.

îs: sunt, exist ca persoană = is: persoană, organ al corpului uman.

jabrac: om de nimic, potlogar = jabra,sabra: intendentul templului, cel care adună ofrandele si obligațiile.

jac: jaf, prădăciune = jac,sag: a devasta interiorul unei case, a spinteca, a prăda, a asculta, a suferi, a ucide, a măcelări.

jai: mulțime de pui de peste = jai,sa(i): albie de râu, mulțime, a apărea, a crește jale: stare psihică ce inspiră frică, teamă sau disperare, necaz mare = jala,sa-la: a păcăli, a distruge, a face necazuri.

jap: distantă echivalentă cu o aruncătură de piatra = jap,sab: a măsura, a aduna, a scădea, a împărți, a strânge de-a lungul.

japă: nuia subtire si elastică, vargă, jordie = japa,sab(a): a tăia afară, subtire, mijlociu, tulpină, creangă, a doborî.

jârî: a alerga, a pune pe fugă, a goni = jârî,sar(i): a goni, a mâna, a hăitui, a sili, a bate, a alunga, a urmări, a se grăbi.

jâg: murdărie, mizerie, lip, râp, jeg = jâg,gig: negru, brun, închis, a se înnegri.

jep: murdărie pe pielea omului, jeg, slin = jip,gib: a merge după plug, a se murdări de sus până jos, întunecat.

jepi: a arde una cu biciul, a croi pe cineva cu biciul =

jepi,se-bi: a fi mânios, a lovi, a striga, a se înfierbânta, a răsplăti.

jic: om tinereț și voinic = jic,gig: tânăr, nobil, voinic, mândru.

jilip: construcție din bârne și scânduri pe care este condusă apa care se varsă pe roata morii, jgheab, construcție din bușteni pe povârnișul unei coaste, pe care alunecă la vale buștenii tăiați în pădurile din munți = jilip,gilib: par, bară, a lega, a îndrepta, a alerga, a se întinde de-a curmezișul, a merge de-a curmezișul.

jip: murdărie, slin, jeg, râp = jip,gib: întunecat, a se murdări de jos până sus.

jir: fructul fagului folosit pentru îngrășarea porcilor = jir,gir: fructe, rod, a face semințe sferice, a măcina, a pisa, a da o raită, a alerga, a fugi, rotofei, grăsuț.

juli: a jupui pielea prin cădere și frecare = juli,sul(i): grabă, a se sprijini, a se freca pe pielea, tare, a înfășura.

jup: a trânti jos, a doborî, a arunca la pământ = jup,sub: a arunca, a azvârli, a trânti, a doborî, a fi violent.

lacas: locuință, spațiu pentru adăpost, construcție cu caracter religios = lacas, lagas: unul din centrele civilizației emeș.

lagam: mină sub pământ protejată cu trunchiuri de copac să nu se prăbușească = lagab: butuc, grămadă, lespeze, dală.

lagăr: împrejmuire păzită, loc de staționare a trupelor, cei ce cred în aceleași principii sau norme = lagar: un cult al funcționarului, slujitorul templului care rostește rugăciunea către zei.

laf: palavre, vorbe, taifas = lah: a ști, a spune, a se plimba, a aduce, a convinge, a prepara, a fi spumos, a amesteca, a lua.

lala: a cânta o melodie fără cuvinte, a lălăi = la-la: bucurie, plăcere, fericire, vrajă, a încânta, tânăr fermecător.

lălăi: a vorbi fără rost, a trăncăni = lalla(i): neserios, nepăsător, a minți, a exagera, a lungi, a denunța,

deficientă.

leghin: flăcău, june = li-gi-in: tânăr, școlar, a face exerciții pe tăbliță.

lela: a hoinări, a umbla aiurea, fără rost = lala: nepăsător, neserios, hoinar.

leru: gust, plac, dorință = liru: forță, vigoare, rezistență, puternic, tare.

les: cadavru = lis: pomană, ofrandă de la morți, a pomeni după moarte.

lua: a înhăța sau a prelua ceva, a pune mâna = lu-a: a duce, a lua.

lud: copil = lud: cupă sau farfurie mică din lut ars.

lulu: strămoșul necunoscut al omului = lulu: neam, popor, sexul bărbătesc, strămoș mitic, cu sensul totemic de lup ca strămoș al unui clan. Lupul a fost considerat în foarte multe culturi ca rădăcina ancestrală a neamului respectiv inclusiv de către geți.

lume: gloată, mulțime, puzderie, putere necontrolată = lum(e): mulțime, puzderie, nor, a slăbi puterea, a potoli.

lungan: om mare, om înalt = lugal: stăpân, om cu stare deosebită, om mare.

lutui: a unge cu lut, a repara o casă din chirpici prin ungere cu lut = lu-tu: a avea nevoie de reparații, persoană, slab.

mai: lemn gros cu care se bat țăruii sau parii, măciucă = ma(i): a întări, lovitură, a bate, a găfâi, a sfărâma, muncă grea.

mahal: persoană robustă care poate face un efort fizic deosebit, hamalul care bagă și scoate butoaiile din pivniță, masiv, puternic = mahal: adjectiv pentru vite care arată masivitate, vacă în anul trei, crescută bine, mare.

majî: unitate de măsură între 50 - 100 kg = majî,masi: jumătate, 50.

mana: bogăție, belșug = mana: pereche, belșug, a conviețui, bogăție, bunăstare, unitate de măsură de 1/2 kg.

mania: a mânui, a folosi, a conduce, a dirija = mana: asociat, pereche, mâini, a întovărăși, a spori, a crește

belșugul.

maraz: pornire, necaz, ciudă = ma-ra-az: exuberantă, nepăsare, tineresc, fără judecată, cu capul în nori, prostesc.

mare: întindere de ape = mar-ru: potop, inundație, torent, șuvoi, râu, fluviu mare, a inunda, a potopi, a ieși din albie.

marghidan: vânzător ambulant cu căruța = mar-gid-da: căruță.

mas: popas peste noapte, găzduire peste noapte = mas: jumătate dintr-un întreg, a da, a accepta, așezare, cătun.

măgură: deal înalt acoperit cu pădure, înălțime de munte acoperită cu pădure și care de multe ori este învăluită în ceață, întunecat = ma-gur: ceva care plutește, o barcă largă, o plută mare, care urcă, întunecat.

mâli: a acoperi cu nămol = mili: negru, închis, a veni în valuri, a arunca.

mâni: mamă, ca în expresiile, mâni-ta sau mâni-sa = mini: soț, soție, pereche, a conviețui, femeie care naște un copil.

melic: obicei, nărav, apucătură, belea = me-li-e-a: nenorocirea este pe mine.

menită: cuvenită = menita, me-ni-da: pentru sine, pe sine.

metoc: mănăstire mică, loc de găzduire = metoca, me-du-ga: zeii mei, binefăcătorii mei, a purta îmbrăcăminte largă.

mezin: copilul cel mai mic dintre frați - al doilea dintre mai mulți = mezem: susținere, menținere, protejare.

mină: veche măsură pentru greutate = mina: unitate de echivalentă valorică ce avea rolul de monedă, măsură pentru greutate egală cu 500 grame = 60 gin, 2 mana = 1 sila de apă = 1 kila = 1 litru.

mirie: impozit = mi-ri: locuitor mânios, a sufla greu, a bate cu furie, violentă. moasă: femeia care asistă și ajută la naștere = mu-a-se: pentru persoane dragi, rodul fericirii, deoarece, pentru că.

modru: mod, fel, chip, putință, posibilitate = modru,mudru: ciocan cu cap rotund, complet, întreg, a speria, tristețe.

modur: de culoare sură = mu-dur: murdărie, mizerie, a murdări.

moi: ud, muiat, learcă, căldare = mu(i): a boteza, a scufunda într-un vas mare.

mor: sfârșitul vieții, decesul = mor,mur: a înconjura, a păzi, a tipa, striga, a sfârâma, a zdrobi, melancolie, a lupta.

mos: suprafata de teren pe care o deținea un țăran liber dintr-o devălmășie provenind de la un străbun comun si care în timp a devenit proprietate ereditară = mos,mus: suprafață de teren, drag, scump, a cere, fată, îndrăzneală, a înfrunta.

mucalit: persoane care spune vorbe cu înțeles care stârnesc râsul = mucali: a râde în hohote, a striga, a tipa.mudă: totalitatea frânghiilor cu care se leagă pânzele la o corabie = mudla: stâlp, a pune un par, a priponi, a lega.

mue: figurativ si vulgar cu sensul de gură pentru sex, injurie = mu(e): injurie, gură, intrare, a blestema, a bate, a oprima.

mugi: a scoate sunete puternice pe gură sau bot = mug(i): a trage la edec, a tăia, a despica, a lăsa urme de la fierul înroșit.

mujdei: căței de usturoi amestecați cu sare și pisați bine până devin pastă = mujde,mus-de: a opri munca, a pune masa.

mul: muselină, tesătură foarte fină = mul: strălucire, frumos, drag, a radia de bucurie, a se îmbujora, înflăcărare.

mură: mure, afine = mur(a): vegetație, a smulge din rădăcini, a striga, a aduna murea: haină femeiască fără mâneci = mur(a): a se îmbrăca o femeie.

murg: amurg = murgu: către, spre, sosirea serii, divinitatea lunii la emeși.

murgu: cal de culoare închisă, frecvent întâlnit în

cântecele de dragoste = murgu: a încăleca, a îmbrățișa, spinare, coamă.

murui: a unge un perete cu pământ amestecat cu apă, a murdări, a lipi rău un perete de pământ de la o casă, apa murdară care se scurge pe un zid = muru(i): frate, tovarăș de viață, mijlocul unei suprafețe, interval, a burnița, a curge.musina: a căuta mirosind, a mușlui = musen: pasăre de pradă, a căuta, a umbla pe jos după ceva, animal care se târâie.

musină: tântar, insectă, molie, mușiță, fluture = musen: insectă, zburătoare.

na: nu, a refuza, a fi în dezacord = na: nu, a se frământa, a urzi ceva.

na: expresie cu care se cheamă animalele sau se adapă = na: om, a pregăti, a așeza, a adăpa vitele, a bea.

na: a da, a fi, a palmui, lovitură, a se legăna = na: a da, a palmui, a se legăna, lovitură, a mânia, a fi, a plesni.

nadă: momeală = nada: culcuș, a așeza, a sta la pândă, a se ghemui.

nam: lucru voluminos, lucru important = nam: tată, responsabilitate, destin, soartă, sarcină, funcție, conducător.

namea: înscris oficial, înscris adevărat = nam-en: stăpânire, sediul puterii, demn de încredere, adevărat, înaltul preot.

nană: termen de respect cu care se adresează la tară cineva unei surori mai mari sau unei femei mai în vârstă ori cu care vorbește despre aceasta = nanna: a respecta, cinste, adevăr, luna unui zeu când se aduceau jertfe.

nădi: a înnădi, a se deprinde să vină mereu undeva = nade: a curăța, a se învăța, culcuș, a sta la pândă, a se ghemui.

nănas: dar, danie, pomană = nan-us: moarte, a muri, a se stinge.

ne: expresie cu care se alungă vitele sau oile = ne: a se teme, individ, putere, violentă, tărie, mulțime, a fugi, a se opune.

ne: negație, refuz, ostilitate = ne: a tine seama de, a

îngrozi, a inspira venerație.

neam: popor, clan, seminție, familie, rude =
nam(ne+am): responsabilitate, a semăna, obiceiuri, tată,
ținut, destin, soartă.

negu: umflătură cu aspect aspru care crapă si doare
la lovire = nigu: îngrășat, umflat, crescut, trup, a crește, a
roade.

negură: nori negri si întunecoși, pâclă, întristare =
ni-guru: spaimă, venerație amestecată cu frică, impunător,
înfricoșător.

nemi: a se înrudi, a fi rudă cu = nim(i): neam ales,
important, superior, clan.

nemuri: a face să trăiască veșnic în amintirea
oamenilor = ne-nur(i): lumină, strălucire, a însufleți, a
înflăcăra.

neni: nană = nini: soră, doamnă, stăpână, patroană.

nera: a se ului, a se uimi = ne-ra: năucit, a amesteca,
a fi uluit, a confunda.

nete: om prostănac = ni-te: singur, a fi fricos, a se
teme, a slăbi.

ni: uimire, groază, persoană care vrea să iasă în
față „ ni la el” = ni: vigoare, frică, respect, uimire,
venerație, groază.

nil: praștie = nil: a inspira groază, a-i fi frică, a prăda,
a sparge, a bate.

nilă: milă, a manifesta înțelegere pentru o persoană
în suferință = ni-la: a micșora umilința, a diminua
înjosirea.

nim: interes, afacere, relație, legătură, important =
nim: a fi important, a înmulți în aritmetică. important,
principal.

nin: ia! iată! uite! privește cu atenție! = nin: regină,
stăpână, doamnă, patroană.

nini: expresie cu care se cheamă vitele, a mângâia =
ninni: pipirig, rogoz, papură, furaje pentru animale.

ninta: mentă = ninta,ninda: a înflori, a împodobi cu
flori, miros plăcut.

nir: pasăre de baltă, corcodel = nir: a desface aripile,

a se ridica, a se înălța.

niri: a se uimi, a se ului, a se speria, a se mira = ni-ri: a fi speriat sau uimit, a inspira frică, zăpăcit, năucit, a fi buimăcit.

niscai: care este într-o cantitate nedeterminată, ceva = ni-is-cu: alegere, alternativă, o categorie de persoane sau animale.

nu: negație = nu: negație, refuz, niciun, fără, afară de, afară din, în afară.

nume: reputație, faimă, renume = nun-me: înțelept, nobil, vrăjitor, mag.

nun: persoana care conduce o nuntă, nasul mirilor = nun: jupân, domnișor, a stăpâni, a conduce, a domina, frumos, senin.

nună: pistru pe față, aluniță sau alt semn mic pe corp din naștere = nun(a): origine, naștere, fin, întunecat, închis, sigur.

nunta: căsătorie = nuntun: buză, a săruta, a atinge cu buzele, început, farmec.

o: sunet care exprimă uimirea, surprinderea sau nemulțumirea = o,u: expresie de protest, strigăt, a se plânge, a tipa.

oama: femeie, cea care a născut copii = ama: mamă, a îngriji ca o mamă.

obor: loc unde se adună animalele si cerealele pentru vânzare, târg = obor, ubur: țarc, uger, loc unde se mulg animalele.

obori: a doborî, a trânti, a culca la pământ= oboru,u-buru: timpul secerișului.

oca: unitate de măsură egală cu cca 1 litru sau un kilogram si un sfert, conținutul acestei măsuri = oca,uga: a aduna, a strânge, a mânca cu lăcomie, a înfuleca, a fura, a jefui potrivit expresiei „umbli cu ocaua mică”.

ochi: a trage la tintă, a privi fix la ceva = ochi,ug(i): a ucide, a pieri, a muti, a privi fix la, a se uita lung la.

ochincă: încălțăminte ușoară făcută din piele de vită sau de porc si care se prinde pe picior cu ajutorul unui

șnur sau unei curelușe, se folosea mai ales când se umbla pe un teren accidentat sau plin de spini = ochinca,u-ching-nga: pășune, a pășuna, a păzi o turmă, a pleca la pășunat.

ocoli: a înconjura, a da târcoale, a învălui = ocola,ugula: paznic, pândar, jitar.

odor: copil mic care este răsfățat și dimineața se trezește mai târziu = odor,u-tur: zori de zi, început, dimineața.

ogoi: loc unde se joacă copii cu mingea, tihnă, odihnă = ogoi,ugu(i): cap, voce, gălăgie, a căra, a naște, a câștiga.

ogor: câmp, suprafață arabilă limitată de hotare = ogor,ugur: câmp, suprafață, om sărac, a fi sau a deveni sărac.

oi: ovine = oi,u(i): oaie care fată, oaie adultă.

ol: vas de lut pentru apă, lapte sau alte lichide = ol,ul: vas mare, unitate de măsură de 36 litri, bucurie, plăcere, satisfacție.

olălăi: a tipa, a striga, a se văicări = olala,u-lala: strigăte de bucurie, veselie.

om: persoană deosebită, caracter deosebit, amabil, sensibil, cumpătat, învățat, educat, priceput, generos = om,um: înțelept sau plin de talent, umanist, savant, erudit, învățat, învățător, mentor, școlar, discipol, meșteșugar, om bătrân.

omeni: a primi pe cineva cu respect deosebit, a ospăta, a cinsti, a onora, a slăvi = omuni,umun(i): titlul de respect, stimă.

opisan: cel ce urmărește și operează într-un opis, listă de acte, registru, inventar, indice = opisang,ubisang: scrib.

opor: rezistentă, încurcătură = oporu,uburu: hărmălaie, scandal mare, înverșunare, rezistentă, a se pregăti de seceriș.

orgar: tăbăcar = orgar,ur-gur: a tunde, a jupui, a tăia, curea, a căra, a vinde.

orie: plasă mare mânăuită de doi pescari folosită pe râurile adânci = oria,u-ri-a: a lega deasupra, a trage, a pluti pe apă.

orori: nenorociri, dezastre, prăpăduri = orori,ur-ur(i): a devasta, a doborî, a culca gol, a jefui, a distruge, a sparge.

otac: colibă, culcuș pentru vite sau oi, împrejmuire = utah: adăpost mic, puțin, a arunca laptele sau zerul, ținut delimitat.

otăra: a se umfla în pene, a se cocoși, a certa = otara,u-tur-ra: durată scurtă de timp, scandal făcut de cineva mic.

paca: a supune, a îmblânzi = paca,pag(a): a închide în cușcă, a aresta, a supune padău: ocol pentru vite = pa-da: văcar, a încercui cu crengi, ocol, a alege.

pahar: vas mic cu care se beau lichidele, în trecut erau făcute si din metale prețioase = pa-har: preț, răsplată, a duce.

pai: lână nouă, mărunță, crescută pe oi primăvara = pa-e: a crește, a acoperi.

pală: undă, flacăra mare, adiere de vânt = pala: vesmânt larg, a fi mare, a se înălța, a fâlfâi, a flutura, a ajunge, a se stinge.

pală: cantitate de fân ce se ia odată cu furca = pala: îmbrăcămintă largă, a fâlfâi, a acoperi, a mișca, a pune în ordine.

palid: obosit, chinuit, galben la față, ofili = palil: zguduirea marșului, înaintare în marș, drum greu parcurs în forță.

paliu: infirm, șchiop, paralizat, schilod, strâmb = palil: a ruina sănătatea cuiva.

pana: produs biologic cu care sunt acoperite păsările si le ajută la zbor = pana: a zbura, a acoperi cu pene, aripă, a fâlfâi.

pantă: înclinație a terenului unde mersul este dificil, plan înclinat = panta, banda: sprijin, suport, a sprijini, a susține.

papa: mâncare pentru copiii mici făcută din lapte si mămăligă, terci gros = pa-pa,ba-ba: budincă, terci din mălț încolțit.

par: bucată de lemn gros si lung folosită la garduri la construcția caselor din lemn, ca obstacol pe căi de acces, la înălțarea unor suporturi = par,bar: a tăia, a coji, a ciopli, a împărți, a aranja, casă, suport, stâlp, tribună, bancă.

para: flacăra mare a focului care se întinde cu iuțeală = para: a întinde, a înainta, a distruge, a se împrăștia, a înainta.

păbăi: despre păsările de curte, a fâlfâi, a face praf = pa-ba-al: a săpa un șanț.

pădăi: a se găti, a se dichisi, a se pregăti, a curăța = pa-da(i): o funcție publică, a arăta arogantă, a conduce spre ceva.

păhăi: miros rău, câine jigărit, javră, bătrân = pa-hal: sărăcie, lipsă, picior, labă, hotar, a limita, a reține, a împărți.

păhăi: om rău, urât, prost, om netrebnic, de nimic = pah(a): escroc, nătărău.

păhui: năuc, aiurit, zăpăcit, prost = paghu: a ocroti, a apăra, refugiu, adăpost.

păli: a se lovi, a ataca, a tinti, a culca la pământ, a omorî = palil: trupe în marș, înaintare în marș, conducătorul trupelor.

pălugă: prăjină, om înalt și subțire = palugal: cel care conduce, care domină, care cârmuiește, cel de deasupra tuturor.

părag: fân de proastă calitate, cu buruieni = parag: a întinde, a împrăștia afară, separat, detasat, a alege, a pune deoparte.

pătar: țesătură care acoperă patul = pa-tar: crengi tăiate si căzute jos care acoperă pământul ca un covor, crenguțe.

păuza: a se odihni, a poposi, a se așeza = păuzan,pa-usan: cioban, păstor, cel care mână oile si le apără de prădători.

peri: a muri = peri,bir(i): a asasina, a omorî, a masacra, a spinteca.

pes: partea din față a unui zid, latură, coastă, rână, oblic = pes: pietriș, stâlp, a sprijini, partea din față a

palmei, a lărgi.

pici: copil mic de trup = pici,pes: copil, fiu.

pici: unelte cu care se cojesc copacii doborâți în pădure = pici,pis: stâlp, copac, a tăia, a susține, a curăța, a jumuli.

pilda: exemplul de urmat, învățătură de însușit, înțelepciune, model = pi-lu-da: venerație, cult, rit, respect, stimă.

pili: a bea zdravăn, a se îmbăta, a se chercheli = pila: confuz, neclar, a se mânji, a defila, a se murdări, a batjocori.

pis: expresie cu care se cheamă pisica la mâncare = pis: un soi de șoarece.

pisanie: scriere pusă deasupra ușii de la intrare dintr-un lăcaș de cult, prin care ctitorii doresc să lase informații cu privire la construcția respectivă = pisan(e): a călăuzi, a dirija, a potrivi, a arăta, a păstra.

pâj: stâlp = pis: stâlp.

pâr: cel care pârăște, reclamantul, pârâciosul = pâr,bir: a amesteca, a confunda, a se răzbuna pe, a schilodi, a da peste cap.

polog: cantitatea de iarbă sau de alte plante cosită dintr-o singură mișcare de coasă, mănunchiul de grâu secerat, iarbă sau alte păioase culcate de furtună sau tologite de om, a întoarce sau împrăștia fânul cosit, grămadă de oameni = polog, bulug: germen, mugur, lăstar, a se năpusti, a da buzna, a culca, a face, a termina.

pu: a alunga pe cineva cu urlete, a striga pe cineva din depărtare cu „pu” = pu: a alunga afară, a pune un tip să urle.

puhă: bici lung, gârbaci, biciușcă, pil = pu-uh,bu-uh: a se teme, a-i fi frică.

pun: așez, stabilesc o anumită ordine, deretic, orânduiesc = pun,bun: luminat, deschis, sprinten, a bate la cap, vioi.

Chemare la neuitare – Secțiunea 4

ragea: rugămintă, cerere = rag(a): a cântări, a fi

atent la, a conduce, a sili.

ragi: a plânge, a striga, a tipa = rag(i): drag, gălăgie, a lovi, a provoca, a suferi.

ră: rea, plină de venin, răutate = ra: a lovi, a bate, rană adâncă, a provoca.

răbui: a unge pieile la tăbăcărie, a unge = rabu(i): a aproviziona, a tine, clică, bandă, vas, a aluneca, a întinde.

răpi: a jefui, a tâlhări, a fura, a duce cu sila pe cineva, a curma viața cuiva = rap(i): bandă, clică, a încheia, a strânge, fiare, a pune în fiare, lat, capcană, cursă.

re: rea, rău = re: a goni, a bate, a suferi, a provoca, a sili.

rig: pietriș pentru drumuri = rig: a aduce, a supraveghea, a săpa, a alege, a căuta, a îngriji, a păzi, a trage, a sparge.

râcă: ciudă, răutate, dușmănie = râc(a), rig(a): a smulge a supraveghea, a pândi, a trage, a înhăța, a rupe, a sfâșia.

râi: boală de piele, râie = ri(i): a provoca, a suferi, a pipăi, a curăța, a îngriji.

râma: acțiunea porcului de a răscoli pământul cu râțul mai ales în culturile agricole, a scormoni = rim(a): viteză, iuțeală, inamic, a distruge, rău, necaz.

râp: jeg, murdărie, lip = rip, rib: a mirosi urât, a duhni cumplit, a merge afară.

râpă: prăpastie, abis, văgăună = râpa, rib-ba: enorm, foarte mare, imens, adânc.

roi: familie de albine, pui de căprioară, a pleca = roi, ru(i): a se duce, formă, a se pregăti, buduroi, a îndruma, a trimite la.

rugă: implorare, rugămintă, rugăciune, cerere = rug(a): a protesta, a sta față în față, a înfrunța, a primi, a accepta.

sabar: pârâu în comuna Jilava = sa-bar: peste mare, peste gras.

saca: butoaie cu care se transporta apa de băut =

saca,sag(a): a împinge, loc, parte, a mulțumi, plăcere, tânăr puternic.

sacară: plantă graminee, boabele se folosesc în alimentație înlocuind grâul = sacar-ra: plantă, a aduna la grămadă.

saha: braț vechi al Dunării sau gârlă veche în Delta Dunării, izolat la ambele capete prin împotmolire unde există peste din abundentă = sa-har: aluviuni, a se înnămoli, sedimente, nămol, a acoperi cu pământ, a bloca.

salasu: locuință modestă, loc de adăpost sau de culcare, locaș de cult, loc unde își închid ciobanii oile noaptea, cătun = salasu,sa-la-su: milostiv, îndurător, generos, cioban, ciobănită, colibă, cocioabă.

salită: melc = sa-li: un fel de liră, a potrivi bine măsura.

sam: tiv făcut în poalele hainelor prea lungi = sam: a evalua, a aprecia, a cumpăra, a vinde, a păcăli.

samă: recensământ care se făcea de către domnie în Țările Române pentru fixarea birului, dare în bani care îngloba toate obligațiile financiare ale birnicilor = sam(a): a plăti cu echivalent, a evalua, a aprecia, a păcăli, a cumpăra, a vinde.

sama: moarte prin spânzurare, sinucidere = saman: moarte prin spânzurare, ștreang, funie, a tine legat.

samana: reluarea unui ciclu agricol prin punerea semințelor sub brazdă = sa-ma-na: a începe un nou ciclu agricol, grâu bolnav sau ajuns la maturitate când se îngălbenesc frunzele.

samăn: la fel cu, asemănător = saman: a fi împerecheat cu, a uni doi tineri prin căsătorie, a înjuga boii, a se potrivi cu.

samăn: a semăna, a pune semințe sub brazdă = saman: jug, funie, a înjuga boii, legătură, a duce de funie, sir, șirag.

samsar: mijlocitor în afaceri negustorești, misit = sang-sar: a jumuli de bani pe un client, a bărbieri de avere o persoană.

sana: a vindeca, a însănătoși = sang: a preveni, a

înfrunta, sănătate, a ajuta.

sapan: parâmele cu care sunt încărcare mărfurile sau descărcate de pe o navă = sa-par: un tip de năvod, a umple, a lungi.

sar: vas de bucătărie = sar: legume, a intra, a începe, parcelă pentru grădină egală cu 36 mp. (prăjina noastră de 33,5 mp).

sar: mișcarea care o face omul prin pășire si care implică toate acțiunile de deplasare a corpului uman, sare de pe un picior pe altul, trecerea peste o barieră, un bolovan sau alt obstacol fizic, efortul de a merge cu picioarele legate unul lângă altul, mersul prin săltare a unor păsări = sar: a mâna, a sili, a sări, a bate, a vâna, a urmări, a alunga, a merge, a scrie.

sarca: culoare naturală folosită odinioară de pictori pentru redarea carnației, culoare roșu aprins = sar-ca: o legumă roșie.

satara: amendă în bani sau în vite pentru răscumpărarea omuciderii, adulterului sau tâlhăriei, belea, pacoste, năpastă = sataran: spiritul răului în religia emeș moștenit de noi prin Satana.

sazan: crap = sa-zi-a: a trage cu năvodul.

sădi: a planta butași, a pune semințe în pământ pentru un răsad, a aprecia corect timpul optim când trebuie făcută plantarea sau sădirea = sa-di: a evalua, a aprecia.

săgar: ostaș, luptător, agresor = sa-gaz: tâlhar la drumul mare, jefuitor, lotru.

sămui: a lua sau a da în primire, a tine socoteală = sam(u): a aprecia, a plăti în echivalent, a cumpăra, a vinde, a păcăli.

sări: a batjocori = sar(i): a strica, a hăitui, a alunga, a cere iertare, a urmări.

seci: loc defrișat în pădure folosit ca pășune sau ogor = sici,sig(i): a reteza jos, a duce, a netezi, a cultiva o grădină.

seir: priveliște = seer,se-er: a străluci, a lumina, a radia, simpatic, drag.

semui: a lua sau a da în primire = simu(i): a da, a dăru, a transmite, a prezenta.

separ: a despărți, a delimita, a îndepărta, a scoate din = sipar: un fel de năvod.

si: a fi = si: a coloniza, a stabili, a căsători, a aranja, a ordona, a deveni liniștit.

sibir: țesătură de bumbac groasă scămoșată pe una sau pe ambele fete din care se fac haine țărănești pentru anotimpul rece, otel = sibir: cioban care a ajuns cu turma la destinație, persoana care însoțește regele si duce sceptrul, încovoiat.

sicar: ucigaș plătit = sicncar, sig-ngar: atac, a bate, a distruge, a răpune singur.

sii: a se sfii = si(i): a se mulțumi, a compensa, slab, firav, onest, trăsătură a fetei, a rămâne, a fi cinstit, a fi strâmtorat.

sila: a necăji, a urmări, cărare, drum, cale = sila: a hărțui, a necăji, a constrânge, a urmări, cărare, potecă, drum, cale.

sin: șopron pentru fân sau unelte agricole de gospodărie = sin: a întinde, a strecura, a forța, a transpira, a pătrunde prin.

singir: lanț cu un inel la capăt, în care se prindea gâtul robilor ce urmau să fie expuși în public ca pedeapsă infamantă = si-ngar: a o lua la fugă, a disprețui.

sir: fir, șnur, ață = sir: a toarce, a răsuci, a roti, a împleti, a înfășura.

sisi: zălud, năuc, violent, apucat = sisi: a mâna, a obosi, a bate, a biciui.

sângi: elementul vital în corpul uman care menține viața, lichid de culoare roșie care transportă în tot corpul oxigenul si elementele nutritive printr-un sistem special de tuburi de diferite dimensiuni numite vene si artere. Distrugerea acestora cauzează ieșirea sângelui din organism si poate duce la moarte = sangi, sang-gi: a răsturna, a rostogoli, a închide, a strânge, a apropia, a termina, a sfârși, a încheia.

socot: socoteală, calculare, chibzuință, judecată,

plan, intenție = socot,sucud: a măsura, a parcurge, a împărți, a cântări, a repartiza, a străluci, a radia de bucurie.

soh: acțiunea premergătoare țesutului când se face nevedirea, adică formarea modelului de pe țesătură. Cu această ocazie se trec firele de urzeală prin spată, câte două în fiecare dinte = soh: a înlocui, a deplasa, a alege, grijuliu, confuzie, dezordine, rădăcină, sprijin, a ridica, a alege, a înceta.

soi: neam, clan, o anumită educație = soi, su(i): persoană, mulțime, a reprezenta, a deveni, a crește, a se răzbuna.

somon: pâine de calitate inferioară, turtă mică, colac = somon,sumun: ceva de proastă calitate, a distruge, bătrân, vechi.

sona: a se sminti, a căuta ceartă, arțăgos, fioros = sun(a): sfadă, a se certa, discordie, neînțelegeră, a domina, a stăpâni.

sopă: bătă scurtă și groasă, la un capăt cu măciulie de fier = sopa,su-ub(a): cioban, îngrijitor, a duce la păscut, a păzi.

suc: cuvânt cu care se cheamă miei = suc,sug: a alăpta un copil, a suga, a așeza, a pune, a aduce fără forță, a veni încet.

sucăli: a răsuca, a se învârti în loc, a cicăli, a cere socoteală = sucāl: mesager, curier, trimis, reprezentant al fiscului.

sud: judecată, logică = sud: a fi retras, durabil, trainic, a întinde, a lărgi, a bucura, a înveseli, a fi încântat, a prevedea.

sudal: ucenic, calfă = sudal: samar, boccea, persoană care duce samarul.

sudui: a înjura, a insulta, a certa, a dojeni, a mustra = sudu(i): a bate, a lovi puternic, a închide în țarc, a învinge, a zdrobi.

sugu: expresie cu care se cheamă mieii pentru a fi alăptați la oaie = su-gu: alăptare, piele iritată, a mânca, a bea.

suha: a înfuria, a întărâta = suh(a): revoltă, dezordine, confuzie, atent, a deplasa, a transfera, a deveni confuz, a alege.

sul: forma pe care o iau boabele care sunt turnate pe vânt, de la nivelul umărului sau al capului = sul: a treiera, a vântura cereale, a turna jos, grămadă de grâu.

sun: a suna ceasul, a muri = sun: bătrân, a se prăpădi, a se ofili, a putrezi.

sur: animale care au părul de culoarea cenușie, om cu părul sau barba argintie sau încăruntită = sur: a avea părul și barba de culoare argintiu-închis.

surag: vas pentru lichide = su-rag: mare, cuprinzător, burduf, a se umple.

Surupac: Maria, interpretă de folclor din Sadova - Suceava = Surupak: unul din centrele civilizației emeș.

șar: vopsele, culori, animale pestrițe sau bălțate = șar: a amesteca, a scoate la păscut, a tăia, a ucide, a fi mulți, numeros.

șaran: crap mic, ciortan, tipar, peste mare de baltă = șaran: a musca, a înțepa, a vâna sau a urmări pe lumină.

șer: cer, bolta cerească, a străluci, a radia = șer: strălucitor, luminos, a străluci, a lumina, a radia, lumina zilei, lumină.

șercane: balauri ce ar purta norii și ar aduce grindina = șe-er-ca-an-e: a acoperi cu, a străluci, a lega, a fi obligat, a uimi.

șez: ocol pentru vite folosit în timpul verii, zăcatoare = șez,ses: a cunoaște, a șterge, a se unge, a tipa, a înjura, a freca.

șiba: termen care dă comanda ca butucul să fie târât cu ajutorul țăpinelor = șeba: a coborî, a stăvili, a controla, a dirija.

șica: strigătul cu care se cheamă oile = șica: a chema, a striga, a căuta.

șicari: a se supăra, a se necăji pe cineva, a purta pică = șica-ri: spartul oalelor, a căuta ceartă.

șidă: haină țărănească pentru femei = șida: curat,

bine făcut, legătură, măsură, a fixa, a considera, îndemânatic.

şide: şede = şidi: a aşeza, a se aşeza pe, a aranja, a pune, a numeri, zidar.

şilica: cuvânt cu care se cheamă ratele = şilica,şilig(a): a scoate din apă, a opri, a reține, a pune deoparte, a stăpâni.

şing: lemne pentru foc, stivă de lemne, unitate de măsură = şeng: căldură, foc, a se încălzi, bucătar, a se mânâ.

şirincă: fâsie îngustă de pământ arabil, dungă, linie = şirancă;şir-anga: hotar, a măsura afară, a striga, a atenţiona.

şir: a pune una după alta, a lega una după alta = şir: a lega, a fi obligat, a cânta.

şirin: trunchi de brad lung si subţire, băţ gros = şerin: partea din lemn a războiului de ţesut.

şis: strigăt cu care se alungă sau se cheamă caprele = şes: a striga, a tipa, a cunoaşte, a freca, a şterge, a roade.

şodi: persoană veselă pusă pe glume = şodi,şude: a aclama pe cineva, a întâmpina cu urări, a striga, veselie, a chema.

şogor: rudă prin alianţă, termen de adresare între prieteni = şogor,şu-gur: legătură, a ascunde, ceată mijlocie, încântare.

şoni: a face pe cineva să devină şchiop, rănindu-l = şoni,şun(i): soartă, a se sparge, a distruge, a rupe, a blestema, a înjura.

şos: bârnă, grindă, proptea de lemn, stâlp, scândură groasă folosită în construcţii = şos,şus: a doborî un copac, a tăia departe, a răsturna, a potrivi, a pune, a împărţi, legătură, mână, putere, a verifica, a înfige, a înţepeni, a arăta, a întinde.

şti: capacitatea omului de a acumula, a prelucra si a transmite informaţii cu ajutorul creierului = şiti: a număra, a măsura, a socoti, a considera, a calcula, a memoriza, a recita.

șuba: haina de lână a ciobanului în care primăvara pune mieii mai slabi pentru a-i proteja de frig, haină din țesătură groasă purtată peste îmbrăcăminte și lungă până la călcâie = șuba: cioban, păcurar, îngrijitor, pășune, a duce la păscut, a păzi.

șuba: a târî butucii cu ajutorul țăpinelor = șu-ba: a arunca cu îndemânare, a da o mână de ajutor, a trage, a dezlega.

șubar: croitorul care face șube = șubar: a trage, a aranja, a jupui, a rade, a tăia, a croi, a tivi, a îmbrăca, a străluci, curat.

șuc: unitate de măsură egală cu un picior = șug: a transfera, a deplasa, a măsura, a repartiza un teren, a merge, a înlocui.

șugar: zvelt, vite cu coarne date înapoi, vârful biciului = șu-ngar: a munci cu sârg, a fi încântător, a fi prevăzător.

șugu: strigăt cu care se cheamă caprele = șugu: a chema, a avea grijă, a striga.

șuh: un fel de compas folosit în construcții = șuh: a încercui cu ziduri, a construi, a înălța, a pune temelia unei construcții.

șuhan: hot, sef de hoți = șuha(n): tâlhar, hot, lotru, pungaș.

șum: spuma de pe laptele muls proaspăt, rachiu slab = sum: a vedea, a avea grijă de, a da, a arăta, a pricepe.

șupă: escortă de soldați, lovitură, putere = șupa,șuba: arrogant, îndemânatic, puternic, a duce, a păzi, a bate.

șupuri: a se furișa, a se ascunde = șupuri,șubur(i): a observa, a se furișa, a dispărea, a se strecura, persoană dependentă.

șur: zgomotul produs de scurgerea apei = șur: a ploua, a se scurge, a picura.

șus: zgomot puternic, a omorî, a distruge = șus: a distruge, a ruina, a răsturna, a împrăștia pe jos, a tăia departe.

Șusu: nume de familie din Sadova - Suceava = șusu:

puternic, a răsturna.

șusur: zgomotul făcut de apele curgătoare sau frunzele mișcate ușor de vânt = șusur: a ploua liniștit și timp îndelungat, sunetul scos de grătarul încins.

ta: formă arhaică pentru cuvântul tată = ta: fire, a conduce, a sprijini, autoritate, a tine trează mintea, a sfătui, a semăna.

tac: a întrerupe o discuție = tac: a renunța, a părăsi, a abandona, a fi nepăsător, a se despărți, a opri, putere, autoritate.

tachina: a se preface că nu știe, că nu recunoaște = tachim: a face, a înceta vorba, a se preface că nu recunoaște.

tagă: negare, tăgadă = taga: șmecherie, a sesiza un înțeles, a tine mintea trează, a jigni, autoritate, închisoare, a întemnița.

tagmă: clan, cin, organizație, ceată de prădători = tagme: a pricepe, a avea grijă, seceră cu tăișul ascuțit, a ucide, a tăia.

tah: persoană care scrie repede = tah: a aduna, a înmulți, a adăuga, a repeta.

tal: porțiune de pământ, parcelă = tal: lărgime, amploare, a lărgi, a lăți.

taman: tocmai, chiar, mai ales = tanman: credincios, pur, demn de încredere, a deveni îndemânatic, sprinten, generos.

tană: pâclă, ceată = tan(a): rece, frig, răcoare, calm, a tremura, a răci, a răcori.

tapă: tăietură la capăt de lemn pentru îmbinare cu altul = tapa, tab-ba: parteneri, a se uni, a fi împreună, a strânge, a lega.

tasca: traistă mică din pânză sau piele = tascarin: casetă împletită din nuiiele.

tâlpi: parte a labei piciorului sau a încălțăminteii care se folosește la mers, parte componentă a unei sănii care ajută la alunecat, bază, fundație = talpi: partea lată a unui lucru, a întinde, a lăti, a lungi, lărgime, a umple cu, a

desface.

tăr: persoană care asigură ordinea publică = tar: a executa, a decide, a hotărî, a stabili, a pune capăt la, a se interesa.

teamă: frică, îndoială, suspiciune = te-am(a): a fi speriat, a înfrunța, a ataca.

temeni: a se pleca în fata cuiva în semn de salut, se ploconi = temen(i): perimetru, bază, fundație, platformă, soclu, tron.

teș: încovoiat, vită cu coarnele crescute înapoi, semn de hotar dintr-un copac tăiat = tes: natură, soi, fel, fiecare cu ele.

tetea: tată, bunic, străbunic, frate mai mare, om în vârstă, unchi = te-te: a se apropia, a se întâlni, a se asemana.

tiamăt: teamă = Tiamat: spirit al neamului emeș care din haosul absolut a făcut lumea materială si lumea spirituală.

timar: tăbăcar, cel care tăbăcește pieile = ti-mar: tolă din piele pentru săgeți.

tină: noroi, pământ, lut = tina: tare, solid, durabil, pământ.

tâlhar: hot, lotru, ceată de răufăcători = tâlhar: mulțime, ceată de hoți, gașcă.

tâlui: a se întâlni, a nimeri = tila: a se întâlni, a locui, a realiza, a dura, a sta.

tog: proprietate prin comasarea unor terenuri, luminiș în pădure, fânat, adăpost în câmp = tog,tug: proprietate, a lua, a tine, a ști, a procura, a primi, a recunoaște.

toi: zgomot, ceartă, încăierare, luptă, război = toi,tu(i): bătaie, a bate, a tine, a opri, a obține o victorie, a sparge, a rupe.

tucu: diminutiv pentru tată = tucu: adevărat, bun, a recunoaște, a procura, a primi, a tine, a ști, a strânge în brațe, a înveli.

tui: tâcnit, cam nebun, sui = tu(i): slăbiciune, defect, cusur, boală, a fi bolnav.

tun: a pungăși, a păcăli, a da o lovitură în afaceri = tun: buzunar, pungă, sac, a băga în buzunar, a fura, a ascunde.

tur: spațiu delimitat, pachet, legătură, sul = tur: ocol de oi, grajd, staul, a repara, a îndrepta, a micșora.

u: expresie de uluire sau nemulțumire, a plânge, a găfâi la bătaie = u: expresie de protest, a plânge, a găfâi la bătaie, luptă.

ua: expresie care exprimă starea de somnolentă = u-a: somn, odihnă, repaus.

uib: orbește, la noroc, pe nimereală = ub: cavitate, gaură, groapă acoperită cu frunze, cocioabă, a săpa, a băga în pământ.

ucid: a omorî, a chinui până la moarte = ucid, u-gid: acțiune violentă, luptă, a se dezlănțui, a smulge, a înhăța, a rupe.

ud: plin de apă, udat de ploaie, lapoviță, burniță sau zăpadă, transpirat datorită unui efort fizic deosebit sau expunerii îndelungate la soare = ud: soare, lumină, strălucire, viori, sprinten, zi, vreme, furtună, ploaie, a se dezlănțui.

udu: a ieși cu udu, a urina = udu: a evacua, a nu lăsa pic de murdărie, a se însenina, îndemânatic, persoană rușinoasă.

uh!: strigăt de supărare sau oboseală, dușmănie = uh: a scăpăra, venin, răutate, dușmănie, amărât, chinuit.

uman: cunoașterea firii omenești, apropiat de ce este omenesc = umun: a cunoaște, deschis pentru ceva important.

unchi: fratele unui dintre părinți, om bătrân, persoană cu prestanță = unchin: adunarea satului, adunare populară.

ung: a investi cu o funcție publică, a pune să conducă = ung: popor, rude, familie, a aduna, a strânge, a fi împreună.

ura: strigăt de bucurie = ur-ra: a radia, a străluci, a fi mulțumit.

urdu: expresie cu care se întorc oile când pleacă pe neașteptate = urdu: slujitor, subordonat, sclav.

urî: a băga groaza în cineva, a dușmăni= uri: câine, fioros, dușman, a tremura, a înrăi câinii cu sânge, a ațâța.

ursa: ursoaică = ur-sa: a rage, a mugi, a zbiera, câine mare.

ursan: om voinic, om mare, tare cât un urs, plin de forță = ur-sang: războinic, erou, om tânăr, întâiul, în frunte.

Urucu: nume de persoană = Uruc: unul din centrele civilizației emes.

usuc: grăsimea care iese pe lâna oilor, împreună cu praful formează o substanță lipicioasă si murdară = usuc;usug: murdărie, mizerie, femeie în perioada critică.

us: expresie cu care se alungă păsările = us: a goni, a bate, a fugări, a sili.

usur: zeciuiala morarului pentru grâul măcinat = usur: taxă pentru vânzarea produselor în piață.

uz: râu în județul Bacău = uz: culme, versant, a merge departe, a transporta.

za: împletitură din sârmă care proteja corpul luptătorilor în bătălii = za: a atârna, a legăna, a face zgomot, a face larmă.

zabală: tijă din lemn sau metal pusă în gura calului dintr-o parte în alta si fixată de hamuri, cu rolul de a-i controla mișcările = zabalam: bucată de lemn din ham.

zaghie: țesătură țărănească groasă din lână si colorată în dungi late negre ce alternează cu dungi roșii sau portocalii, țesătură din care se făcea îmbrăcămintea pușcăriașilor si care i-a dat si numele = zag-hi-a: impozit oficial, obligație legală, încălcarea a acestor obligații duce la ...zaghie(puscărie).

zar: broască de la ușă = zar: a întoarce, a răsuci, a roti, a lega.

zară: rază de lumină, lumina din depărtare = za-ra: rază de lumină.

zăhăi: a împrăștia, a risipi, a face dezordine = za-

ha(i): dezordine mare, a fugi, a părăsi, a ascunde, a distruge.

zalog: garanție, cheazășie, obiect dat spre păstrare într-o afacere drept garanție = zalag: clar, de mică greutate, strălucitor.

zer: produs secundar din lapte după ce se obține brânza = ze-er: a da drumul la câini, a arunca afară, a aluneca.

zi: perioada dintr-o rotație a Pământului în jurul axei sale, în care se vede lumina = zi: lumina zilei, briză, viu, a răsări, a se zări, a se deștepta, a se ridica, a crește, a se înălța, cer, la înălțime mare, înalt.

zid: construcție din pământ, chirpici, piatră sau cărămidă cu scopul de a realiza o clădire sau a realiza un mijloc de apărare = zid: a întări, a fortifica, ordin, dreptate, adevăr, legal, neclintit, ferm, justificat.

zise: a spune, a afirma, a zice = zi-se: a vorbi despre măcinat, a vorbi despre calitatea făinii.

zitie: turtă din țărâță de grâu = ziti,zidi: făină de grâu, masă, a mânca.

zână: personaj feminin fantastic din basme închipuit ca o femeie foarte frumoasă și foarte bună, cu puteri supranaturale și cu darul nemuririi = za-na: nălucă, apariție neașteptată, păpușă, origine, sanctuar.

zobi: a sfărâma, a zdrobi, a strivi = zobi,zubi: seceră, a înhăta, a distruge, a trage, a nimici. Neamul emeș folosea seceri făcute dintr-un suport de argilă arsă, lemn sau os cu un canal pe partea interioară unde se fixau cu bitum mici plăcute de cremene care formau partea cu care se tăia.

zoli: a se frământa, a se zbuciuma = zu-li: a râde, a lua în zeflemea.

zor: grabă, începutul zilei, perioada când se fac rugăciunile de dimineață = zor,zur: sacrificiu, rugăciune, a oferi, a ruga.

zulum: nedreptate = zulum: a disprețui, a face de rușine, a jigni, a batjocori.

zum: sunete scoase din gură pentru a imita o melodie

cântată(prin ciupire) la un instrument cu coarde = zum: gură, a perora, a tâșni, a curge în șuvoi.

zur: zgomotul făcut de boabele care sunt turnate într-un vas, zgomotul făcut de apa care curge într-un vas, zgomotul făcut de un mijloc de transport care merge pe un drum denivelat = zur: a zgudui, a se cutremura, a aranja, a duce, a oferi.

zurzur: podoabă, expresie ce se găsește în dansul căluțului de Anul Nou în nordul Moldovei „ hop zurzur căluții mei” = zur-zur: a se zgudui, a se scutura, a se clătina, albină.

Cuvinte care se găsesc identic sau apropiat în emegi, româna veche si engleză.

a: interjecție care exprimă uimire, uluire, nedumerire sau articol = a: interjecție - vai!; prepoziție - unde, când, încotro, arată mișcarea, articol - sufix cauzal, [a: uimire, mirare, nedumerire].

aga: conducător, sef militar = aga: coroană, regalitate, faimă, [age: vârstă, a îmbătrâni].

agil: abil, priceput, istet = igi-il: a direcționa ochii spre, [agile: vioi, sprinten]. ah,ahi: nedumerire, aprobare, confirmare, a încuviința o acțiune, a primi o răsplată = ah,ahi: a se grăbi, arogantă, trufie, a fi de partea cuiva, răsplată, [ah!].

altar: locul unde se aduc ofrandele sau se fac sacrificiile într-un cult religios. Neamul emeș avea o religie monoteistă cu An în frunte ca entitate spirituală ce reprezintă veșnicia si de unde vin toate. Ziguratele erau construcții atât cu caracter laic dar si religios, aveau forma unor piramide în trepte iar în vârf exista un altar unde se aduceau ofrandele si sacrificiile = al-tar: a ciopli cu o unealtă, a îndepărta prin tăiere, a delimita, a finisa, a grava [altar: altar].

am: posesie, existentă = am: a fi, [am: a exista].

an: unitate de măsură a timpului, format din 365 de zile si cuprinde o rotație completă a Pământului în jurul

Soarelui. Vechile populații percepeau anul ca o veșnică schimbare de două anotimpuri, vara și iarna determinate direct de ciclul agrar. Vara începea odată cu perioada muncilor agricole (martie-aprilie) și se termina când se aduna recolta (septembrie-octombrie), după care venea iarna iar Anul Nou era sărbătorit în luna martie ca o sărbătoare a renașterii și reînvierii. Această tradiție s-a păstrat la români până la începutul secolului XVIII.= an: lumină, cer, rai, An Nou, semințe, ciorchine, înalt, [an: excelent].

angara: obligații impuse în trecut țăranilor peste cele legiuite, muncă fără plată, corvoadă, belea, greutate, necaz = a-ngar: a acționa puternic, a persecuta, a rezista, a subjuga, [anger: mânie, violentă].

are: cuvânt care arată posesia unui obiect sau a unei însușiri de caracter = a-ri: a da naștere, a zămisli, [are: a avea].

argument: suportul unor idei, posibilitatea de a convinge pe cineva, probe în dovedirea unor afirmații, mijloacele prin care se realizează o demonstrație = adamant: argument, luptă, bătaie, [argument: dovadă, argument].

aria: suprafață de teren pregătită special pentru treierat, bătutul fasolelor, depozitarea cerealelor provizoriu pe câmp. Se smulg buruienile, se nivelează terenul de mușuroaie iar pentru bătutul fasolelor se întinde pe arie pânze de dimensiuni mari = a-ri-a: întindere mare, desert, pustiu, district, spațiu delimitat, [area: arie, suprafață de teren].

as: exprimă o poftă, o stare de nemulțumire = as: dorință, blestem, a pofti, a visa, a dori, a blestema, [as: ca și, pentru că].

at: cal bun, armăsar = at,ad: a trimite, a plimba afară, chiot, tată, [at: după, la].

ba: a behăi = ba: lână, tunsoare, a scoate sunete, a purta [baa: a behăi].

baba: femeie bătrână, femeie grasă și fără putere datorită vârstei, care se ocupă cu ghicitul, în familie are

grijă de copiii mici = ba-ba: a da, a împărți, a prezice, caltaboș, terci din malt încolțit, [babe: copil mic].

bag: acțiunea prin care un obiect sau ființă se introduce într-un spațiu închis = bag: cușcă, a închide în cușcă [bag: a vâri, sac, pungă, a șterpeli, tolă, a aduna, a se umfla].

bal: scandal, tăvăno, balamuc, mulțime, agitație = bal: a săpa un canal, a canaliza, mulțime, [ball: mulțime, zgomo].

ban: mare dregător în Muntenia, conducător al Olteniei care răspundea numai în fata domnului și avea drept de judecată = ban,(ba-na): măsură adevărată, înclinare a capului, a se pleca, [ban: a interzice, a se pleca].

banda: grup de persoane care au scopuri comune sau pun la cale acțiuni comune, în realizarea celor propuse se sprijină reciproc = banda: sprijin, suport, a sprijini, a susține, impetuos, fioros, pățimaș, [band: grup, ceață, echipă].

bara: obstacol din lemn sau din metal care se pune pentru a opri accesul pe un drum, blocarea unei căi de acces, obstacol natural care limitează orizontul = bara: a întinde, a desfășura, a dispărea dincolo, a fi lungit, [bar: bară, barieră].

barbar: persoană violentă care distruge totul în cale, denumire dată de greci persoanelor străine de limba și tradițiile lor = bar-bar: a se dezlănțui, a zdrobi, a lua cu asalt, străin, iscoditor [barbarian: violent, sălbatic].

barim: cel puțin, limită inferioară a unor reguli sau interese care condiționează începerea unei acțiuni = bar-rim: ținut uscat, sterp, secetos, lipsit de resurse. [barium: mare, întins].

bariu: mare, mult, arătos = ba-ru: a întinde, a lărgi, arogantă [barium: bariu].

bat: a lovi, a pedepsi = bat,bad: a se urca pe, suferință, încercare grea, dificultate, fortăreață, [bat: a lovi cu bastonul].

bază: partea de jos a unei construcții care se află în

pământ si se realizează din materiale mai puțin finisate, locul de pornire a unei acțiuni, omul simplu dintr-o societate ierarhizată = ba-za: persoană fără valoare socială, [bases: bază].

be: sunetul scos de oi când se rătăcesc sau le este foame ori sete, a behăi = be: miros urât, a zbiera, a căuta, [baa: a behăi].

be: a îndemna pe cineva să bea, a trage la măsea = be: a curge, a fi generos, a striga, îngâmfare, a se afuma, a șterge, [be: a comunica, a bea].

beli: a jupui, a bate cu năduf = bel,bil: a vâna, a da ghionti, a arde, săpuneală, a se încălzi, [belie: a defăima, a înjura].

bes: vânturi, gaze la stomac si intestine = bes,pes: a lărgi, pânțece, măruntaie, necazuri, [beshrew: a blestema].

bâze: muște, albine = biz(e): a striga, a tipa, a alunga afară, [buzz: bâzâit, zumzâit, a bâzâi, a se afla în treabă].

boș: testicul = bos,pus: durere, mic, motive grave, [bosh: prostii, necazuri].

buba: umflătură cu puroi care apare în urma unei infecții, iritație a pielii = bu-bu: puroi, bubos, a băga în foc, a arde, a apare, [bubble: a face bășici].

buci: cur, a bate la buci - a primi bătaie, a lua la buci - a rămâne însărcinată = buci,pus: tare, a supăra, a mâhni, durere, îngust, suferință, durerile facerii, [buck: țap, mascul, a se înfierbânta].

buluc: năvală mare, grămadă, droaie, toți deodată, gloată, în masă, cu grămada, unul peste altul, deodată, îmbulzeală, iute, repede = buluc,bulug: a se năpusti, a da buzna, a da junghiuri, a trage, a izbi, a fi nervos, musculos [bullock: bou].

bun: satisfacție, reușită, a se confirma o stare de fapt = bun: luminat, ușor, deschis, suplu, rar, [bun: coc].

buș: trântă, lovitură, a culca la pământ, a bate = bus,pus: durere, suferință, voinic, tare, [bush: tufă].

campa: a întinde corturile, a tăbări = canpa,ganba: piață, loc de vânzare, mulțime, a evalua, [camp: tabără].

cana: vas mic pentru băut lichide = cana: a tulbura, a

agita, atent, [can: cană].

canon: chin, necaz, supărare mare, jale, constrângere = canon, canun: urlet, strigăt puternic, [canon: muncă, regulă].

cap: extremitatea superioară a corpului omenesc sau cea anterioară a animalelor unde se află creierul, principalele organe de simt și gura, început, în față = cap, cab: a fi atent la concentrarea gândurilor, a crește atenția, (figurativ) locul unde se măsoară și se cântărește totul, [cap: capac, vârf, culme].

car: mijloc de transport cu două sau patru roți folosit atât pentru deplasări cât și în lupte = car: a sosi la, a trimite, a mâna, a călători, a transporta, [car: car].

cara: a transporta, a duce, a primi, a trimite, a da, a mâna, a călători în afară, a face = car: chei, port, a primi, a trimite, a da, a mâna, a călători în afară, a face, a transporta, a scoate la pășunat, a jefui, a scăpa, a ieși, a evada, [carat: cărat].

caz: sanșă, ocazie, apariție = caz, gaz: posibilitate, șansă, a se ivi, a apărea, a se înghesui, a se certa pentru, [case: caz].

căpăra: a zgârâia, a fierbe, a se înfuria, a scânteia = capari, gaba-ri: a se confrunța, [caper: poznă, a se zbengui].

cer: a face o solicitare, a obliga la o decizie = cer, ser: a decide, a fi obligat, [cheer: a consola, a ajuta].

cică: chipurile, vorba vine!, cam așa = cic, gig: a fi abătut, a părași, a respinge, ignorant, întunecat, [check: mic, esec].

cin: clasă, tagmă, breaslă, dregătorie = cen, sen: ceartă, dispută, luptă, gâlceavă, tărașoi, [kin: înrudit].

cioc: gest făcut la petreceri prin atingerea paharelor sau a cănilor după care se bea conținutul și are semnificația de noroc, belșug; gura păsărilor = cioc, sug: hrană, alimente, provizii, porție de hrană, [chuck: cioconit, mâncare].

cip: cântecul păsărilor zburătoare care își invită partenerul la dans = cip, gib: a dansa, a se îndoi, gratie

[chirp: a ciripi].

cir: terci subțire din mămăligă, turtă din făină de grâu si apă coaptă pe plită = cir,sir: a curge, a amesteca, a scufunda în apă, foc, [cheer: mâncare].

ciri: suflet, fire = ciri,giri: curat, a scoate la iveală, a admite, a închide gura cuiva, [cheer: stare sufletească, aclamație].

ciur: dispozitiv prin care se cerne = ciur,sur: lut pentru tăblițe care era dat prin ciur si apoi modelat pentru scris, [churn: a agita, a frământa].

cât: a alunga mâța și semnifică „du-te la șoareci - chit” = cât, gid: a trage, a prinde, a strânge, a înhăta, [cats : pisică]. chendelă: lăuză, femeie care a născut un copil viu si sănătos aducând bucurie familiei si comunității din care face parte = chi-enedi: bucurând pământul, dansând, [kind: amabil, specific, rasă, neam].

chenead: closet, privată, umblătoare = chi-enedi: bucurând pământul, miscând [kennel: cocioabă, bordei].

chilă: partea de jos a navei aflată sub apă pe care se fixează lateralele = chi-la: a observa, a fi atent la, a potrivi, a îndrepta, a lua în seamă. [keel: a răsturna, partea unui nave care stă în apă, a arunca pe spate].

chila: măsură pentru volum egală cu 1 litru = chi-la: măsură pentru lichide egală cu 1,2 litri [kilo: kilogram].

chiler: încăpere mică si retrasă, loc de taină, spatiu foarte mic într-un perete, firidă = chilim: grup de animale mici si fricoase, mamifer foarte mic [killer: ucigaș plătit, cel care te omoară pe la spate].

chili: a ascuți, a pregăti o unealtă pentru tăiat, a pili = chili: în totalitate, a roade cu pricepere [kill: a pregăti pentru tăiat].

chin: muncă istovitoare = chin: muncă, timp de lucru, a pune la muncă, a se crispa, muncă istovitoare, [kine: a intimida].

chindie: timp al zilei către apusul soarelui, masă luată de lucrători la câmp pe la orele patru după amiază, concert de seară dat de muzica domnească, instrumente muzicale asemănătoare cu toba mare, dans tărănesc

asemănător cu sârba = chi-enedi: bucurând pământul, dansând, veselind, [kind: specific, propriu, natură].

chingi: bucăți de lemn care se pun pentru a întări o structură de lemn, fâsii de pânză sau piele din hamul cailor, prinsă de hloabe și folosită pentru protecția abdomenului la cai, fâșie de pânză sau piele folosită pentru fixarea șeii, cingătoare de pânză groasă folosită pentru protecția abdomenului la femeile însărcinate sau la oamenii care fac efort fizic deosebit, „a tine închingi” - a constrânge, a controla, „a lăsa din chingi” - a lăsa liber, „a-l tine chingile” - a fi sau a se simți în putere, a fi în stare = chi-en-gi: denumirea emegi a teritoriului dintre Tigru, Eufrat și Golful Persic [king: rege, a conduce, arobi].

chip: stare de neliniște, obraznicie, scandal, gălăgie = chip, chib: a lega, a potoli, a liniști, a tine în frâu, a domoli [keep: a păstra, a reține, a înșfăca, a tine în captivitate].

chit: suman negru sau alb, tundră, a achita integral o datorie, a compensa o datorie = chit, chid: a aranja, a pregăti, a se strâmba, a merge, a nimeri, a câștiga, a retrage, a șterge, a depozita, a da, a dezvălui, [kid: a păcăli, a glumi].

chiti: a ochi, a trage la tintă, a pune la cale ceva, a aprecia, a tine socoteală = chi-ti: loc delimitat, rânduială, ordine obligatorie, a tinti [kitty: a aduna, a încărca, economii, a bate țărushi, a copleși cu beneficii].

codi: a se frăsui, a-și da importanță, a vorbi mult și tare = codi, gu-di: a face zgomot, a vorbi tare, [cuddy: prost, nătâng].

cop: fund de cos sau de pălărie, urcior, cană de un litru, cofă, conținutul unei căni, măsură de capacitate de aproape un litru = cop, cub: cos din trestie sau răchită, împletitor de coșuri sau rogojini, [cop: a prinde, a înhăța].

cucu: pasăre de culoare cenușiu-închis care depune ouăle în alte cuiburi iar puii sunt crescuți de acești părinți adoptivi, persoană singură care nu comunică cu nimeni și preferă singurătatea „singur cuc” = cucu: întuneric,

umbră, culoare închisă, loc întunecos, [cuckoo: cuc].

cupă: vas pentru băut vin, vas de lemn scobit, folosit de ciobani la stână pentru apă, lapte, caș, cofă cu care se ia mălaiul, unitate de măsură pentru lichide, cofă, oca, vasul cu care se ia vama la moară = cupa, gub(a): a opri, a pregăti din timp, a servi, a ajuta, a împlini, a pune deoparte, a curăța, [cup: cupă, cană].

cur: fund, șezut, buci, anus, organ sexual feminin = cur: a atinge, a se ridica, intrare, ieșire, a intra, a elibera, a uimi, a ferma, a da la spinare, des, stufos, proeminent, mare, [cur: mitocan].

cut: cal șchiop de un picior = cut, cud: a tăia, a răni, a blestema [cut: tăietură].

dagă: pumnal cu lama scurtă și groasă, în trei muchii, cu vârf ascuțit, cu întrebuințare și semnificație religioasă și socială = da-ga: asociație, organizație, cameră, casă, grup conducător, drum, a se aduna, [dagger: pumnal].

dală: placă din piatră sau ceramică folosită pentru pardoseli. Neamul emeș, pentru că nu avea piatră suficientă a inventat cuiele din ceramică arsă și smălțuită. Aceste cuie se fixau atât pe zidurile exterioare și interioare cât și pe podea realizând suprafețe netede, rezistente și policrome = dala: ac, daltă, a găuri, a pătrunde [dale: vale, suprafață netedă].

dam: sură mică, grajd primitiv, bordei, adăpostul unei familii sărace, acoperișul capului pentru soț și soție = dam: sot și soție, cei care își duc viața împreună și vor lăsa în urma lor urmași [dam: femelă, femeie].

dar: obiect care se dă unei persoane ca recunoștință și respect, parte dintr-un întreg care se dă cu titlu gratuit, ofrande, jertfe, pomeni, realizări de excepție în concepția creștină, a împărți, a distribui, a rupe, a fragmenta = dar: a împărți, a rupe, a tăia, a culege, sticlă mică, pahar mic [dare: a îndrăzni].

dări: obligații către stat, domnitor sau boier, biruri = da-ri: a achita dintr-o obligație, a apăra [dare: a înfrunța, a provoca].

deduc: reține, judec = di-duc, di-dug: a judeca, a

deduce, [deduce: a deduce].

dig: construcție pe lungimea malului unui râu cu scopul de a feri de inundații sau de-a curmezișul cu scopul de a crea o acumulare de apă. Executată din pământ si întărită pe partea apei cu fașine de nuiele sau cu plante care trăiesc în mediu umed = dig: a fi umed, domol, care poate fi exploatat [dig: săpare, a lucra cu sapa, a înfige].

doli: a ocoli, a curge lin = doli,dul(i): movilă, dâmb, morman, a se ascunde, a se adăposti, a se apăra, [dole: destin].

dop: obiectul care astupă o gură = dop,dub: a introduce tăblița într-un recipient, a umple, a păstra, [dope: a acoperi cu].

dosi: a ascunde, a acoperi, a feri vederii = dosu,dusu: coșurile folosite la curățirea canalelor si purtate pe cobiliță pe care lucrătorul nu le vede simultan, [doss: pat, a dormi într-un azil].

dubi: a tăbăci, a argăsi, (despre in si cânepă) a se muia, a se topi, a se destrăma = dub(i): recipient mare, a umple, a păstra, a amesteca, a vopsi, a așeza [dub: a unge pielea cu grăsime sau cu răbuială, a păcăli].

dulu: a dezlega, a da drumul = dul(u): a aduna, a spune, a se supune, adăpost [dull: slab, plăpând, durere].

dup: mers foarte apăsător, a alerga cu pași grei, a dupăi = dup,dub: a lovi cu piciorul, a hurui, [dup: găgăuță, a prosti].

egal: stare de echilibru, raporturi de reciprocitate perfectă, relații sociale bazate pe principii recunoscute si acceptate de toți membrii comunității. La neamul emeș, judecarea pricinilor se făcea la templu care avea atât un caracter religios (loc pentru ceremonii religioase) cât si un caracter laic (aici se judecau litigiile dintre membrii comunității respective si tot aici se făceau rezerve de produse alimentare pentru perioade de criză). Țăranii din Moldova istorică au în casele lor o cameră cu destinație specială numită „casa mare”, „odaia mare”, unde se tine zestrea, icoanele de preț, lucrurile de valoare si se sărbătoresc evenimente deosebite. Aici toți când se așează

trebuie să respecte rânduiala impusă de gazdă în desfășurarea evenimentului = e-gal: templu, palat, [egal: zău!, pe legea mea!].

gad: pureci, păduchi = gada: rufărie, lenjerie de corp de in sau de cânepă, [gad: a hoinări prin, a umbla aiurea].

gagă: termen respectuos pentru femeia care te ocrotește = gag(a): a da sau a cârpi cuiva o palmă, [gag: a constrânge la tăcere, a-i pune căluș].

gaj: garanție = gaj,gaz: posibilitate, a se certa pentru, a anula, [gaj: gaj].

gat: zăgaz din piatră făcut de-a curmezișul unei ape curgătoare pentru a prinde peste = gata,gada: a termina o țesătură, plasă, a prinde, a păzi, [gate: poartă].

găman: mândăcios, găucios, lacom = gamun: grăunte de chimen, a aduna mâncare [gammon: suncă, a afuma slănină, a trage pe sfoară].

ger: frig puternic, scăderea temperaturii până la înghețarea apei și distrugerea vegetației = ger,gir: a alerga, a fugi, a se grăbi, a aluneca, adăpost, a rezista [gear: îmbrăcămintă, viteză, a se grăbi].

geri: împerecherea porcilor = giri: rât, a miroși, a face rod, [gir: cuplat, unit].

gig: sul de pânză, val de țesătură = gig: a fi descurajat, nedreptate, [gig: sul de pânză].

gheb: cocoasă, umflătură, dâmb, înălțime, ridicătură = gheb,gib: a se îndoi, a se îndrepta, a se apleca, a se apăra de, întunecat [gibe: glumă răutăcioasă, a lua în râs, batjocură].

ghidi: interjecție care exprimă mirarea, ia te uită! = gidi: eclipsă, a se întuneca, a se întrista cerul, [giddy: amețit, uimit].

grădină: locul din jurul casei de la țară = garadin: a aseza în clăi, maldăr, a strânge, a lega [garden: grădină].

gol: spațiu fără utilitate, teren necultivat, om sărac lipit = gol,gul: a distruge, a face să dispară [gul: a înșela, naiv].

guleai: chef, petrecere = gu-la: larg, mare, a crește, a fi exaltat, a se pleca, a îmbrățișa, gură, gât [gullet: gât, a

da pe gât].

gurgurel: persoană dragă, mai ales când vinul este stăpân pe minte = gur-gur: recipient de 10 litri pentru vin [gurgle: a murmura, a gănguri].

guturai: secreție a nasului, răceală = gu-tur: secreție a nasului, [guttural: cu nasul înfundat, vorbire pe nas].

gut: porumbel = gut,gud: cuib, mulțime, scurt, mic, a sălta, a fâlfâi, a zbura, [gut: a curăța de, a se curăța].

hală: furtună, ploaie puternică = ha-la: a spăla, a izvorî, a curge, revărsare, fugă, direcție, [hale: viguros, puternic].

hap: cacealma, hoție, a trage pe sfoară = hap,hab: a descoperi necinstea, durere, a hărțui, a bate, [hap: întâmplare, soartă].

haram: afurisit, blestemat, degeaba, venit de pe drum = ha-ra-an: cale, drum, necunoscut [haranque: vehement].

hat: fâșie subțire de pământ nearat care delimitează două proprietăți = hat,had: precis, delimitat, [hatch: limită, linie].

hăti: a asmuți câinii, a zgâltâi pe cineva, a ghionti = hati,had(i): scandal gălăgie, nevinovat, [hate: a urî, a dușmăni].

hata: belea, pagubă, necaz = hata,hada: a se usca, a seca, nenorocire, belea, [hate: ură, belea, dușmănie].

hi: expresie cu care se alungă sau se opresc câinii din lătrat = hi: a se pregăti, a alunga, a se gudura, [hi: noroc].

hâră: ceartă, neînțelegere, zăzanie = hir(a): a da naștere, a ceda, a accepta, [hire: plată, a angaja, liber].

hop: obstacol, săritură = hup: atlet, a sări, râpă, adâncitură, a învinge, [hop: săritură].

hop: a țopăi = hup: acrobat, a sări, a țopăi la războiul de țesut, [hop: a sări].

hoț: cel care fură sau pradă, timpul favorabil al acțiunii este în zori de zi când stăpânii dorm iar dimineața au ocazia să constate paguba, cel ce umblă în zori de zi pe căi lăturalnice = hoț,hud: adăpost, zori de zi [hot: ilegal, de contrabandă].

hudă: casă, locul de unde omul își începe ziua = hud(a): adăpost, vizuină, zori, dimineață, [huddle: a se ghemui unul în altul, mulțime].

hui: a ocări, a certa, a cicăli = hu(i): nevrednic, slab, amărât, a rupe, a supăra [hue: strigăt, chiot, strigăt de atac].

hulă: om rău, de nimic, blestem = hu-la: a vorbi de rău, a face necazuri, a înjura, a blestema, a defăima, [hole: cusur].

huș: a fi supărat pe cineva, a alunga niște păsări = huș: nesăbuit, furios, a fi mânios pe cineva, [hush: a înăbuși, tăcere].

ie: da, așa e!, desigur!, întocmai! = i-i: a da de, a zări, a lăsa, a trimite [yes: da].

ira: strigăt de supărare când copii fac dezordine, mânie = ira: divinitate emeș a dezordinii, supărare [ire: mânie].

jap: a bate foarte rău, a jăpăi = jap,sab: a rezista la un atac, a opri, a doborî, a sparge afară, [jab: a bate, a lovi].

jar: a pune pe jar, a face scandal = jar,sar: cineva care strică sau îngrijorează, a fugi dincolo, a goni, [jar: a se certa].

jud: demnitar cu atribuții judecătorești și administrative, stăpân de rumâni, principe, judecător, județ, primar, conducător = jude,gu-de: a chema, a judeca, a opri, a se sfătui, a stăpâni, a striga, a porunci, a spune, [judge: a judeca, a aprecia].

jug: dispozitiv la care trag boii la car, instrument de tortură = jug,sug: porție de hrană, alimente, provizii, [jug: a băga la zdup, închisoare].

jur: jurământ = jur,gur: a cresta, a însemna pe răboj, a protesta, a contrazice, a se pleca, a stăpâni, a înceta, [jur: jurat].

lac: acumulare mare de apă realizată prin îndiguire = lac,lag: a se umfla în dimensiune, a se îngrămădi [lake: lac].

leg: testament = lag: liturghie pentru meditație, a se

strânge la masă, a împărți averea, tânăr, a cunoaște [leg: escroc].

libir: persoană care decide în nume propriu, liber = libir: a duce o anumită viață, a locui, a trece, [liberty: libertate].

lip: jeg, murdărie pe corp, rapăn = lip,lib: a unge cu grăsime, a murdări, [lip: obraznic, nesimțire].

lipi: a pune un strat peste, a unge, a murui, a se apropia de = lipi,lib(i): a unge, a întinde[lip: a atinge cu buzele, a săruta, a fi aproape].

litie: slujbă ortodoxă pentru binefaceri și belșug = litim,lidim: a primi, a cere, a accepta, a cuprinde, [litany: litanie].

local: ce aparține de o anumită localitate, ținut = local,lugal: stăpân, om cu stare materială bună, rege, [local: de loc].

lugu: a duce cu vorba, a trage pe sfoară, a fi escroc = lu-gu: a înșela, a fi escroc, a nu fi corect, [lug: rămă, vierme].

ma: mamă = ma: a se naște din, a naște, a ajunge la maturitate, familie [ma: mamă].

madea: temă, pricină, afacere, chestiune = ma-da: domeniu, zonă, pricină, [madden: a supăra, a enerva].

malac: om robust, om mare = malac,ma-lag: apărător, susținător, om puternic, a lega, a se întări, [male: bărbătesc].

mami: cuvânt de alint pentru mamă, femeie care a născut sau are în creștere copii = mami: divinitate emeș, care a făcut din lut, după chipul ei, șapte bărbați și șapte femei, a suflat viață asupra lor dând naștere neamului omenesc, mit care se găsește identic în Biblie, [mammy: mamă].

muma: mamă, cea care perpetuează neamul și comunitatea = mu-mu-a: pe vremea tuturor familiilor(a străbunilor), pe vremea când indivizii aveau cunoștință de strămoșul lor comun, [mummy: mamă].

man: nume de persoană = man: partener, asociat, pereche, bogăție [man: soț].

mangă: surpătură în mal, prăpastie, drum sub nivelul ogoarelor din jur care poate deveni impracticabil în perioade ploioase sau când viscolește = mangar: încărcătura maximă a unei bărci, [mangy: stare proastă].

masa: obiectul pe care se așează bucatele pentru a fi mâncate, acțiunea de a mânca = ma-sa: un cos cu alimente, [mash: amestec de malt cu apă fiartă, terci].

maz: sumă de bani majorând miza inițială, în plus, acțiune nesăbuită = maaz: exuberant, dans femeiesc [maze: confuzie].

meal: pământ alb, bun de spoit casele = mea-lu: cât de mult, [meal: praf, pudră].

melic: inflamarea glandelor de la gâtul cailor = meli: gât, arzător, fierbinte, beregată, omușor, faringe. [melee: încăierare].

meritu: faimă, reputație = mi-ri-tum: un instrument muzical, [merit: valoare, a merita].

mesi: a sta la masă, a chefuli = mes(i): a dăruie ceva, a înzestra, a oferi, a da cu adevărat, [mesh: tocană, terci].

mili: a fi cuprins de milă, a se îndura = mili: voce, a spune, a ruga, a face gălăgie, a străluci, adevărat, [mile: milă].

mină: săpătură subterană de unde se extrag minereuri = mina: belșug, tovarăș, a se asocia cu, a conviețui, [mine: mină].

mizer: sărac, nevoiaș, cu haine murdare sau rupte = me-ze-er-ra: zdrențe, haine murdare, a murdări [misery: mizerie].

moace: figuri, oameni prosti și blegi, leneși, tonți = moace,mu-a-se: pentru că, deoarece, persoane cunoscute, flecari [mock: batjocură, bătaie de joc].

mod: fel, soi, manifestare, reacție, trăsătură = mud: ticălos, mișel, a pipăi, a întuneca, a slăbi, umbră,, vag, [mode: fel].

mot: smoc, pământuf = mot,mud: a purta, a se înfrumuseța, a crește, a lăsa să crească barba, a se ivi, [motes: fire de păr].

mu: sunetul pe care în scot vitele când rag = mu:

gură, a scoate sunete, a mugi, a găfâi [moo: a mugi].

muc: secreție nazală, scurt, mic, prăpădit = muc: scurt, mic, a scoate la iveală, a șterge, a arunca, [muck: murdărie].

mul: catâr, pornirile năvălăș al acestuia = mul: scandal, pasiune, [mule: catâr].

mulă: om lipsit de energie, bleg, prost, greoi = mu-la: vechil, om rău, netot, [mull: încurcătură, confuzie].

muma: termen foarte vechi pentru mama, cea care perpetuează neamul și comunitatea = mu-mu-a: pe vremea tuturor familiilor (a străbunilor), pe vremea când indivizii aveau cunoștință de strămoșul lor comun, [mummy: mamă].

mur: perete, zid = mur: a înconjura, a încercui, a păzi, a apăra, a sfârâma, zăbrele, gratii, [mure: a întemnița].

mut: persoană care nu poate vorbi = mut,mud: a fi speriat, a speria, a îngrozi, a întuneca, [mute: mut]. mutul: personaj din dansul călușarilor, dans care se face în unele faze în jurul unui băț = mutul,mudul: stâlp, a pune un băț, a priponi, a juca, a dansa, [mutual: reciproc].

nas: organul de miros al omului = nas,nus: ou, bot, a ieși în față, a instiga, a îndemna, [nose: nas].

naz: moft, capriciu, nărav, suceală = naz,nuz: a ieși în față, a instiga [naze: cap, promontoriu].

nilă: milă, a manifesta înțelegere pentru o persoană în suferință = ni-la: a micșora umilința unei persoane [nil: nimic, zero, fără valoare].

nic: mic = nic,nig: lucru de preț, a fi important, mic, a păstra cu mare grijă, a prețui, [nic: creștătură în lemn].

ninii: bâzâitul țăntărilor = nini: a recunoaște, a supăra, mulțime, [ninny: prost].

nip: lume, mulțime = nip,nib: mulțime, frică, nemulțumire, agitație, violentă, [nip: ciupitură, bătă, agitație].

nir: ulei sfințit cu care se ungea capul domnitorului la încoronare, se făcea semnul crucii pe pereții casei, sau se ungeau diferite părți ale corpului aflate în suferință = nir:

prinț, a atinge, a da, a se ridica, victorios [near: aproape, lipit de, persoană de încredere].

no!: iacă!, uite!, ia aminte! = no,nu: aspect, a arăta cuiva, [no: fără, niciun].

nod: legătură între două sfori, cioturi, a căuta greșeli cuiva, loc de întâlnire = nod,nud: a aranja, a merge de-a lungul, a fi, a sta ascuns, a minti, a urzi o intrigă, [node: nod].

nosa: cuvânt ce exprimă un îndemn la acțiune; ei!, hai! = nusa: a greși, a începe o nouă acțiune, a repeta o acțiune, [nose: a se conduce după miros].

nud: gol, fără îmbrăcăminte, dezbrăcat = nud: a se culca împreună cu, a pune jos, a se întinde, a oua, a dormi, [nud: gol].

odiu: ură, scârbă = odu,udu: a zdrobi, a înfige cu putere, a se dezlănțui, [oddly: ciudat, straniu].

odor: miros, mireasmă = odol,udul: văcar, mirosul specific de taurine, [odour: miros neplăcut].

oh: nemulțumire, supărare sau lingușire = oh,uh: a fi iritat, a fi supărat, a scăpăra, a linguși, venin, răutate, [oh!].

pac: pungă în care se tine tutunul, legătură, pască = pac,pag: a ocroti, refugiu, a pune la adăpost, [pac: balot, legătură].

padi: cuvânt cu care se îndeamnă la mers caii de la căruță = pad(i): a încuraja, a conduce, a arăta, chemare, [pad: drum].

paha: diavol = pah(a): escroc, labă, picior, braț, stâlp vertical, [pah: phuuuu!].

pap: îndemn adresat copiilor mici să mănânce = pap: tată, frate, a încuraja, a îndemna, a îngriji, a tine, [pap: terci].

pat: suport pentru dormit = pat,bad: a fi generos, a apărea, a închiria, perete, zid, a se urca pe, a se cățăra, [pat: a mângâia, a întinde].

păca: a supune, a îmblânzi = paca,pag(a): cușcă, colivie, a închide în cușcă, a ocroti, a apăra [pack: a se aduna, a strânge].

pădăi: a se găti, a curăța, a văruți = pa-da(i): o funcție publică, a arăta arogantă, a conduce spre [pad: a merge pe jos].

păs: durere sufletească, chin, necaz = păs,pus: durere, suferință, a chinui, a supăra, [pass: a depăși, necaz, a muri, a dispărea].

păși: a merge încet, a fi sigur de sine = pase: picior, a păși cu aroganță, [pass: a înainta, a trece, a circula].

păț: pățanie, pățau = păt,pad: a jura pe, a înjura, a găsi, a dovedi, a cerceta, a dezvălui, [patch: a improviza din bucăți].

pec: brutar, brutărie = pec,pes: palmă, partea din față a palmei, a lungi, a lărgi, prețios [peck: merinde, mâncare].

pil: bici cu coadă scurtă făcut din curele împletite sau din vână de bou, gârbaci, biciuscă, harapnic, lovitură dată cu acest bici, pisălog = pil: a fi întunecat, confuz, neclar, ascuns, nestiut, mizerabil, a mânji, a defila, [pile: a îngrămădi, a strânge].

pil: leac, remediu, medicament = pil: neclar, ascuns, neștiut, a-si da importanță, [pill: pilulă, hap].

pilă: persoană care face trafic de influență cu scopul eludării legii = pila: ascuns, neștiut, mârșav, a se murdări, a pângări, a defila [pill: situație neplăcută].

pilă: minge = pila: rotund, ghem, a se umfla, a crește [pill: minge].

pipi: a urina, a curge în stropi = pi-pi,bi-bi: a picura, a curge, [pipi: a urina].

pis: a urina, a stropi cu urină butuci sau tufișuri = pis: mal, pânțece, a presimți, stâlp, a sprijini, [piss: a urina].

pit: pitigoi, pasăre care își face cuibul prin găurire, în trunchiul unui copac = pit,bid: gaură, orificiu, a alege, anus, [pit: gaură în pământ, a ciupi].

plug: unealtă cu care se ară = pulug,bulug: hotar, a se uni cu o pană, margine, a încolți, a crește, [plough: plug].

pot: a reuși să facă, a crede că poate face ceva =

pot,but: ritm, direcție, a arăta, a întinde [pot: a culege, a doborî].

puchiri: a face ceva migălos, a migăli = pu-chiri: a iriga livada, a iriga prin șanț fiecare copac [pucker: a încreți].

pup: numele unor preparate alimentare făcute din făină de grâu, bucată de prescură, nume generic pentru mai multe plante = pupu, bu-bu: a rupe, a tăia din, a băga în foc, a trage afară, mugur, lăstar, a crește, a da frunza, [pup: cățel].

pup: sărut = pupu, bu-bu: a se aprinde, a provoca, a se înfrumuseța, [puppy: persoană proastă și înfumurată].

puș: claie, grămadă de strujeni, efortul de a aduna = pus: bine legat, îngust, aranjat, grămadă, ordonat, [push: sprijin].

rac: crustaceu cu două brate cu foarfece cu care prinde prada = rac, rag: a răni, rană adâncă, a ucide, a trage, [rack: chin].

rac: boală gravă a cailor care se manifestă prin umflături în parte inferioară a picioarelor = rac, rag: a prinde rădăcini, rană adâncă, a provoca, a arde, mers legănat, a strânge, a trage, gâtar, a suferi, [rack: chin, a istovi de puteri].

raci: grătar = raci, rag(i): a înjunghia, a ațâța focul, a roti, a trece, a trage, gălăgie, a arde cu flacăra, [rack: grătar].

rad: a tăia de la rădăcină, a îndepărta totul = rad: a tăia de la rădăcină un copac, a tăia de la pământ [rude: viguros].

rag: sunetele scoase de vite când se rătăcesc sau sunt bătute, plânset = rag: a lovi, a aduna în turmă, [rage: mânie, a se înfuria].

rai: tărâmul fericirii = ra(i): a radia, a străluci ca soarele, a vibra de, a uni, a măsura, a împărți, [ray: rază, a radia].

rara: încet, agale, domol, pe îndelete, rar = ra-ra: a netezi, a nivela, [rare: rar].

rapt: a smulge, a cuceri un teritoriu = rap: bandă,

clică, fiare, cătușe, a pune în fiare, a strânge, capcană, [rapt: răpit].

răi: a se înrăi, a slăbi, a tânji = ra(i): a înjunghia, a răni, a asasina, a se strânge, a suferi, a provoca, a se târî, [raid: asalt].

răpi: a umili, a pune la stâlpul infamiei = rap(i): a tiui, a tropăi, spiță, neam, rasă, a pune la stâlpul infamiei, [rape: răpire].

rigă: rege = rig(a): a se înclina, a vrea, a dori, a supraveghea, a îngriji, a păzi, buzdugan, armă, [rig: ținută, a găti].

râma: a face rău, a dușmăni = rim: trupă, armată, mulțime, străin, a merge sigur de sine, inamic, a distruge, necaz [rim: a înconjura, a împresura].

râp: o specie de peste, pietrar, fusar = rip,rib: a fi de rang superior, a fi mai bogat, a pleca departe, [rip: a spinteca].

rucă: jalbă = ruca,rug(a): a repune în drepturi, a restabili ordinea, a reaseza, a plăti din urmă [ruckus: scandal].

sacu: obiect confecționat din piele, in, cânepă, lână sau piele în interiorul căruia se pot pune spre păstrare semințe, boabe, lichide sau bunuri de valoare = sa-cu: braț, legătură, boccea, mânecă, [sac: sac, pungă].

sadă: vrană la butoi = sa-du: măsură pentru lichide egală cu 24 sila (20,2 litri), [sad: trist, grav].

sagă: miros urât = sag(a): a sufla, a pătrunde, a strica, [sag: stare de deprimare].

sala: cameră de dimensiuni foarte mari folosită pentru întruniri sau ca depozit = sa-la: a întinde, a culca, a lungi, a desface năvodul, a desface legătura, a desface mănunchiul, a mătura, a lega cu funie, a înnoda, [sale: vânzare].

salut: salvare, fericire, bunăstare = salut,sal-ud: a aduce omagii, a respecta, a sosi la, a se întâlni, fericire, [salute: salut].

sanchi: a se lenevi = sanchi,sang-chi: a mânca alene, loc poziție, a se mădări, [sink: a se lăsa la fund].

sapa: a face un șanț cu sapa, unealtă cu care se prășește sau se fac alte munci agrare = sa-pa: a face un sant, [sap: a săpa].

satu: prima formă de organizare a unor comunități umane sedentare, așezate în locuri ușor de apărat, vârf de deal, platouri, înălțimi muntoase. Satele erau compuse dintr-un număr mic de case fiind înconjurate cu palisade și garduri înalte din trunchiuri de copaci, protejate de șanțuri adânci = sa-tu: înălțime, partea de sus, munte, a împărți, hotar, a mărgini, vârf, origine, teritoriu, loc, sanctuar, dreptate, ordine, [sat: a fi așezat, a se cocota].

satu: senzația de saturare, sătul, abundentă, belșug, stare, lăcomie, îndestulare de produse alimentare = satu;sa-tu: a împărți, a rupe, bucată, morman, grămadă, [sate: a sătura, a potoli foamea cuiva].

sete: lipsă de apă din pământ provocată de secetă, starea fiziologică a omului când are nevoie de apă = sete,sed(e): apă rece, răcoare, a se potoli, a se domoli, [set: rece, pregătit din timp].

sic: pământ ce conține calcar, folosit la zugrăvit = sic,sig: culoarea soarelui când apune, rosu-galben sau auriu, [sick: care are nevoie de reparații].

sichis: zgârcit, a se realiza greu, puțin câte puțin = sichil: îndemânatic, sănătos, în putere, natural, [sickly: cu greu].

sigă: substanță minerală roșie care se găsește în natură, sub formă de bolovani sau de nisip, cu care țăranii trag brâele la ferestre și la case = sig(a): culoarea soarelui când apune rosu-galben sau roșu, [sight: vedere, a zări].

sâc-sâc, sâg-sâg: a enerva, a înfuria, a disprețui, a batjocori, gest care se face prin lovirea pumnilor mâinilor pe verticală (de sus în jos) = sic-sic;sig-sig: lovitură repetată, a respinge, a strânge, [sick: abătut, descurajat].

sân: fiu = sin: a da, a ceda, a dăru, a transmite, a prezenta, a se liniști [son: fiu].

sobori: a se strânge pentru a se sfătui = soboru,su-buru: adunătură, eveniment, a dizolva, [sober: cumpătat, calm].

sodal: ucenic, calfă care trebuie să rezolve lucrurile mărunte = sodal,su-dal: samar, pas, a păși, a duce, [sodden: necopt].

sol: cel care aduce vesti, stafetă = sol,sul: om tânăr, puternic, îngânfat, a grăbi, a reuși [sole: talpă a piciorului].

solemn: respect, cinste = solim,su-lim: venerație, faimă, [solemn: măreț].

sudină: flăcău hărăzit ca soț unei fete pentru căsnicie = su-din: liber ca un fluture, parte a căruței sau plugului, [sudden: subit, lucru grozav].

sug: a înghiți un lichid direct din vas sau din glanda ce-l produce = sug: a suge, a alăpta un copil, a dărui, [suck: sugere].

sug: sens figurativ pentru a jefui de bani sau bunuri, a jefui pe cei fără apărare, a bea dintr-un vas până la ultima picătură = sug: a persista, a jefui de îmbrăcăminte, a jefui pe cei fără apărare, a suporta, a suferi, [suck: gogoman, fraier, a suge].

suma: a pune la grămadă, a fi împreună = sum(a): ceapă, foile adunate în jurul miezului, din multe bucăți, [sum: sumă].

șagă: vorbă, glumă = șag(a): a asculta, a spune, a fi atent la, curaj, stare sufletească, [shake: a impresiona, a speria].

șaf: hârdău, ciubăr, vas de lemn din care mănâncă porcii = șah: porc domestic, a trăi ca porcii, a fătă, [shaft: mâner de vas].

șal: țesătură pentru femeii ce acoperă capul și spatele = sal: a strânge, a limita, larg, deschis, a persista, [shawl: sal].

șam: țesătură de in, bumbac sau lână cu desene în relief = sam: a evalua, a vinde, a cumpăra, a plăti cu echivalent, [sham: prefăcut, șmecher].

șaniu: cu șalele moi, pocite = sa-ne-sa: rugămintă fierbinte, implorare, a se întrista, [shank: trup, fluierul piciorului].

șar: sir, dungă, nume dat adânciturii de pe diverse obiecte, șantuleț, creștătură, adâncitură, hotar = sar: a

săpa, a înfige, a seca, a tăia, lungime, dovadă, a fi mulți, [share: parte, a împărți].

șed: a avea o poziție stabilă, a se așeza, a se pune, a se odihni, a fi calm, a se domoli = șed: apă rece, răcoare, a se răcori jos, a se pune, a se odihni, a fi calm, a se potoli, [shade: umbră].

ședă: în subordine, sub supraveghere = ședur: cocon de omidă, a lega cu fire, a dura, locuință, a trăi, [shed: sopron].

șef: astupătoare la horn ce se pune pentru a opri căldura după ce s-a stins focul = șeg: a tremura de frig [sheaf: legătură].

șip: sticlură mică, vas mic în care se păstra leacurile = șip: descântec, a descânta, a lecu, [ship: a trimite mărfuri].

șo: strigăt cu care se asmută câinii = şu: putere, a da peste cap, a distruge, a atâta, a arăta, a pândi, a porni, [shoo: a speria].

șoc: cantitate de 60 de obiecte de același fel luate ca un tot = șoc,șug: porție de hrană, hrană, a împărți, [shock: clăie].

șod: ciudat, hazliu, nebun, poznaș = șod,șșd: cerere, binecuvântare, a implora, a veseli, [shod: a încălța, a potcovi].

șona: a schilodi, a nenoroci în bătaie = șona,șu-na: par, pisălog, a zdrobi, a distruge, a pisa, [shon: a se feri de, a fugi].

șonc: schiop = șun: soartă, a distruge, a rupe, înjura, [shun: a evita pe cineva].

șoti: a face pozne, a face sotii = șuti: a face, a prinde, a lua, a înhăța, a fi prins, [shoot: a da buzna, a da junghiuri].

șuc: izbitură, îmbrâncitură = șucu: a se apăra, a para o lovitură, [shook: izbitură, a clătina].

șucar: supărat, necăjit, revoltat = șucur: a se apăra, a para un argument, [shook: a scutura, a speria, a impresiona].

șum: miros specific greu de suportat = șum: a

putrezi, a se prăpădi, a se strica, ceva de proastă calitate, [shun:a se feri].

șut: deschizătură în acoperișul unei case care permite pătrunderea luminii în pod, aerisirea sau ieșirea fumului, gaură = șu-tu: evadare, a scăpa din, a fugi, [shut: a închide o ușă, a închide în].

șuti: a lua, a prinde, a înhăța, a captura, a prăda = șu-ti: a lua, a prinde, a înhăța, a captura [shut: a prinde, a apuca].

taclale: vorbe în vânt, a povesti vrute si nevrute = tacalal: a începe, a povesti, a deschide, a da spre, [tickle: a linguși].

tapa: a cresta un copac, a fi liber să tai cum vrei = tapa,dab-ba: om liber de obligați [tap: lovitură ușoară].

tel: sârmă aurită din care se face beteala = til: a realiza, adevărat, viață, natură, a dăinui, [tell: a ști, a număra, a deosebi].

to: salut folosit între persoane cunoscute = to.tu: credincios, onest, demn de încredere, [to: la, pentru, după].

tub: cilindru gol pe interior folosit la transportul, păstrarea sau evacuarea unor bunuri sau produse, la aprovizionarea cu apă si în irigații = tub: a pătrunde, a așeza, a lipăi, a săpa, a vâri, a deschide, a inunda, lac, [tube: țeavă, canal].

tug: unealtă de lustruit piei în tăbăcărie = tug: a fi mânios, a fi supărat, a strânge în brate, a alătura, [tug: a trage, a lustrui].

uni: a strânge laolaltă, a aduna, a fi împreună = un(i): a aduna, a strânge, populație, rude, familie, [unite: a uni].

upi: cerealele care cresc fără grăunte, seci = upi,ubi: rod ascuns, mișcare repetată fără rezultat, a sădi rău, [up: sus].

urgie: nenorocire mare care se abate asupra cuiva sau a ceva, dezlănțuire violentă de forte ale naturii, prăpăd, comportare, faptă de om dușmănos, furios, furie, ură = urgu: ferocitate, țipăt, strigăt, groază, [urge: a sili, a obliga].

uz: folosință, a acționa într-o anumită direcție = uz: distantă, înălțime, a se întinde, a goni, a lega, [use: întrebuințare].

zanatic: aiurit, vesel, glumet = za-na-tac, za-na-tag: a lua în mână o păpușă, a conduce o păpușă, [zany: bufon, neghiob].

zang: a face zgomot, a lovi puternic un obiect de metal cu ceva, a sparge un vas de lut = zang: a face zgomot, a sparge afară, a zdrobi, a izbi cu violentă, [zany: măscărici].

zel: credință, lucru făcut cu temei = zil: a fi fericit, a fi iubit, afecțiune, mângâiere, mulțumire, plăcere, [zeal: ardoare].

Mai sunt câteva sute de cuvinte eme-gi care se găsesc numai în limba engleză. Sunt cuvinte eme-gi comune cu limba franceză sau cu dialectele ei. Există cuvinte eme-gi și în limba germană dar acestea au o poveste pe care o las pentru viitor.

În lucrarea lui S. N. Kramer - Istoria începe la Sumer - am găsit cuvintele kalaturu, kurgaru, sarbatu, care sunt și în limba română.

kala-tu-ru = licoarea vieții, are în română cuvântul călătoru cu sensul de a călători, a pleca la drum lung. În mediul arid din Ki-en-gi și în orice călătorie lungă, apa este elementul vital al vieții (kala: provizii, a reface + tu: a aduce, a turna + ru: a face socoteli, a fi egal, bogăție, butoi).

kurgaru = sămânța vieții. În limba română este cuvântul curvaru cu sensul de om destrăbălat care întreține relații sexuale cu oricine, afemeiat.

sarbatu = un soi de salcie, copac cu umbra deasă. Umbra acestui copac era căutată de cei care doreau să se odihnească. În limba română cuvântul sarbatu are sensul de persoană sărbătorită iar petrecerile în mediul rural se făceau vara la umbra unui copac. Tot umbra copacilor era căutată pentru o clipă de odihnă impuse de sărbătorile

religioase ca în expresia „sarbati”! cu sensul figurat - vă odihniți!, petreceți!

În dicționarul lui J. A. Halloran am găsit mai multe cuvinte fără explicație dar care sunt în limba română.

an-bir[A-SUD] Cuvântul asud are sensul: a transpira, a uda o cămașă sau corpul cu transpirație (a: apă + sud: a stropi, a răspândi, a absorbi, a se întinde).

bibad[UZ.TUR] uztur = uz(us)-tu-ra. În limba română ustura: a arde, a irita, a supăra, durerea unei răni superficiale, iritația produsă de un aliment iute sau când se sare cu burta pe luciul apei (uz,us: coastă, pantă, a îndura, a chinui + tu: copil, tânăr, a face baie, a lovi + ra: a răni, durere, a rezista, scandal).

dabin[ZI.SE] În limba română cuvântul zise: a spune, a vorbi, a transmite informații, a da de veste (zi: om, gât, suflu, confidențe + se: a se înfierbânta, a fi mânios, ardoare).

dir[SI.A] În limba română sia este strigătul cu care se dă unei ambarcațiuni comanda de mers înapoi (si: a se clătina, a transporta + a: apă).

durun[DUR.DUR] În limba română durdur: a certa, a batjocori, a căuta nod în papură cuiva, a disprețui (dur: a locui +dur: a întrerupe respirația cuiva).

e-muhaldim[MU] În limba română mu: a mugi, a rage.

enku[ZAG-HI-A] În limba română zaghia: țesătură groasă din lână colorată în dungi negre alternând cu dungi roșii și care este purtată ca fustă de femeile de la țară, haină uzată, îmbrăcămintea pușcăriașilor formată dintr-o țesătură groasă dungată cu gri și negru (zag: a lua pe umăr, sănătate, ordine, dreptate + hi: individ + a: a purta, loc, răsplată).

ga-an-zir[ȘE-KA] În limba română ceca: huhurez, bufnită, păsări care în tradiția populară prevestesc o nenorocire sau moartea unei persoane (șe: căldură, foc + ka: a striga, casă).

gina[TUR.DIȘ] Turdaș este o necropolă din mileniul

VII î.e.n. din centrul României (tur: mic, firav, foarte tânăr + diș: unic, singur) Început?

ngarza[PA.LUGAL] În limba română paluga: om înalt, băț înalt, prăjină (pa: creangă, a se înălta + lugal: om mare).

igi-sig-sig[PA.PA] În limba română cuvântul papa: terci subțire pentru copii mici, îndemn de a mânca adresat acestora, omletă, mâncare ciobănească din caș și urdă prăjite împreună, lăptișor de marcă (pa: tată, frate, a alege, a căuta + pa: a arăta, a vrea afară, lăstar, a zbura, creangă).

isin[PA.SE] În limba română păși: a merge cu aroganță, a fi plin de sine (pa: bărbat, a arăta, a conduce, a împodobi + se: stimă, a se uita la).

kislah[KI.UD] În limba română cuvântul chiot: a scoate sunete specifice unui atac sau unui moment de bucurie (ki: fire, loc, a face legătura cu pământul + ud: a lua cu asalt, a se dezlănțui, strălucitor, vioi).

mur[u][SAL.UD.EDIN] În limba română cuvântul salut: a se întâlni, a transmite omagii, a se respecta (sal: delicat + ud: sprinten, strălucitor, a sosi aproape de).

zeh[SAL.AȘ.GAR] În limba română cuvântul salașar: persoană care se ocupă cu găzduirea oaspetilor sau călătorilor (sal: larg, deschis, a umple cu, a împrăstia + as: cărută mică, a dori + gar: a adăposti, a primi în siguranță, a avea încredere). Cuvântul salaș: adăpost, locuință, țarc, ocol.

engir[ME.EN.GI]. În limba română cuvântul mânca: a mânca, a pofti pe cineva la masă (me: responsabilitate, a avea + en: acesta, aceasta + gi: seară, a da).

La cuvântul eme-gi hus apare explicația: rusu din akkadiană. Termenul este din eme-gi pentru că în limba română roșu are sensul de a fi aprins la față de mânie, a-i arde fata de mânie, roșu de furie, culoare roșie.

La cuvântul eme-gi u-bu-bu-ul se spune că vine din akkadiana bubu`tu. În limba română este cuvântul bubuta: bubă mică, a arde, a produce durere; abuba: bubă neagră, bubă formată în gură; boboti: a produce bube mici, a

înmuguri. Originea cuvântului este eme-gi nu akkadiană.

La cuvântul eme-gi (ngis)al-la-an, se explică = stejar (akk. lonword from allaanum: oak, alan, alun: tree). Cuvântul este eme-gi pentru că în limba română alun = arbore.

La cuvântul eme-gi buru(d), bur se precizează: akk. buuru = cistern, well. În limba română este cuvântul buriu = butoi mijlociu, butoias, putina, deci cuvântul este din eme-gi..

La cuvintele kalag, kala, kal se dă explicația: to repair, mend, adj. strong, swift [GURUS +2-N 14 wagon pictogram] pe care o consider incompletă. Imaginea căruței ar trebui interpretată și în sensul unei deplasări(transport de marfă) pe roți și cine trage căruța. În limba română cal, cale; căli, cala = locul de depozitare a mărfii pe o navă; celă = încăpere mică pentru păstrarea alimentelor si a unor obiecte; celar, colac, colăci = a înfășura rotund, a pune la cale o afacere, a căsători, a uni. Din această rădăcină mai sunt cuvintele calari (kala + ri) = a se deplasa călare, a călări; călări, călăreț, călăraș, călărime, încala(in + cala) = a aduna avere, a se îngrășa, a se mări; încalara (in + cal + ara) = a urca pe cal pe cineva, a face călăreț; încalarare = încălăcare pe cal.

La cuvântul rib se explică originea akk. rabbu. Cuvântul este em-gi pentru că există în limba română răbui: a unge cu dohot osia căruței sau produse din piele pentru a rezista la umezeală, a tăbăci.

La cuvintele taka4, tak4, tag4, ta6 se explică: reduplication class -ta6-ta6 in maru Cuvintele sunt eme-gi pentru că există în limba română ta, tata: tată.